

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1721, 6 Μάη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026

σελ. 12, 13

ΑΠΕΡΓΙΑ 13 ΜΑΗ

Θέλουμε αυξήσεις, μονιμοποιήσεις και όχι "αξιολογήσεις"

Γυρίστε στις σελίδες 6, 7

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11

Γυρίστε στη σελίδα 3

Με δύναμη από την Πρωτομαγιά

ΦΟΙΤΗΤΕΣ-ΕΡΓΑΤΙΑ

ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΤΗΝ

Η Άποψή μας στη σελ. 3

ΑΝΑΤΡΟΠΗ!

Εργατική Πρωτομαγιά, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Την Κυριακή 3 Μαΐου, για ακόμη μια φορά εν μέσω διαπραγματεύσεων με το Ιράν που τυπικά συνεχίζονται, ο Τραμπ ανακοίνωσε ότι ξεκινάει την στρατιωτική επιχείρηση Project Freedom με στόχο την «απελευθέρωση» των πλοίων που έχουν εγκλωβιστεί από την αρχή του πολέμου στον Περσικό Κόλπο. Όπως δήλωσε, αυτή «αποσκοπεί απλώς στην απελευθέρωση ανθρώπων, εταιρειών και χωρών που δεν έχουν κάνει απολύτως τίποτα κακό, είναι θύματα των περιστάσεων. Πρόκειται για μια ανθρωπιστική χειρονομία... Εάν, με οποιονδήποτε τρόπο, υποστεί παρεμπόδιση, θα πρέπει, δυστυχώς, να αντιμετωπιστεί με σθένος».

Την Δευτέρα το πρωί το Ιράν ανακοίνωσε ότι στοχοποίησε ένα αμερικανικό πολεμικό πλοίο που αγνόησε τις προειδοποιήσεις στα Στενά, με δύο πυραύλους με τις ΗΠΑ να διαψεύδουν την είδηση. Αργότερα μέσα στη μέρα οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν ότι χτύπησαν μικρά ιρανικά πλοία που είχαν στόχο να παρεμποδίσουν την επιχείρηση.

Ο πόλεμος δεν έχει τελειώσει στη Μέση Ανατολή. Η απόπειρα του Τραμπ να παρουσιάσει τη νέα αυτή στρατιωτική επιχείρηση ως «ανθρωπιστική» -και μάλιστα «κατ' απαίτηση των συμμάχων» του όπως δήλωσε- έχει να κάνει με το στρατηγικό αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται. Τα εγκλωβισμένα πλοία δεν είναι «θύματα των περιστάσεων» αλλά θύματα του πολέμου που ξεκίνησε αιφνιδιαστικά ο ίδιος μαζί με τον Νετανιάχου στις 28 Φλεβάρη. Αλλά το σχέδιό του να ανατρέψει στα γρήγορα το ιρανικό καθεστώς, όπως συνέβη στη Βενεζουέλα ή έστω να το αναγκάσει να συνθηκολογήσει πάνω στο πυρηνικό του πρόγραμμα απέτυχε με πολλαπλό τρόπο:

Ο Τραμπ υποτίμησε την παράδοση αντίστασης της εργατικής τάξης και του λαού του Ιράν θεωρώντας γελοιοδώς ότι θα ήθελαν να αντικαταστήσουν ένα καταπιεστικό καθεστώς με τον εαυτό του και τον Νετανιάχου. Δυνάμωσε τη συνοχή του ίδιου του καθεστώτος που μπήκε σε έναν αγώνα μέχρι τέλους με στόχο την επιβίωσή του. Υποτίμησε τις στρατιωτικές δυνατότητες του Ιράν, όχι μόνο να αμύνεται, αλλά και να επιτίθεται εξάγοντας τον πόλεμο στις χώρες του Κόλπου. Και κυρίως υποτίμησε τη δυνατότητα του Ιράν να ελέγχει τα Στενά του Ορμούζ, δημιουργώντας μια αλυσιδωτή αντίδραση που μετατρέπει το δικό του πρόβλημα σε παγκόσμιο.

Αυτή η πολλαπλή αποτυχία τον ανάγκασε να προχωρήσει στην «εκεχειρία» της 8ης Απριλίου και της έναρξης διαπραγματεύσεων, μπας και υποχωρήσει η τιμή του πετρελαίου. Λίγες μέρες μετά, με στόχο να πάρει ό,τι περισσότερο μπορεί από τις διαπραγματεύσεις, επιχείρησε να χρησιμοποιήσει σαν μοχλό πίεσης τον

Αντιπολεμική απάντηση στις βαρβαρότητες Τραμπ

Πρωτομαγιά στο Λος Άντζελες. Φωτό: LADIN/SCNG

Η φετινή Εργατική Πρωτομαγιά είναι αντιπολεμική. Η εκχειρία είναι εξαιρετικά εύθραυστη.

Είναι μια εκχειρία που πέτυχαν η αντίσταση του Λιβάνου και του Ιράν και το παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα που διαδηλώνει για μια ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο και Λεφτά για τις ανάγκες μας όχι για τον πόλεμο και τους εξοπλισμούς.

Το κίνημα αυτό κορυφώθηκε

στις 28 Μάρτη με τα εκατομμύρια που διαδήλωσαν σε όλο τον κόσμο και συνεχίζουμε σήμερα με την πανεργατική απεργία της 1ης Μάη διαδηλώνοντας από τις ΗΠΑ μέχρι την Ελλάδα και παντού.

Οι φοιτητές/ριες δίνουμε το παρών μαζί με τους εργάτες/ριες αντιστεκόμενοι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια και τις διαγραφές.

Ανυσία Τζονιού,
φοιτήτρια ΠΑΔΑ

αποκλεισμό του Ιράν. Πήρε σαν απάντηση τη συνέχιση του αποκλεισμού του Ορμούζ από το Ιράν για όλα τα αμερικανοϊσραηλινά και συμμαχικά πλοία. Από τότε τα Στενά έχουν περάσει πολύ λίγα πλοία. Η τιμή του πετρελαίου συνέχισε να ανεβοκατεβαίνει ανάμεσα στα 100 και 125 δολάρια το βαρέλι, περίπου διπλάσια απ' ό,τι ήταν πριν από τον πόλεμο. Ο αποκλεισμός εξελίχθηκε σε αυτογκόλ.

Αδιέξοδο Τραμπ

Η επιχείρηση Project Freedom είναι μια προσπάθεια του Τραμπ να βγει από το νέο αδιέξοδο χρησιμοποιώντας ξανά τη στρατιωτική ισχύ. Όπως υποστηρίζει ο καθηγητής πολιτικών επιστημών **Ρόμπερτ Παπέ** αυτή η τακτική «μεταφέρει την πρωτοβουλία στο Ιράν να επιτεθεί στα πλοία και τις αμερικανικές συνοδείες όπως συνέβη με το περιστατικό στον Κόλπο του Τονκίν στο Βιετνάμ το 1964 το οποίο ήταν ένα κατασκευασμένο πρόσχημα

των ΗΠΑ, προκειμένου να κλιμακώσουν μαζικά τη στρατιωτική τους εμπλοκή».

Η τάχα «ανθρωπιστική» διάσταση της νέας επιχείρησης έχει στόχο να κερδίσει τη χαμένη υποστήριξη (εκτός Ισραήλ) όλων των παραδοσιακών συμμάχων ευρωπαίων, αράβων και ασιατών (που έχουν εγκαταλείψει τις ΗΠΑ σε αυτόν τον πόλεμο) είτε συνδράμοντας είτε ασκώντας μεγαλύτερη πίεση στο Ιράν. Ενώ στο εσωτερικό των ΗΠΑ, όπως σημειώνει σε ανάρτηση του ο καθηγητής Διεθνών Σχέσεων και Θρησκείας στη Μέση Ανατολή και τη Μεσόγειο **Σωτήρης Ρούσσος**, είναι «η «έσχατη προσπάθεια» να πείσει τη βάση του ότι ο μόνος τρόπος να πείσουν ξανά οι τιμές είναι να «τελειώσουμε αυτό που αρχίσαμε» δηλαδή μια νέα γενικευμένη - ίσως και χερσαία- επίθεση εναντίον του Ιράν».

Τα προβλήματα σε αυτή τη νέα κλιμάκωση είναι πολλά. Καταρχάς, θα αναλάβουν το ρίσκο οι εφοπλιστικές

εταιρίες να βάλουν τα πλοία τους μέσα στη φωτιά; Στελέχη ναυτιλιακών εταιρειών που μίλησαν στο Bloomberg ανέφεραν ότι απαιτούνται «πιο συγκεκριμένες πληροφορίες, καθώς και εγγυήσεις για κρίσιμα ζητήματα, όπως η ύπαρξη ναρκών και η προστασία από ενδεχόμενες ιρανικές επιθέσεις». Οι «αγορές» απάντησαν στην επιχείρηση με νέα εκτίναξη της τιμής του πετρελαίου στα 114 δολάρια και τα χρηματιστήρια έκλεισαν με πτώση. Ολοι αντιλαμβάνονται ότι η συνέχιση του πολέμου κρατάει ντε φάκτο κλειστά τα Στενά.

Τα πράγματα είναι το ίδιο αβέβαια όσον αφορά στη στήριξη των συμμάχων. Οι ΗΠΑ και το Ισραήλ μπορεί να έχουν κερδίσει την υποστήριξη των ΗΑΕ αλλά χάνουν την υποστήριξη της Σαουδικής Αραβίας. Όπως σημειώνεται στο Αχίος, «ένα χρόνο μετά την περιοδεία του Τραμπ στον Κόλπο, το όραμά του έχει δεχτεί ένα ισχυρό πλήγμα. Τα τρις δολάρια σε επενδυτικές δεσμεύσεις που εξασφάλισε βρίσκονται σε εκκρεμότητα. Και μαζί η αμερικανική «χρυσή εποχή», που αυτά θα χρηματοδοτούσαν... και η συμφωνία εξομάλυνσης των σχέσεων Ισραήλ-Σαουδικής Αραβίας».

Πλήγματα στην ΕΕ

Στην ΕΕ ο πόλεμος έχει ήδη επιφέρει ισχυρά πλήγματα. Ο Δείκτης Οικονομικού Κλίματος σημείωσε απότομη πτώση, φτάνοντας στα χαμηλότερα επίπεδα από τον Νοέμβριο του 2020 υποχωρώντας 2,9 μονάδες στην ΕΕ και κατά 3,2 μονάδες στην Ευρωζώνη,

με τις μεγαλύτερες οικονομίες, όπως η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία και η Ολλανδία, να καταγράφουν τις σημαντικότερες απώλειες. Στην Ιαπωνία, υπήρξε παρέμβαση της Κεντρικής Τράπεζας για τη στήριξη του γεν, που έχει αποδυναμωθεί εν μέσω του πολέμου.

Τα προβλήματα αφορούν και το Ισραήλ. Στον Λίβανο συνεχίζει τις δολοφονικές επιθέσεις αλλά συναντά σθεναρή αντίσταση. Ενώ το σχέδιο για συμφωνία Λιβάνου-Ισραήλ με στόχο τον αποπλισμό της Χεζμπολάχ δεν έχει συναίνεση. Ο πρόεδρος του κοινοβουλίου του Λιβάνου, **Ναμίτχ Μπέρι**, (το κίνημα Αμάλ του οποίου ηγείται είχε πάρει θέσεις ενάντια στις άμεσες συνομιλίες μεταξύ Ισραήλ-Λιβάνου) δήλωσε ότι δεν μπορεί να υπάρξουν διαπραγματεύσεις με το Ισραήλ χωρίς να σταματήσουν οι επιθέσεις στον νότιο Λίβανο παρά την κατάπαυση του πυρός.

Το Ισραήλ συνεχίζει να σφυροκοπά την Γάζα, όπου 828 άνθρωποι έχουν δολοφονηθεί από την έναρξη ισχύος της «εκεχειρίας» του Οκτωβρίου 2025 -και να πραγματοποιεί δολοφονικές επιθέσεις στη Δυτική Όχθη. Αλλά και εκεί τα σχέδια για αποπλισμό της Αντίστασης μέσω του «σχεδίου Τραμπ» έχουν βαλτώσει. Ο **Αμπντούλ Τζαμπάρ Σαϊντ**, μέλος του πολιτικού γραφείου της Χαμάς, δήλωσε στον παλαιστινιακό ιστότοπο Ultra Palestine ότι ένα ενιαίο μέτωπο παλαιστινιακών παρατάξεων -συμπεριλαμβανομένης της Χαμάς, της Παλαιστινιακής Ισλαμικής Τζιχάντ και του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης- απέρριψε ομόφωνα την προϋπόθεση του αποπλισμού επιμένοντας στην πλήρη εφαρμογή της πρώτης φάσης της «εκεχειρίας», την οποία το Ισραήλ παραβιάζει.

Στο εσωτερικό των ΗΠΑ, τα πράγματα δεν πάνε καλύτερα. Ο Τραμπ για να παρακάμψει τις πιέσεις για -έστω εκ των υστέρων- έγκριση του πολέμου στο Ιράν από το Κογκρέσο, ισχυρίζεται ότι δεν «υφίσταται πόλεμος στο Ιράν», την ίδια στιγμή που τον κλιμακώνει ενώ απειλεί ότι «η Κούβα είναι η επόμενη» και ότι της στέλνει στις ακτές το αεροπλανοφόρο Lincoln, «μόλις τελειώσει με το Ιράν». Το πραγματικό του πρόβλημα δεν είναι το Κογκρέσο αλλά η μαζική απονομιμοποίησή του από τον κόσμο, που εκφράστηκε μαζικά ξανά στους δρόμους αλλά και τους χώρους δουλειάς των ΗΠΑ, την Πρωτομαγιά.

Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός είναι πληγωμένος, σε αδιέξοδο, όλο και πιο επικίνδυνος. Σε αυτό το ολοένα και πιο ζοφερό περιβάλλον, δεν υπάρχει άλλος δρόμος από την κλιμάκωση του παγκόσμιου αντιπολεμικού κινήματος. Επόμενο βήμα, τα συλλαλητήρια που διοργανώνονται σε όλο τον κόσμο στις 16 Μάη, στην επέτειο της Νάκμπα.

Γιώργος Πίτας

Εργατική Πρωτομαγιά, Αθήνα. Φωτό:Στέλιος Μικαηλίδης

Προχωράμε με τον επαναστατικό δρόμο για την ανατροπή

Όσο περισσότερο επιμένει ο Μητσοτάκης να γαντζώνεται στην εξουσία, τόσο η ταξική πόλωση χτυπάει κόκκινο. Παραμονές Πρωτομαγιάς η κυβέρνηση κλιμάκωσε τα εγκλήματα της με τη συνενοχή της στην επίθεση κατά του στολίσκου αλληλεγγύης που πλέει προς τη Γάζα. Ισραηλινό αρματαγωγό έφτασε στην Κρήτη για να πετάξει σαν σκουπίδια τους ακτιβιστές που είχαν αρπάξει οι σιωνιστές καταδρομείς και ο Μητσοτάκης εισέπραξε τα συγχαρητήριά τους για τη συνεργασία της κυβέρνησης!

Ακόμα ένας λόγος που τα συλλαλητήρια της Πρωτομαγιάς ήταν γεμάτα οργή, όχι μόνο εδώ, αλλά σε όλο τον κόσμο. Κανένας δεν θυμάται προηγούμενη φορά που η Πρωτομαγιά να ήταν μέρα Γενικής Απεργίας μέσα στις ΗΠΑ. Πλημμύρισε από διαδηλωτές το Σικάγο, η πόλη απ'

όπου η Πρωτομαγιά έγινε πρώτη φορά εργατική. Έκρηξη οργής στη Ρώμη. Και στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα...

Με αυτή τη δύναμη συνεχίζουμε. Πρώτος σταθμός η απεργία στο δημόσιο στις 13 Μάη με κεντρικό αίτημα τις αυξήσεις στους μισθούς με επαναφορά των «δώρων», του 13ου και 14ου μισθού που κόπηκαν από τα Μνημόνια. Είναι ένα αίτημα που σημαίνει πραγματική αύξηση και όχι κοροϊδίες την ώρα που η ακρίβεια σαρώνει. Είναι, δηλαδή, ένα αίτημα που ανοίγει δρόμους για όλη την εργατική τάξη. Είναι, επίσης μια απεργία που δίνει συνέχεια στη νικηφόρα απεργία των εργατών στους Δήμους για μονιμοποιήσεις, γενικεύει τον αγώνα των εκπαιδευτικών ενάντια στις πειθαρχικές διώξεις της «αξιολόγησης» και τον αγώνα των ηρώων της Υγείας ενάντια στη διάλυση των δημόσιων νοσοκομείων.

Δύναμη από τα κάτω

Θα έπρεπε να γίνει Πανεργατική. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, όμως, μόνο να σαμποτάρει τους αγώνες ξέρει. Ακόμα και την Πρωτομαγιά φρόντισαν να μην υπάρχουν συγκοινωνίες για να κατέβει ο κόσμος, ακόμα και στις χωριστές συγκεντρώσεις που καλούσαν. Αλλά δεν τους πέρασε, γιατί η δύναμη από τα κάτω

είναι πιο μεγάλη. Από τα κάτω οργανώνουμε και τη συνέχεια, σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε γειτονιά.

Έχουμε μαζί μας και τη νεολαία. Στις 13 Μάη γίνονται οι φοιτητικές εκλογές και θα στείλουν μήνυμα απομόνωσης όχι μόνο της ΔΑΠ, αλλά και των Πρυτάνεων που τρέχουν να εφαρμόσουν τις επιθέσεις του Μητσοτάκη και των υπουργών του. Δυναμώνοντας την αντικαπιταλιστική Αριστερά, αυτήν που κρατάει ζωντανή την παράδοση της εξέγερσης του Πολυτεχνείου με τα κύματα καταλήψεων ξανά και ξανά, ενάντια στον παλιό Καραμανλή, ενάντια στον Αρσένη, ενάντια στον μικρό Καραμανλή και ενάντια στον Μητσοτάκη.

Έτσι προχωράμε για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των εγκλημάτων και τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού. Δεν είναι ώρα για «μανιφέστο» σαν του Τσίπρα που λέει ότι η επιλογή «Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση» ανήκει στο παρελθόν. Το αντίθετο ισχύει. Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο του Μαρξ και του Ένγκελς είναι πιο επίκαιρο από ποτέ σε έναν κόσμο όπου μια χούφτα δισεκατομμυριούχοι ελέγχουν όλο τον πλούτο, αλλά έχουν απέναντί τους την πιο μαζική εργατική τάξη της ιστορίας, από τον Ατλαντικό ως τον Ειρηνικό.

Αυτή τη στρατηγική επιλογή υπηρετεί το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα. Οργανώνουμε τις μάχες παντού και ξεκαθαρίζουμε τα βήματα για να φτάσουμε στην επανάσταση και τον Σοσιαλισμό. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε όλοι, όλες, όλα στο τετραήμερο Μαρξισμός 2026 στις 21-24 Μάη στο Πάντειο. Να τελειώνουμε με τους Μητσοτάκηδες και να βάλουμε πλήρη για να μπουν οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη!

Νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Παρουσίαση στη σελ. 18

Κάτω τα χέρια απ' τον Τζαβένι

Να μη μετατραπεί η επιτροπή ασύλου σε εργαλείο απέλασης του Τζαβένι Ασλάμ στα χέρια του Πλεύρη.

Ο Τζαβένι Ασλάμ, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος η "ΕΝΟΤΗΤΑ" κατέθεσε στις 15 Απρίλη στο Τμήμα Ανακλήσεων και Αποκλεισμού του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου προσφυγή κατά της απόφασης ανάκλησης του ασύλου του, κατόπιν πρωτοβουλίας του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου Θ. Πλεύρη.

Στις 15 Μάη ορίστηκε η μέρα που θα παρουσιαστεί ο Τζαβένι Ασλάμ σε συνεδρίαση αρμόδιας επιτροπής ασύλου προκειμένου να εξεταστεί η προσφυγή.

Είναι μια κρίσιμη συνεδρίαση προκειμένου να μπει φρένο στον ρατσιστικό κατήφορο της κυβέρνησης και του ακροδεξιού υπουργού της, που μέχρι πρότινος δήλωνε φανατικός φίλος του Όρμπαν, του πρωθυπουργού της Ουγγαρίας που πρωτοστάτησε στα ρατσιστικά μέτρα, βάζοντας χιλιόμετρα φράχτη στα σύνορα με την Σερβία και καταδιώκοντας τους Ρομά.

Ο Όρμπαν είναι τώρα παρελθόν αφού υπέστη συντριπτική ήττα στις εκλογές και αποτελεί τρανταχτό δείγμα της κρίσης της ακροδεξιάς. Είναι μια ήττα του Τραμπ ο οποίος είχε δώσει όλη τη στήριξη του στον πιο εμβληματικό ακροδεξιό φίλο του στην ηγεσία ευρωπαϊκής χώρας.

Η κυβέρνηση είχε χαράξει την ίδια πορεία και έτσι στοχοποίησε τον Τζαβένι Ασλάμ, βασικό μάρτυρα κατηγορίας στη δίκη των ναζιστών δολοφόνων της Χρυσής Αυγής, φωνή αντίστασης στον ρατσισμό και τον φασισμό, κάνοντας ξεδιάντροπα ανοίγματα στην ακροδεξιά, με τους Πλεύρη, Γεωργιάδη και Βορίδη στην πρώτη γραμμή.

Συνέχεια στη σελ. 14

ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΑ ΑΛΜΠΑΝΕΖΕ

«Όσοι εγκρίνουν μεταφορές όπλων στο Ισραήλ πρέπει να λογοδοτήσουν»

Στην Αθήνα βρέθηκε η ειδική εισηγήτρια του ΟΗΕ για τα κατεχόμενα Παλαιστινιακά εδάφη Φραντσέσκα Αλμπανέζε, η οποία πραγματοποίησε σειρά συναντήσεων με φορείς και τρεις ανοιχτές εκδηλώσεις στον κινηματογράφο Τριανόν και το Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Την Κυριακή 3/5, παραχώρησε συνέντευξη Τύπου πριν την εκδήλωση που οργάνωναν οι εκδόσεις Τόπος και το Κέντρο Μέτα με αφορμή την έκδοση στα ελληνικά του βιβλίου της «Όταν ο κόσμος κοιμάται – Ιστορίες, λέξεις και πληγές της Παλαιστίνης».

Η Εργατική Αλληλεγγύη παρεβρέθηκε στη συνέντευξη Τύπου ζητώντας της να σχολιάσει τα πορίσματα της έκθεσής της σχετικά με τη συνενοχή των δυτικών κρατών -συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας- στη γενοκτονία των Παλαιστινίων, καθώς και τον απεργιακό ξεσηκωμό της εργατικής τάξης στην Ιταλία - χώρα από την οποία προέρχεται η ίδια - σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό.

Σχετικά με τη συνενοχή κρατών όπως η Ελλάδα ξεκίνησε λέγοντας ότι «η Γάζα ως τόπος εγκλήματος, φέρει τα αποτυπώματα όλων μας. Η γενοκτονία είναι κάτι που δεν είναι δύσκολο να αποδειχθεί ως έγκλημα. Θα έπρεπε να είναι δύσκολο να διαπραχθεί στις μέρες μας επειδή έχουμε ένα νομικό πλαίσιο που το αποτρέπει. Διαθέτουμε συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης που θα έπρεπε να σταματούν μια γενοκτονική πρόθεση μόλις αυτή εκδηλωθεί. Κι όμως όχι. Είχαμε Ισραηλινούς υπουργούς όπως ο Σμοτρίτς να μιλάει για τους Παλαιστίνιους ως έναν λαό που δεν υπάρχει. Και αυτό παραβιάζει σαφώς την αρχή της μη διάκρισης. Αποτελεί σαφή υποκίνηση βίας. Υπάρχει λοιπόν ιδεολογική συνενοχή από τα κράτη.

Υπάρχει όμως και κάτι χειρότερο και αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να σας απασχολεί ως Έλληνες. Είμαι εδώ λίγο περισσότερο από μια μέρα και νομίζω ότι υπάρχει η οπτική που λέει ότι η Ελλάδα έχει επιλέξει τη συμμαχία με το Ισραήλ γιατί έτσι εξασφαλίζεται η ειρήνη με την Τουρκία. Δεν το νομίζω. Το Ισραήλ σας έχει επιλέξει. Και θα εκμεταλλευτεί τους φόβους σας και την ανασφάλειά σας, γιατί αυτό κάνει το Ισραήλ. Προχωρά χέρι-χέρι με τις Ηνωμένες Πολιτείες και τα ιμπεριαλιστικά σχέδια των ΗΠΑ στην περιοχή, κάτι που μας ανησυχεί όλους.

Υπάρχει επίσης η στρατιωτική συνενοχή, η οποία συνοδεύεται από την επιβολή του «αισθήματος ασφάλειας» στις κοινωνίες μας. Το Ισραήλ έχει χρησιμοποιήσει τους Παλαιστίνιους ως πειραματόζωα ενός ατελείωτα κερδοφόρου εργαστηρίου, όπλων και συστημάτων παρακολούθησης που στη συνέχεια πωλούνται σε κυβερνήσεις που κατασκοπεύουν τους αντιπάλους τους, που κατασκοπεύουν τους πολίτες τους. Αυτό δεν είναι φυσιολογικό. Αποτελεί κρίσιμο πρόβλημα για τις κοινωνίες μας.

Και υπάρχει η οικονομική συνενοχή. Ζούμε σε έναν αλληλοσυνδεδεμένο κόσμο φτιαγμένο από δίκτυα συνενοχής. Το ταμεία, οι τράπεζες, τα πανεπιστήμια, όλα συνδέονται με τα ισραηλινά εγκλήματα και γι' αυτό είναι τόσο δύσκολο να αποσυνδέσετε τα πανεπιστήμιά σας, την οικονομία σας από αυτό. Πέρα από την ηθική πτυχή όλων αυτών, ως νομικός μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι αυτό είναι παράνομο και πρέπει να υπάρξει λογοδοσία. Όσοι συνεχίζουν να εγκρίνουν μεταφορές όπλων ή εμπορευμάτων από το Ισραήλ στην Ελλάδα ή από την Ελλάδα στο Ισραήλ πρέπει να λογοδοτήσουν. Βρείτε έναν τρόπο. Οι δημοσιογράφοι πρέπει να ερευνήσετε αυτό το θέμα και να επιβάλετε τη λογοδοσία».

Απεργιακό κίνημα

Όσον αφορά την ανάπτυξη απεργιακού κινήματος στην Ιταλία σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη σημείωσε ότι «βλέπουμε τη σύνδεση μεταξύ της αδικίας στην Παλαιστίνη και της αδικίας στην Ιταλία. Βλέπουμε τη σύνδεση μεταξύ της εκμετάλλευσης της εργασίας, της θυσίας των εργαζομένων στην Ιταλία και του τι συμβαίνει στην Παλαιστίνη. Επίσης έχουν παίξει μεγάλο ρόλο οι φοιτητές. Αυτοί ήταν που κατήγγειλαν πρώτοι τη συνενοχή του πανεπιστημίου με το Ισραήλ ζητώντας λογοδοσία, μετά ακολούθησαν οι εργαζόμενοι και μετά ήρθαν τα γεγονότα με το στόλο αλληλεγγύης. Η αντίσταση στη συνενοχή με το Ισραήλ σήμερα, η διακοπή της συνενοχής με το Ισραήλ, είναι μια πράξη δημοκρατίας και αυτοσυντήρησης».

Αναφορικά με την ισραηλινή επίθεση στα σκάφη του Global Sumud Flotilla δήλωσε «συγκλονισμένη, αλλά καθόλου έκπληκτη. Πρόκειται για μια φάση κλιμάκωσης. Τα ίδια drones που χρησιμοποιούνται για να περιπολούν τη Μεσόγειο Θάλασσα και να διασφαλίζουν ότι η Μεσόγειος Θάλασσα παραμένει νεκροταφείο, όχι μόνο ανθρώπων αλλά και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τα ίδια drones έχουν χρησιμοποιηθεί εναντίον του Μαντλίν.

Επομένως, αυτό που είναι συγκλονιστικό εδώ είναι ότι πραγματοποιήθηκε μια παράνομη αναχαίτιση πολιτικού σκάφους σε διεθνή ύδατα ακριβώς στα ανοικτά των ελληνικών ακτών, και η Ελλάδα συνέδραμε. Και φυσικά έχει γίνει μια παράνομη μεταφορά. Δεν υπάρχει κανένα επιχειρήμα που να τη δικαιολογεί. Αλλά επίσης υπάρχουν Ευρωπαίοι πολίτες και άλλοι που έχουν μεταφερθεί στο Ισραήλ, μια χώρα που ασκεί βασανιστήρια ως κρατική πολιτική, σύμφωνα με την Επιτροπή κατά των Βασανιστηρίων. Αυτό αποτελεί παραβίαση. Το να επιτρέπεται στο Ισραήλ να πράττει κάτι τέτοιο, όπως προφανώς έχει κάνει η Ελλάδα, παραβιάζει το ευρωπαϊκό δίκαιο, παραβιάζει το διεθνές δίκαιο. Είναι απαράδεκτο. Μην αφήσετε την ανομία να γίνει κανόνας».

Σ.Μ.

Μητσοτάκης-Νετανιάχου

— ημερώματα της Πέμπτης 30 Απρίλη γράφτηκε μια ακόμα σελίδα στην αισχρή συνεργασία του ελληνικού κράτους και της κυβέρνησης Μητσοτάκη με τον σφαγέα Νετανιάχου και το γενοκτονικό ισραηλινό κράτος-τρομοκρατία.

Το βράδυ της Τετάρτης 29 Απρίλη, 55 σκάφη που αποτελούσαν τμήμα του διεθνούς στόλου αλληλεγγύης προς τη Γάζα, έπλεαν νότια της Πελοποννήσου και δυτικά των ακτών της Κρήτης. Κουβαλούσαν ανθρωπιστική βοήθεια, ιατρικό υλικό, τρόφιμα και παιχνίδια για τα παιδιά της Γάζας. Πλήρωμα στα σκάφη ήταν ειρηνικοί ακτιβιστές/ριες από όλο τον κόσμο, υγειονομικοί, δημοσιογράφοι. Τις επόμενες ημέρες επρόκειτο να ενωθούν με τα σκάφη που θα ξεκινήσουν από τη Σύρο για να επιχειρήσουν το θαλάσσιο σπάσιμο του αποκλεισμού της Γάζας και την εγκαθίδρυση ενός διαδρόμου ανθρωπιστικής βοήθειας στο μεγαλύτερο και πολυπληθέστερο ανάλογο εγχείρημα μέχρι τώρα.

Λίγο μετά τις 10μμ το πρώτο μήνυμα μιας μακριάς βραδιάς εστάλη από το **Global Sumud Flotilla**: «Ο στόλος δέχεται επίθεση. Το σκάφος Bianca προσεγγίζεται από πολεμικά πλοία και οι τηλεπικοινωνίες παρεμποδίζονται». Μισή ώρα αργότερα είχε γίνει ξεκάθαρο ότι είχε αρχίσει η πειρατεία από το ισραηλινό πολεμικό ναυτικό: «Τα πλοία μας προσέγγισαν στρατιωτικά ταχύπλοα, τα οποία αυτοπροσδιορίστηκαν ως ισραηλινά στοχεύοντας με λέιζερ και ημιαυτόματα όπλα, διατάζοντας τους συμμετέχοντες να μετακινηθούν στο μπροστινό μέρος των σκαφών και να γονατίσουν με τα χέρια στο έδαφος» έλεγαν τα μηνύματα από τα σκάφη του GSF.

Τις επόμενες ώρες τα πλοία του πιο καλά εξοπλισμένου στρατού του πλανήτη θα κατάφεραν να σταματήσουν 22 μικρά σκάφη και να απαγάγουν 175 ακτιβιστές/ριες. Άλλα 33 σκάφη μπόρεσαν να ξεφύγουν κι έφτασαν μέχρι την Κρήτη. Οι ακτιβιστές/ριες μιλούν για παγίδα θανάτου σε τουλάχιστον ένα από τα σκάφη, καθώς οι ισραηλινοί κατάστρεψαν τη μηχανή και το άφησαν ακυβέρνητο μαζί με το πλήρωμά του, χωρίς τηλεπικοινωνίες, γνωρίζοντας ότι σε λίγες ώρες επίκειται μεγάλη καταιγίδα στο συγκεκριμένο σημείο. Τελικά οι ακτιβιστές/ριες διασώθηκαν από αλληλέγγυα σκάφη.

Οι απαχθέντες κρατήθηκαν σε ισραηλινό πολεμικό πλοίο και παραδόθηκαν από τους σιωνιστές απαγωγείς στις ελληνικές αρχές στο λιμανάκι του Αθερινόλακου, μια απομονωμένη περιοχή της Ιεράπετρας.

Σε βίντεο που δημοσίευσαν οι ακτιβιστές μέσα από τις κλούβες της ελληνικής αστυνομίας, με εμφανή τα σημάδια του βασανισμού τους, κατήγγειλαν απάνθρωπες συνθήκες κράτησης, ξυλοδαρμούς, ακόμα και πυροβολισμούς εναντίον τους όσο βρίσκονταν στα χέρια των ισραηλινών. 36 από αυτούς οδηγήθηκαν σε νοσοκομείο της Κρήτης. «Οι συμμετέχοντες στον παγκόσμιο στόλο Sumud μόλις επέζησαν 40 ωρών σκόπιμης βαναυσότητας κρατούμενοι σε πλοίο του ναυτικού των Ισραηλινών Δυνάμεων Κατοχής (IOF) στα ελληνικά ύδατα» έλεγε το μήνυμά τους. «Στερήθηκαν επαρκούς τροφής και νερού. Αναγκάστηκαν να κοιμηθούν σε δάπεδα που πλημμύριζαν σκόπιμα και επανειλημμένα. Όταν οι στρατιωτικοί κινήθηκαν για να απαγάγουν δύο συμμετέχοντες, τον **Σαΐφ Αμπουκεσέκ**

και τον **Τιάγκο Αβίλα**, το πλήρωμά μας αντιστάθηκε ειρηνικά και η απάντηση ήταν καθαρή βία. Οι συμμετέχοντες δέχτηκαν γροθιές, κλωτσιές και σύρθηκαν κατά μήκος του καταστρώματος με τα χέρια δεμένα πίσω από την πλάτη. Το αποτέλεσμα ήταν σπασμένες μύτες, σπασμένα πλευρά και αιματηροί ξυλοδαρμοί. Μέσα στο χάος, έπεσαν και πυροβολισμοί εναντίον τους. Ο εφιάλτης δεν έχει τελειώσει. Η ελληνική αστυνομία κρατά τώρα το κατοικημένο πλήρωμά μας σε λεωφορεία, στερώντας τους την ελευθερία, ενώ ο Σαΐφ και ο Τιάγκο έχουν απαχθεί και μεταφερθεί πίσω στην Κατεχόμενη Παλαιστίνη. Οι σύντροφοί μας παραμένουν αδάμαστοι: 60 από εμάς ξεκινήσαμε αμέσως απεργία πείνας. Πρόκειται για μια βίαιη επίθεση εναντίον ειρηνικών πολιτών. Δεν θα κλείσουμε τα μάτια. Απαιτούμε την ελευθερία τους και τη διεθνή λογοδοσία ΤΩΡΑ».

Μετά από ώρες άτυπης κράτησης από τις ελληνικές αρχές και παρότι μεταφέρονταν στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου με την απειλή της απέλασης, αφέθηκαν τελικά ελεύθεροι. Καθοριστικός ήταν ο ρόλος του κινήματος αλληλεγγύης από όλες τις περιοχές της Κρήτης. Εκατοντάδες αγωνιστές/ριες και συλλογικότητες από όλο το νησί κινητοποιήθηκαν άμεσα. Σε διάφορα σημεία στη διαδρομή των λεωφορείων με τους απαχθέντες, σύντροφοι/ισσες από την Κρήτη προσπάθησαν να σταματήσουν τα λεωφορεία και να μεταδώσουν αλληλεγγύη και χρήσιμες πληροφορίες στους ακτιβιστές/ριες του στόλου. Ταυτόχρονα είχε καλεστεί συγκέντρωση στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου, ενώ νομική ομάδα αλληλέγγυων δικηγόρων προχωρούσε στις απαραίτητες ενέργειες.

Τελικά σε μια ακόμα πράξη ντροπής, οι ελληνικές αρχές για καψόνι παράτησαν τους απαχθέντες στον δρόμο και τους ανάγκασαν να περπατήσουν από την περιοχή του Καρτερού προς το αεροδρόμιο, μια απόσταση 6 χιλιομέτρων, με πολλούς από αυτούς να είναι ακόμα και ξυπόλητοι, αφού προηγουμένως οι ισραηλινοί είχαν κατασχέσει τα πάντα. Αυτή η πορεία όμως μετατράπηκε σε διαδήλωση και μια άλλη με τους αγωνιστές/ριες από την Κρήτη άρχισε να περπατάει αντίθετα στον ίδιο δρόμο μόλις μαθεύτηκε ο ερχομός των ακτιβιστών του στόλου. Οι δύο μεριές ενώθηκαν και διαδήλωσαν μαζί με συνθήματα για Λευτεριά στην Παλαιστίνη.

Κυβέρνηση συνενοχή

Η ελληνική κυβέρνηση είναι πλήρως συνενοχή. Η επίθεση έγινε σε σημείο όπου το Ισραήλ δεν έχει καμία δικαιοδοσία, 1.200 χιλιόμετρα μακριά από τις ακτές της Γάζας, μόλις μερικές δεκάδες ναυτικά μίλια από την Κρήτη, σε διεθνή ύδατα κι εντός της ελληνικής περιοχής έρευνας και διάσωσης.

Τόσο η πειρατεία στα ανοιχτά της Κρήτης, η απαγωγή των 175 μελών του Global Sumud Flotilla, όσο και η συνέχεια της κράτησης των δύο ακτιβιστών Τιάγκο και Σαΐφ και η μεταφορά τους στις Ισραηλινές φυλακές μετά την απελευθέρωση των υπολοίπων συντρόφων τους, έγινε με τη γνώση και τη συνεργασία των ελληνικών αρχών.

Η ελληνική κυβέρνηση παραδέχτηκε στην ενημέρωση των πολιτικών συντακτών ότι το ελληνικό λιμενικό ήταν παρών με τρία περιπολικά σκάφη στην περιοχή. Δήλωσε μάλιστα ότι επι-

δεν θα σταματήσουν τον στόλο για τη Γάζα

κοινωνία μέσω ασυρμάτου με τα πληρώματα των σκαφών του στολίσκου τα οποία αρνήθηκαν τη βοήθεια, παρότι κατά τη διάρκεια της πειρατείας δημοσιεύτηκαν βίντεο από τα σκάφη του στόλου με τα πληρώματα να εκπέμπουν σήμα κινδύνου προς τις ελληνικές αρχές χωρίς ανταπόκριση. Αφού επέτρεψε την πειρατεία παρέλαβε την επόμενη ημέρα τους απαχθέντες κι άφησε τους απαγωγείς να φύγουν ανενόχλητοι κρατώντας παράνομα τον Τιάγκο Άβιλα και Σαΐφ Αμπουκεσέκ. Την ίδια ώρα το **March to Gaza Greece** απαιτούσε «από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές να πράξουν τα νόμιμα, να εμποδίσουν τον απόπλου του ισραηλινού πλοίου και να θέσουν υπό προσωρινή κράτηση το πλήρωμα και τους αξιωματικούς προκειμένου να διερευνηθούν οι ποινικές ευθύνες για τις παράνομες πράξεις που τέλεσαν».

«Δεν έχει συμβεί ποτέ ξανά κάτι τέτοιο, οι Μητσοτάκηδες δεν έχουν νομιμοποίηση για κάτι τέτοιο» σχολιάζει ο διασώστης **Ιάσωνας Αποστολόπουλος** και μέλος των πληρωμάτων στην προηγούμενη αποστολή του στόλου. «Αυτό δεν είναι απλά συνηθισμένο, είναι απροκάλυπτη υποστήριξη σε στρατιωτική επιχείρηση ενάντια σε άοπλους πολίτες, πολλοί εκ των οποίων Ευρωπαίοι. Και όλα αυτά μέσα στην ελληνική επικράτεια. Γι' αυτό η κυβέρνηση προσπαθεί με κάθε τρόπο να θάψει το θέμα, πριν η κοινωνία συνειδητοποιήσει το ιστορικό μέγεθος της παρανομίας και της συνεργασίας».

«Πρόκειται για μια κατάφωρη πράξη θαλάσσιας πειρατείας, μια κλιμάκωση του σιωνιστικού σχεδίου για τη βίαιη μονοπώληση της Μεσογείου» καταγγέλει το Global Sumud Flotilla. «Η Ευρώπη συνεχίζει να επιβάλλει τα θαλάσσια σύνορά της εναντίον μεταναστών που διαφεύγουν από τον πόλεμο και την άδικη δίωξη, αλλά επέτρεψε μια παράνομη ξένη στρατιωτική επίθεση εναντίον των δικών της πολιτών. Η σιωπή των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων απέναντι στην παράνομη επιχείρηση του Ισραήλ μιλάει από μόνη της. Οι Βρυξέλλες σιώπησαν. Η Ρώμη έμεινε σιωπηλή. Η Αθήνα, των οποίων τα παράκτια ύδατα συνορεύουν με τον τόπο αυτής της επίθεσης, έμεινε σιωπηλή. Η σιωπή αυ-

30/4, Συγκέντρωση έξω από το Υπ. Εξωτερικών ενάντια στην ισραηλινή επίθεση στο Στόλο Αλληλεγγύης. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

τού του επιπέδου δεν συνιστά παθητικότητα. Είναι μια πολιτική επιλογή, που σηματοδοτεί προς το Ισραήλ και προς τον κόσμο ότι τα ευρωπαϊκά κράτη θα αποδεχθούν την παραβίαση της κυριαρχίας τους αντί να διακόψουν την πολιτική σχέση που την επέτρεψε. Αυτός είναι ο ορισμός της συνηθισμένης. Δεν μπορούμε να παραμείνουμε σιωπηλοί ενώ το Ισραήλ συνεχίζει τη γενοκτονία των Παλαιστίνων και παραβιάζει αμέτρητους διεθνείς νόμους με ατιμωρησία».

Αντιδράσεις σε όλον τον κόσμο

Άμεσες ήταν οι αντιδράσεις του αντιπολεμικού κινήματος σε όλο τον κόσμο, τόσο την ημέρα της πειρατείας, όσο και τις επόμενες συμπεριλαμβανομένων και των πρωτομαγιάτικων απεργιακών διαδηλώσεων.

Στην ίδια τη **Γάζα** πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση αλληλεγγύης λίγες ώρες μετά την επίθεση, με τους διαδηλωτές να κρατάνε μηνύματα υπέρ του στόλου. Στην **Ιταλία** πραγματοποιήθηκαν μεγάλες διαδηλώσεις σε περισσότερες από 60 πόλεις. Κινητοποιήσεις έγιναν ακόμα στην **Ιστανμπούλ**, τη **Βαρκελώνη**, την **Ουτρέχτη**, το **Παρίσι** και πολλά ακόμα σημεία.

Στην **Αθήνα** εκατοντάδες συμμετείχαν σε συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Εξωτερικών το απόγευμα της Πέμπτης 30/4. «Καταγγέλλουμε την επίθεση του πολεμικού ναυτικού του Ισραήλ σε σκάφη του Global Sumud Flotilla, που κατευθύνονταν προς τη Γάζα μεταφέροντας ανθρωπιστική βοήθεια. Πρόκειται για άλλη μια προκλητική απόδειξη της εμπλοκής της ελληνικής κυβέρνησης στο πλευρό του Ισραήλ... Σήμερα η εμπλοκή στον πόλεμο Τραμπ-Νετανιάχου είναι μεγαλύτερη από ποτέ» κατήγγειλε μεταξύ άλλων στο κάλεσμά της η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**. «Δυναμώνουμε το αντι-

πολεμικό κίνημα για να ηττηθούν παντού ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός και το σιωνιστικό του μαντρόσκυλο... Στηρίζουμε την νέα αποστολή του Global Sumud Flotilla και του March to Gaza Greece για να σπάσει ο παράνομος αποκλεισμός της Γάζας, να σταματήσει η γενοκτονία και η συνηθισμένη των κυβερνήσεων. Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωση όλων των συλληφθέντων των πληρωμάτων και την διασφάλιση ασφαλούς περάσματος για την συνέχεια του Στόλου προς τη Γάζα».

Την ισραηλινή πειρατεία καταδίκασαν μια σειρά σωματεία εργαζομένων όπως τα Εργατικά Κέντρα Αθήνας και Πειραιά, η ΕΝΕΔΕΠ, η ΕΛΜΕ Λασιθίου κ.α.

Ο στόλος θα συνεχίσει

Η πειρατεία της Πέμπτης δεν σταματάει τον Στόλο. «Μετά την επίθεση στα σκάφη του Global Sumud Flotilla, συνεχίζουμε πιο αποφασιστικά» ανακοίνωσε το March to Gaza Greece. «Η ελληνική αποστολή προχωρά όπως είχε σχεδιαστεί, με μεγαλύτερη επαγρύπνηση και επίγνωση των δυσκολιών. Καλούμε όλους να σταθούν στο πλευρό αυτής της προσπάθειας». Το σαββατοκύριακο πραγματοποιήθηκε αντιπολεμικό διήμερο στη Σύρο απ' όπου πρόκειται να αναχωρήσουν τα πλοία της ελληνικής αποστολής. Το αντιπολεμικό διήμερο περιελάμβανε μια μεγάλη συναυλία το βράδυ του Σαββάτου και συνέντευξη Τύπου – παρουσίαση της αποστολής το μεσημέρι της Κυριακής. Όπως ανακοινώθηκε την Κυριακή, 5 πλοία θα αποπλεύσουν με το πρώτο άνοιγμα του καιρού από τη Σύρο κι άλλα 15 πλοία ετοιμάζονται στο λιμάνι της Μαρμαρίδας στα νοτιοδυτικά παράλια της Τουρκίας. Ταυτόχρονα τα σκάφη που διέφυγαν από τους ισραηλινούς βρίσκονται στην Κρήτη και γίνονται οι απαραίτητες διαδι-

κασίες προκειμένου να συνεχίσουν την πορεία τους.

Ο κόσμος της Σύρου, οι φορείς και τα σωματεία της για άλλη μια φορά αγκάλιασαν την αποστολή και τις προετοιμασίες της, αποδεικνύοντας έμπρακτα την αλληλεγγύη τους. «Η Σύρος υποδέχτηκε άλλη μια φορά τα πλοία της Global Sumud Flotilla, της πιο ουσιαστικής παρέμβασης διεθνώς για την υποστήριξη της Παλαιστίνης. Μιας κίνησης, όπως τουλάχιστον την αντιλαμβάνομαι εγώ, που ενώνει, διεγείρει συνειδήσεις, κινητοποιεί για να σταματήσει το έγκλημα στη Γάζα» μεταφέρει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Νίκος Αλμπανόπουλος**, δημοτικός σύμβουλος με την παράταξη Σύρος ΕΞ Αρχής.

«Στην πρώτη αναχώρηση από το λιμάνι της Ερμούπολης, το Σεπτέμβριο 2025 βιώσαμε κάτι αξέχαστο, συγκλονιστικό. Όταν έλυσαν οι κάβοι, είχαν λυθεί και τα μάτια όλων γύρω μου. Έτσι και αυτή τη φορά. Ως και η πλειοψηφία του δημοτικού συμβουλίου, παρότι συντηρητική, κράτησε μια στάση από ανεκτική ως υποβοηθητική. Μέσα σε ένα θετικό κλίμα, παραχωρήθηκαν χώροι, εκδόθηκε υποστηρικτικό ψήφισμα μετά την απαγωγή, συγκρατήθηκαν σε ένα βαθμό όσοι ενδεχομένως μέσα στο δημοτικό συμβούλιο θα προτιμούσαν να έχουν ανοιχτά αντιπαθεί. Αν και η κινητοποίηση είναι προφανώς διεθνής και μόνο έτσι μπορεί να κερδίσει, δεν κρύβω μια μικρή αίσθηση υπερηφάνειας, για ένα λιμάνι -της Ερμούπολης- που ήταν πάντα ανοιχτό στους πρόσφυγες, στους φτωχούς και τους αδύναμους. Εξάλλου η Ερμούπολη που γιορτάζει φέτος τα 200 χρόνια του ονόματός της δημιουργήθηκε 100% από τους πρόσφυγες ενός άλλου πολέμου».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Λευτεριά σε Τιάγκο και Σαΐφ

Δύο από τους απαχθέντες ακτιβιστές, ο βραζιλιάνος Τιάγκο Άβιλα και ο ισπανοπαλαιστίνιος Σαΐφ Αμπουκεσέκ παρέμειναν στα χέρια των ισραηλινών και οδηγήθηκαν στη φυλακή Σίκμα στην Άσκελον του νοτίου Ισραήλ, όπου υπέστησαν βασανιστήρια.

Όπως κατήγγειλαν οι δικηγόροι του δικτύου Άνταλα, οι δύο ακτιβιστές έχουν υποστεί σωματική βία, απειλές θανάτου και πολυετούς φυλάκισης. Τόσο ο Τιάγκο όσο και ο Σαΐφ έχουν ξεκινήσει απεργία πείνας.

Οι δύο ακτιβιστές οδηγήθηκαν στο Πρωτοδικείο του Ασκελόν την Κυριακή όπου αποφασίστηκε η παράταση της κράτησής τους. Συγκέντρωση αλληλεγγύης ήταν σε εξέλιξη το απόγευμα της Τρίτης 5/5 στο Σύνταγμα.

Η ΑΔΕΔΥ έχει κηρύξει απεργία την Τετάρτη 13 Μαΐου. Ήδη από την εποχή των μνημονίων προσπαθούσαν οι Σαμαραροβενιζέλοι να καταργήσουν την μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Όμως δεν μπορούσαν να συγκεντρώσουν 180 ψήφους για να αναθεωρήσουν το Σύνταγμα και οι κυβερνήσεις έπεφταν η μία μετά την άλλη, από ένα ριζοσπαστικοποιημένο κίνημα που εναντιωνόταν στα μνημόνια.

Βάζουμε μπροστά τη διεκδίκηση του 13ου και 14ου μισθού. Η απεργιακή κινητοποίηση αυτή πρέπει να δουλεύει στα πρωτοβάθμια σωματεία και να κλιμακωθεί για να τα πάρουμε όλα πίσω! Ο ίδιος ο Μητσοτάκης τον Δεκέμβρη του 2014 είχε δηλώσει ότι δεσμεύεται προσωπικά να απολύσει 15.000 δημόσιους υπαλλήλους, ήρθε όμως η ώρα να τον απολύσουμε εμείς με τους αγώνες μας.

Θωμάς Κατσαρός,
εργαζόμενος ΥΠ.ΠΟ

Εργατική Πρωτομαγιά, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Δυνατά απεργιακά συνεχίζουν οι εκπαιδευτικοί των δημοσίων σχολείων κόντρα στις διώξεις και τα πειθαρχικά με τα οποία η κυβέρνηση προσπαθεί να καταστείλει τους αγώνες τους ενάντια στην «αξιολόγηση» και σε όλες τις επιθέσεις της.

Την Τετάρτη 29 Απριλίου μια μαζική απεργιακή συγκέντρωση ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ πολióρηξε την Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης Αττικής, ενώ την Πέμπτη 30 Απριλίου ανάλογη συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε έξω από την Περιφερειακή Διεύθυνση Πελοποννήσου στην Τρίπολη. Και οι δύο κινητοποιήσεις, με τρίωρη στάση εργασίας των ΔΟΕ και ΟΛΜΕ που πολλοί πρωτοβάθμιοι σύλλογοι επέκτειναν μέχρι τη λήξη του ωραρίου, έγιναν με αφορμή την εξέταση από τα Πειθαρχικά Συμβούλια των συγκεκριμένων Διευθύνσεων μίας σειράς διώξεων συναδέλφων/ισών τους.

Οι εκπαιδευτικοί έδωσαν παντού δυναμικό παρών με τα πανό των Συλλόγων τους και στις απεργιακές διαδηλώσεις της Πρωτομαγιάς. Ενώ οργανώνουν ήδη ως επόμενο βήμα της μάχης την πανδημοσιοϋπαλληλική απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 13 Μάη.

«Η μαζικότερη συγκέντρωση στην ΠΔΕ Αττικής, που κατέληξε σε μια δυναμική διαδήλωση στη συνέχεια, έγινε ενάντια στο ενδεχόμενο παρά-

τασης της δυνητικής αργίας της συναδέλφισσας **Χρύσας Χοτζόγλου** για έναν ακόμα χρόνο, ενάντια στην κλήση με το ερώτημα της δυνητικής αργίας του συναδέλφου **Δημήτρη Χατζουλάκη** και ενάντια στην πειθαρχική δίωξη τριών ακόμα συναδελφιστών από την Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας. Όλοι δικώμενοι για τη συμμετοχή στην απεργιακή-αποχή από την αξιολόγηση και σε άλλες απεργιακές κινητοποιήσεις», μας λέει ο **Σεραφεύμ Ρίζος**, δάσκαλος, μέλος του ΣΕΠΕ «Η Αθηνά».

«Η συγκέντρωση οργανώθηκε κατά κύριο λόγο από τους πρωτοβάθμιους συλλόγους εκπαιδευτικών. Μέσα στα σχολεία, πέρα από μία διαρκή και επίμονη έκφραση οργής απέναντι στην κυβέρνηση για την κατάσταση που βιώνουν εκπαιδευτικοί και μαθητές, υπάρχει και μια σαφέστατη και εμφατική υποστήριξη, συντριπτικά πλειοψηφική, του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση. Ακόμα και συνάδελφοι που λόγω του νέου πειθαρχικού κώδικα έχουν υποχωρήσει στις ασφυκτικές πιέσεις και τους εκβιασμούς των αξιολογητών, εκφράζουν με κάθε τρόπο την εναντίωσή τους στην αξιολόγηση.

Η ΔΟΕ και η ΟΛΜΕ για μια ακόμα φορά δεν στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων. Κήρυξαν μόνο μία τριώρη στάση εργασίας, όταν θα έπρεπε να κηρύξουν 24ωρη πανελ-

λαδική απεργία. Γιατί αυτό που κρίνεται -και η περίπτωση της Χρύσας το συμβολίζει- είναι κατά πόσο θα περάσει η κατασταλτική εκστρατεία που έχει εξαπολύσει το Υπουργείο Παιδείας, η κυβέρνηση και οι υπάλληλοί της ενάντια στον αγώνα που δίνουμε για την υπεράσπιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Την ίδια ανεπαρκή στάση είχαν και δυνάμεις της Αριστεράς, όπως η ΑΣΕ (ΠΑΜΕ), που επέλεξε να κρατήσει χαμηλά τις προσδοκίες σε σχέση με το είδος της κινητοποίησης που χρειαζόμαστε για να αντιμετωπίσουμε την κυβερνητική επίθεση.

Απεργία

Μπροστά μας έχουμε την κόντρα με τις εξετάσεις PISA, την απεργία στις 13 Μάη που είναι κομβικής σημασίας για να εκφραστεί όλο αυτό το κλίμα σε μια μαζική κινητοποίηση και, προφανώς, έχουμε τη μάχη των εκλογών για την ανάδειξη αντιπροσώπων στα επικείμενα συνέδρια ΟΛΜΕ-ΔΟΕ, τα οποία θέλουμε να πάρουν αγωνιστικές αποφάσεις ώστε τον Σεπτέμβρη τα σχολεία να είναι κλειστά με απεργία. Ή αυτοί ή εμείς».

«Ο Σύλλογος Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού Αττικής συμμετείχε στην κινητοποίηση με στάση εργασίας, σαν μια κίνηση ενότητας με το υπόλοιπο εκπαιδευτικό κίνημα», μας λέει η **Βίκυ Βρακά**, κοινωνική λειτουργός στην Πρωτοβάθμια Α' Αθήνας. «Και ως ένδειξη αλληλεγγύης με τη Χρύσα Χοτζόγλου και τους άλλ-

λους συναδέλφους, και γιατί έχουμε και εμείς διώξεις και πειθαρχικά στο κλάδο μας, και για την υπεράσπιση της απεργίας όποια μορφή και αν έχει.

Το κλίμα στη συγκέντρωση ήταν πολύ δυναμικό με συνθήματα και ανακοινώσεις, η αστυνομία μπροστά στο κτίριο της Περιφέρειας δεν πτόησε κανέναν. Οι ηγεσίες των Ομοσπονδιών μας πρέπει να κλιμακώσουν τον αγώνα, να προχωρήσουν σε γενικές συνελεύσεις και να κηρύξουν πανεκπαιδευτικές απεργίες. Η απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 13 Μάη είναι ο επόμενος σταθμός που πρέπει να έχει συνέχεια».

Αγωνιστικό ήταν το κλίμα και στην απεργιακή κινητοποίηση στην Τρίπολη ενάντια στις διώξεις τριών ακόμα εκπαιδευτικών, με πολλούς απεργούς να παίρνουν το λόγο για να καταγγείλουν τις κυβερνητικές επιθέσεις και να εκφράσουν την αποφασιστικότητά τους να τις ανατρέψουν. «Η καλύτερη υπεράσπιση στους συναδέλφους μας είναι να συνεχιστεί ακόμα πιο μαζικά, πιο μαχητικά η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση με την απεργία αποχή αλλά και συνολικά, η απάντηση πρέπει να είναι και πολιτική. Και πρέπει να δοθεί με μαζικές απεργίες και άλλες αγωνιστικές κινητοποιήσεις στο δρόμο, στις διευθύνσεις, διαδηλώσεις στις γειτονιές, στα σχολεία με έναν αγώνα διάκριτας μέχρι τη νίκη», ανέφερε η **Χριστίνα Λαδά** από τον ΣΕΠΕ Μεσσηνίας.

Όσον αφορά στις αποφάσεις των

πειθαρχικών, ο Σεραφεύμ Ρίζος συμπληρώνει πως: «Όπως μας ενημέρωσαν οι δικηγόροι των δικώμενων, οι αποφάσεις για τις συγκεκριμένες διώξεις θα εκδοθούν το επόμενο διάστημα. Ακριβώς επειδή η κυβέρνηση ξέρει ότι η προσπάθειά της να διώξει εκπαιδευτικούς για τη συμμετοχή τους σε νόμιμα κηρυγμένες απεργίες δεν έχει νομικό έρεισμα, καθυστερεί τις όποιες αποφάσεις ώστε να κρατά σε ομηρεία και υπό εκβιασμό τους υπόλοιπους μήπως καταφέρει να αξιολογήσει όσο το δυνατόν περισσότερους.

Όμως σκοντάφτει και σε νομικές αποφάσεις όπως έγινε πρόσφατα με τους νεοδιόριστους στα Χανιά και στην μαχητικότητα όλων των εκπαιδευτικών. Ενδεικτικά στη Θεσσαλονίκη, στην απόπειρά της να προχωρήσει, βρέθηκε απέναντι στο 65% των μόνιμων συναδέλφων που δήλωσαν ότι «δεν αξιολογούμε, συμμετέχουμε στην απεργία-αποχή».

Τα πράγματα δηλαδή δεν είναι καθόλου εύκολα για την κυβέρνηση και πολύ περισσότερο αν πάρει κανείς υπόψη τη συνολική πολιτική κατάσταση της. Είναι μια κυβέρνηση που κρατούσε τον Λαζαρίδη χωρίς πτυχίο σε θέση ειδικού επιστημονικού συνεργάτη του Υπουργείου και απαιτεί να αξιολογηθούν με την απειλή της απόλυσης χιλιάδες εκπαιδευτικοί με μεταπτυχιακά, διδακτορικά και πολλούς τίτλους σπουδών στις πλάτες τους. Δεν θα περάσει».

Λένα Βερδέ

ΟΛΟΙ, ΟΛΕΣ, ΟΛΑ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ 13 ΜΑΗ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Την οργάνωση της 24ωρης απεργίας της ΑΔΕΔΥ στις 13 Μάη έχουν ξεκινήσει οι δυνάμεις του Συντονιστικού Νοσοκομείων. Εργαζόμενοι/ες και συνδικαλιστές/ριες από νοσοκομεία της Αθήνας μάς μιλούν για τη σημασία της.

«Μετά την Πρωτομαγιάτικη απεργία ακολουθεί η πανδημοσιούπαλληλική της ΑΔΕΔΥ στις 13 Μάη. Χρειάζεται να δώσουμε έμφαση σε αυτή την απεργία για πολύ συγκεκριμένους λόγους», μας είπε ο **Μιχάλης Βερβέρης**, ταμίας του Σωματείου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Αγία Όλγα με το σχήμα της Ανατροπής-Συμμαχία Εργαζομένων.

«Πρώτον γιατί είναι κλιμάκωση. Η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ την έχει προκηρύξει λόγω της οργής της βάσης των εργαζόμενων παντού. Γι' αυτό θα χρειαστεί να την οργανώσουμε ώστε να εκφραστεί μαζικά αυτό από τα νοσοκομεία αλλά και όλους τους χώρους, στην κατεύθυνση να πιέσουμε για ακόμα πιο δυναμική απεργιακή συνέχεια.

Δεύτερον, γιατί είναι μια απεργία που έχει στο κέντρο της τις αυξήσεις των μισθών και την επαναφορά του 13ου-14ου μισθού, σε μια περίοδο που η αγοραστική μας δύναμη έχει καταρρακωθεί από την ακρίβεια που τρέχει με χίλια σε όλα, τρόφιμα, ενέργεια, ενοίκια κλπ.

Τρίτον, γιατί είναι μια απεργία αντικυβερνητική. Η μάχη της αξιολόγησης που δίνεται στους εκπαιδευτικούς δίνεται και στα νοσοκομεία, παρότι οι ηγεσίες της ΠΟΕΔΗΝ και της ΑΔΕΔΥ δεν την στηρίζουν πλέον. Άφησαν και αφήνουν έκθετους χιλιάδες συναδέλφους υγειονομικούς στις απειλές και τους εκβιασμούς. Η μαζικοποίηση της απεργίας είναι αναγκαία και για αυτό το λόγο.

Το τελευταίο είναι ότι πρόκειται για μια απεργία εν μέσω πολέμου, με την συννεοχή και συμμετοχή της κυβέρνησης με τελευταίο παράδειγμα την πειρατεία του Ισραήλ στο Στόλο της Ελευθερίας προς τη Γάζα σε χωρικά ύδατα που βρίσκονται στη δικαιοδοσία του ελληνικού λιμενικού.

Οι δυνάμεις του Συντονιστικού Νοσοκομείων θα δώσουμε τον τόνο διεκδικώντας λεφτά για αυξήσεις, προσλήψεις κι όχι για τον πόλεμο και τους εξοπλισμούς. Θα προσπαθήσουμε να οργανώσουμε γενικές συνελεύσεις, θα κάνουμε περιοδείες. Ειδικά στο νοσοκομείο μου, που είμαστε και σε διαδικασία εκλογών για νέο ΔΣ του Σωματείου στις 26 Μάη, θα συνδέσουμε τη μάχη της απεργίας με την ανάγκη ενίσχυσης των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής ρι-

ζοσπαστικής αριστεράς».

«Στη συνέλευση που κάναμε την Τετάρτη 29 Απρίλη στον **Άγιο Σάββα** είχαμε τρία θέματα», μας είπε η **Κατερίνα Πατρίκιου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Αγ. Σάββας. «Την απεργία της Πρωτομαγιάς για την οποία αποφασίσαμε με ανακοίνωση του Σωματείου τη συμμετοχή μας. Την επίθεση της αξιολόγησης για την οποία συζητήθηκε αυτό που αναφέρει και το Συντονιστικό Νοσοκομείων: ότι μένουμε ακάλυπτοι από τις ηγεσίες της ΠΟΕΔΗΝ και της ΑΔΕΔΥ ενώ οι υγειονομικοί μαζικά την είχαμε αρνηθεί -και κάποιιοι συνεχίζουμε να την αρνούμαστε.

Και τρίτον την απεργία στις 13 Μάη, για την οποία αποφασίσαμε ότι συνδέουμε τη μάχη των αυξήσεων με την αναθεώρηση του Συντάγματος μέσω της οποίας επιχειρείται η άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων με όχημα την αξιολόγηση. Ενόψει της απεργίας και στο πλαίσιο της προετοιμασίας της, αποφασίσαμε ότι θα καλέσουμε την παραμονή, στις 12 Μάη που είναι και η Παγκόσμια Ημέρα Νοσηλευτών/ριών, συγκέντρωση στο προαύλιο του νοσοκομείου.

Εκεί θα δώσουμε και μια μίνι συνέντευξη Τύπου για να προβάλλουμε τις τεράστιες ελλείψεις που έχουμε, με τμήματα που υπολειπονται ή λειτουργούν οριακά ή και κάτω από το όριο ασφαλείας. Για να ενημερώσουμε ασθενείς και συνοδούς και να καλέσουμε μαζικά στην απεργία».

«Την περασμένη εβδομάδα στο ΓΝΑ Γεννηματάς αναγκάσαμε τη Διοίκηση να αποσύρει την εντολή της για «πιλοτικό» 4ωρο άνοιγμα του δεύτερου αξονικού τομογράφου στις γενικές εφημερίες. Ήταν μια παράνομη ενέργεια που θα μας εξανάγκαζε σε επιπλέον εργασία πέραν του ήδη εξαντλητικού ωραρίου μας», μας είπε ο **Χρίστος Αργύρης**, επιμελητής Α' Ακτινολογίας στον αξονικό τομογράφο, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο.

«Σε αυτή την υποχώρηση τεράστιο ρόλο έπαιξε η άμεση αγωνιστική παρέμβαση της ΕΙΝΑΠ με κείμενό της που πήρε μεγάλη δημοσιότητα, καθώς και η ομόφωνη μαζική άρνηση του προσωπικού με αλληπάλληλες συζητήσεις-συνελεύσεις του τμήματος των νεότερων απεικονιστικών μεθόδων (τεχνολόγοι, νοσηλευτές, ειδικευόμενοι και ειδικοί γιατροί). Άρνηση που εκφράστηκε μαζικά και σε παράσταση διαμαρτυρίας στη Διοίκηση με αποτέλεσμα την απόσυρση της εντολής και μάλιστα επ' αόριστον.

Για ακόμα μια φορά αποδείχτηκε πως όταν τα σωματεία μας παρεμβαίνουν και οργανώνουν, όταν ενωμένοι οι εργαζόμενοι δίνουν συλλογικά την μάχη για τα δικαιώματά τους, νικάνε. Συνεχίζουμε τη μάχη για μαζικές προσλήψεις στο ΕΣΥ, για αυξήσεις στους μισθούς, για αξιοπρέπεια των εργαζομένων αλλά και των ασθενών μας, οργανώνοντας την απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 13 Μάη».

Λ.Β.

Την Τετάρτη 13 Μάη, απεργούμε και διαδηλώνουμε στην 24ωρη πανελλαδική απεργία της ΑΔΕΔΥ, για να διεκδικήσουμε αυξήσεις στους μισθούς μας και την επιστροφή του 13ου-14ου μισθού. Είναι το επόμενο βήμα μετά τις μεγάλες Πρωτομαγιάτικες απεργιακές διαδηλώσεις, για όλες και όλους, στον αγώνα που δίνουμε για την ανατροπή της κυβέρνησης του πολέμου και της ακρίβειας.

Είναι η κλιμάκωση της μάχης για να ανατρέψουμε αυτούς τους δολοφόνους που τσακίζουν κάθε κοινωνική ανάγκη για μισθούς, Υγεία, Παιδεία, για να στηρίζουν τους πολέμους των ΗΠΑ και του Ισραήλ και να μοιράζουν απλόχερα τις ευρώ στους πλούσιους φίλους τους.

Η κυβέρνηση, με την ανακοίνωση της αύξησης των 40 ευρώ μεικτά από πρώτη Απρίλη, κομπάζει ότι στηρίζει τάχα το εισόδημα των εργαζόμενων και κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί, μια που «δεν υπάρχουν λεφτόδεντρα». Για όλους και όλες εμάς όμως η αλήθεια είναι τελειώς διαφορετική. Βλέπουμε καθημερινά την ακρίβεια στα τρόφιμα, την βενζίνη και τα ενοίκια, να χτυπάνε νταβάνι και τον μισθό να μην φτάνει ούτε για το πρώτο δεκαπενθήμερο του μήνα.

Βλέπουμε καθημερινά τα δις που ξοδεύουν για νέους εξοπλισμούς, για να πλέουν οι ελληνικές φρεγάτες στα ανοιχτά του Ισραήλ να στηρίζουν την γενοκτονία στην Παλαιστίνη και να βοηθάνε τον Νετανιάχου να απαγάγει τους ακτιβιστές από τον «Στόλο της Ελευθερίας» στα ανοιχτά της Κρήτης. Για να βρίσκονται δίπλα στις ΗΠΑ και τον βρώμικο πόλεμο τους ενάντια στο Ιράν.

Βλέπουμε τους γιατρούς να καταρρέουν στις εφημερίες εξαιτίας της έλλειψης προσωπικού, προσπαθώντας να κρατήσουν όρθιο το ΕΣΥ, για όλους εμάς που το έχουμε ανάγκη. Βλέπουμε τους εκπαιδευτικούς να αγωνίζονται καθημερινά για να μην περάσει η διάλυση του δημόσιου σχολείου και την κυβέρνηση να απαντάει σε αυτόν τον αγώνα με διώξεις και απολύσεις.

Η απάντηση της κυβέρνησης σε αυτήν την βαρβαρότητα που βιώνουμε καθημερινά, είναι η άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπάλληλων, μέσα από την αναθεώρηση του Συντάγματος, όπως έχει προαναγγείλει ο Μητσοτάκης. Γι' αυτό με πρόσχημα την αξιολόγηση στα νοσοκομεία, ανοίγει τον δρόμο για χτύπημα στον μαχητικό συνδικαλισμό και τους αγωνιστές συνδικαλιστές, που όλα

τα τελευταία χρόνια έχουν δημιουργήσει τεράστιο πρόβλημα στην κυβέρνηση με τους αγώνες τους.

ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΗΝ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ

Πριν δέκα μέρες οι εργαζόμενοι στους Δήμους έδειξαν με τον πιο καθαρό τρόπο ότι αυτήν την συμμορία που παριστάνει την κυβέρνηση μπορούμε να την νικήσουμε. Με την μεγαλειώδη απεργία τους στις 24 Απρίλη ανάγκασαν την κυβέρνηση να πάρει πίσω το προσχέδιο νόμου που οδηγούσε στην απόλυση χιλιάδες συμβασιούχους στους παιδικούς σταθμούς και στην διάλυση των κοινωνικών δομών των δήμων που έχουμε ανάγκη.

Και δίπλα τους οι εκπαιδευτικοί που απέργησαν στις 29 Απρίλη για να μην περάσουν οι διώξεις και οι απολύσεις εκπαιδευτικών που αρνούνται την αξιολόγηση. Και μαζί οι εργαζόμενοι στη ΔΥΓΠΑ για να μην περάσουν οι 700 απολύσεις των εργαζόμενων του πρώην ΟΑΕΔ που προωθεί η κυβέρνηση, οι δικαστικοί υπάλληλοι με απεργιακές κινητοποιήσεις διεκδικώντας προσλήψεις προσωπικού και ασφάλεια στην εργασία, οι «νέοι συνάδελφοι» από το υπουργείο οικονομικών που παλεύουν για να κερδίσουν ίση δουλειά για ίση εργασία.

Όλα αυτά τα ποτάμια θα ενωθούν στις 13 Μάη σε μια μεγάλη απεργιακή μάχη, που έχει την δύναμη να δώσει ώθηση για απεργιακή κλιμάκωση των αγώνων, για την ανατροπή του Μητσοτάκη και της πολιτικής του. Σε αυτήν την μάχη καλούμε να μπουν η ΓΣΕΕ, τα Εργατικά Κέντρα, και όλα τα σωματεία του ιδιωτικού τομέα, που διεκδικούν συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις για να δυναμώσουμε το μέτωπο για την ανατροπή.

Η κυβέρνηση είναι στριμωγμένη στη γωνία όχι μόνο από τα σκάνδαλα της αλλά πάνω απ' όλα από την οργή και τη δύναμη της τάξης μας. Όσο και να γαντζώνεται ο Μητσοτάκης στην κυβέρνηση, η ώρα του τέλους πλησιάζει και είναι οι απεργίες μας και οι αγώνες μας που μπορούν να δώσουν το αποφασιστικό χτύπημα. Και ταυτόχρονα να ανοίξουμε τον δρόμο για να ξηλώσουμε όλες τις αντεργατικές πολιτικές, να επιβάλλουμε το δίκιο της τάξης μας και να βάλλουμε τις δικές μας ανάγκες, τις ανάγκες των εργαζομένων στο τιμόνι της κοινωνίας.

Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

Για την ανατροπή

Πρόσφατα, οργανώθηκαν στο ΣΕΚ για να μπορώ να έρθω σε επαφή με ανθρώπους από όλους τους χώρους που παλεύουν για τα δικαιώματά τους και τα διεκδικούν με επιπλέον προσπάθεια. Που βιώνουν την εκμετάλλευση και παλεύουν ενάντια σε άχρηστες κυβερνήσεις. Πήρα το θάρρος και μίλησα στη συνέλευση του σωματίου μου στον Δήμο μου στο Γαλάτσι, ως εργαζόμενος με σύμβαση και ως ΑΜΕΑ εκεί και εκδήλωσα το ενδιαφέρον μου για την απεργία των δήμων, ενώ κάλεσα σε συμμετοχή τους συναδέλφους μου για να παλέψουμε όλοι μαζί.

Θα συμμετάσχω για πρώτη φορά στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026 γιατί θέλω να ακούσω μαζί με όλους/ες τους συμμετέχοντες/ουσες, το συμπυκνωμένο και απόφιο του λόγου, για τα αυτονόητα δικαιώματά μας. Ενάντια σε αυτά που προκαλεί αυτό το σύστημα, αυτή η λερναία Ύδρα που δημιουργεί τον εξευτελισμό της ζωής και τους πολέμους που διεξάγουν επί χρόνια οι από πάνω - όπου και όποτε τους συμφέρει εις βάρος μας.

Ήρθε η ώρα μου να δώσω το παρών στις συζητήσεις και στα συλλαλητήρια, για να παλέψω για την επανάσταση και την απελευθέρωσή μας. Για να ανατρέψουμε τα καρκινώματα που μας κυβερνούν, για να αλλάξουμε τον κόσμο, ακόμα και τον ίδιο μας τον εαυτό. Γι' αυτό συμμετέχω συνειδητοποιημένα πια, στο ΣΕΚ, που με εκφράζει και θα παρευρεθώ στο φεστιβάλ ιδεών για να με πληροφορήσει, για ό, τι χρειάζεται, με τις ομιλίες από συντρόφους από όλο το κόσμο.

Νίκος Μάτσικας,

συμβασιούχος εργαζόμενος στον Δήμο Γαλατσίου

Η σημερινή κοινωνία και κυρίως η εργατική τάξη βάλλεται από παντού. Ο πόλεμος, η φτώχεια, η ανεργία, ο ρατσισμός, ο σεξισμός και γενικότερα κάθε είδος κοινωνικής παθολογίας είναι μόνο λίγα από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει καθημερινά η εργατική τάξη και η νεολαία.

Αυτά τα θέματα μας προβληματίζουν όλους, άλλους σε μικρότερο και άλλους σε μεγαλύτερο βαθμό. Βέβαια δεν είναι εύκολο για αρκετούς από εμάς να ασχοληθούμε και να πληροφορηθούμε για αυτά επαρκώς λόγω των εμποδίων που δημιουργεί το ίδιο το σύστημα.

Το Φεστιβάλ Μαρξισμού λοιπόν αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία για κάθε έναν ξεχωριστά να παρακολουθήσει τόσο τα σύγχρονα πολιτικά τεκταινόμενα, όσο τις θεωρίες και ιδεολογικές βάσεις που οδήγησαν μεταξύ των άλλων και στη συγκρότηση του ΣΕΚ. Συγχρόνως, μας δίνεται η δυνατότητα να συναναστραφούμε και με συντρόφους μας πέρα από τον τοπικό πυρήνα μας, να ανταλλάξουμε αποψεις και να συζητήσουμε συλλογικά.

Αν και προσωπικά δεν έχω ξαναπάει, βλέποντας το πρόγραμμα του Φεστιβάλ υπάρχουν ομιλίες που μου κίνησαν το ενδιαφέρον όπως η "Τέμπη- Βιολάντα- το κέρδος σκοτώνει" και πολλές άλλες. Συμπερασματικά, ο Μαρξισμός αναφέρεται σε όλα τα παραπάνω ζητήματα που μας απασχολούν και παράλληλα αντικατοπτρίζει τις ιδέες και τις πεποιθήσεις ανθρώπων που αντιστέκονται στο σύστημα, την κυβέρνηση και κάθε μορφή καταπίεσης από τους από πάνω. Ανυπομονώ για το Φεστιβάλ Μαρξισμός για να βγούμε ακόμα πιο δυνατοί στον αγώνα ενάντια στο σύστημα της φτώχειας και του πολέμου.

Ευαγγελία Κώστα,

φοιτήτρια Ψυχολογίας, Γιάννενα

Ζούμε την εποχή της θανάσιμης Ζαγνίας του καπιταλισμού. Μία εποχή κανιβαλιστικού οικονομικού ανταγωνισμού όπου η συσσώρευση πλούτου σε ελάχιστα χέρια γίνεται όχι απλά με όρους εντατικοποίησης της εργασιακής εκμετάλλευσης, επιβολής μέτρων λιτότητας, μονοπωλιακής εξουσίας, χρηματοπιστωτικής κερδοσκοπίας, ή πολιτικών προσόδου (βλ. πελατειακές σχέσεις, ψηφιακές πλατφόρμες), αλλά πλέον μέσω της επιθετικής ιμπεριαλιστικής υπαρπαγής που επιβάλλει το δίκαιο του ισχυρού, ο πόλεμος και η ανεξέλεγκτη χρήση των νέων τεχνολογιών (βλ. ΤΝ).

Συνέπεια της γενικευμένης αυτής κρίσης είναι η πολεμική οικονομία που αφαιμάζει το κοινωνικό κράτος, υλική και ψυχική εξαθλίωση των εργαζομένων, η περιβαλλοντική καταστροφή και η απειλή ενός 3ου Παγκόσμιου Πολέμου που πιθανότατα θα σημάνει -λόγω πυρηνικών- και τον αφανισμό του ανθρώπινου πολιτισμού. Μόνη σωτηρία είναι η κοινωνική επανάσταση κι ο σοσιαλισμός. Αλλά αυτό προϋποθέτει τη διάλυση της σύγχυσης, της παθητικότητας και του κατακερματισμού που σήμερα επικρατεί στις γραμμές της εργατικής τάξης και την υπέρβαση της ρεφορμιστικής της συνείδησης που καλλιεργούν οι συμφιλωτικές ταξικά ψευδαισθήσεις της ευρύτερης Αριστεράς.

Για τον σκοπό αυτό είναι απαραίτητη η διάδοση και μάθηση της επιστημονικής αναλυτικής μεθόδου του Μαρξ, δηλαδή του διαλεκτικού υλισμού. Ο μαρξισμός αποτελεί πολύτιμο εργαλείο γνώσης του ιστορικού χαρακτήρα των κοινωνικών νόμων και μορφών με βάση τις αλλαγές στις σχέσεις εργασίας και παραγωγής. Έννοιες κλειδιά της μαρξιστικής ανάλυσης του καπιταλισμού είναι η σχέση μισθωτής εργασίας και κεφαλαίου, ο διαχωρισμός των άμεσων παραγωγών από τα μέσα εργασίας και διαβίωσής τους, η ιδιοκτησία της αστικής τάξης πάνω στα μέσα παραγωγής, η υπεραξία και η εκμετάλλευση της εργασίας, η ταξική πάλη, ο ρόλος του κράτους, η ιδεολογική και πολιτισμική ηγεμονία κ.α.

Κυρίως, όμως, ο μαρξισμός στα χέρια των εργαζομένων γίνεται όπλο χειραφέτησης και σοσιαλιστικού μετασχηματισμού της κοινωνίας. Γιατί ο στόχος δεν είναι να ερμηνεύσουμε απλά τον κόσμο, αλλά να τον αλλάξουμε.

Γι' αυτό και πρωτοβουλίες όπως το τετραήμερο των πολλαπλών θεματικών και ανοιχτού δημοκρατικού διαλόγου που το ΣΕΚ κάθε χρόνο διοργανώνει, με πλειάδα Ελλήνων και ξένων ομιλητών, για τον Μαρξισμό είναι όχι απλά χρήσιμες αλλά αναγκαίες και πολύτιμες για όλη την Αριστερά.

Κώστας Καλλωνιάτης,
οικονομολόγος

Οργανώθηκαν στο ΣΕΚ μέσω του Μαρξισμού. Το όλο κλίμα των συζητήσεων που πρόλαβα να παρακολουθήσω ήταν αυτό που χρειαζόμουν πολιτικά και που ακόμα χρειάζομαι.

Ο κόσμος με τον οποίο συναναστρέφομαι και οι συζητήσεις που παρακολούθησα με έκαναν να νιώσω κοινότητα και ασφάλεια σε επίπεδο που δεν είχα συνηθίσει.

Βλέποντας τον περίγυρό μου παρατηρώ ότι παρά πολλοί νέοι προβληματίζονται με τα ίδια ζητήματα με εμένα και πραγματικά πιστεύω ότι αυτές οι συζητήσεις μπορούν να είναι τόσο σημαντικές. Συζητήσεις που πολλοί νέοι που δέχονται συστηματική καταπίεση λόγω της ταυτότητάς τους, οποία και αν είναι αυτή, χρειάζονται.

Ο Μαρξισμός είναι μια εναλλακτική σε άλλα κομμάτια της αριστεράς που δεν μιλάνε για το φύλο ή την σεξουαλικότητα. Μιλάει για μια άλλη λύση και εξοπλίζει επαναστάτες με ελπίδα και μαχητικότητα.

Χάρης Χριστόπουλος,
Ηλιούπολη

Στην Ξάνθη, με αφορμή τον «Μαρξισμό» που θα πραγματοποιηθεί 21-24 Μαΐου, οργανώνουμε μια ανοιχτή συζήτηση το Σάββατο 9 Μάη, με στόχο να εξερευνήσουμε τι είναι ο μαρξισμός σήμερα και γιατί παραμένει ένα αναγκαίο εργαλείο κατανόησης και αλλαγής της κοινωνίας.

Σε μια περίοδο όπου οι ανισότητες βαθαίνουν και η εγκληματική αδιαφορία της κυβέρνησης απέναντι στις ανάγκες της κοινωνίας γίνεται όλο και πιο εμφανής, η ανάγκη για συλλογικό προβληματισμό και οργάνωση είναι πιο επιτακτική από ποτέ. Το κάλεσμα αυτό δεν απευθύνεται μόνο σε όσους έχουν ήδη επαφή με τη μαρξιστική θεωρία, αλλά και σε όσους αναζητούν τρόπους να ερμηνεύσουν την καθημερινότητά τους και τον κόσμο γύρω τους.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία, θέλουμε να ενισχύσουμε τον συλλογικό προβληματισμό και να κάνουμε ένα επόμενο βήμα: να συμμετάσχουμε μαζί στον «Μαρξισμό» στην Αθήνα. Για εμάς, αυτή η μετακίνηση δεν είναι απλώς μια επίσκεψη, αλλά μια συνειδητή επιλογή να ανοίξουμε τους ορίζοντές μας, να ακούσουμε νέες φωνές και να επιστρέψουμε πιο δυνατοί, με περισσότερες ιδέες και διάθεση για δράση!

Σωτήρης Χατζηβασιλείου, ΣΕΚ Ξάνθης

με επαναστατική προοπτική

Πόλεμος, φασισμός, κλιματική αλλαγή: γνωρίζουμε ότι ο καπιταλισμός καταστρέφει τον κόσμο μας. Χρειάζεται μια επανάσταση. Μπορούμε όμως να καταστρέψουμε τον καπιταλισμό; Είναι εφικτή μια επανάσταση; Και πώς; Γι' αυτό το λόγο οι συζητήσεις στο Φεστιβάλ «Μαρξισμός 2026» είναι τόσο σημαντικές.

Από τη Μινεάπολις μέχρι τις διαδηλώσεις της 28ης Μαρτίου στη Ρώμη ή το Λονδίνο, γνωρίζουμε ότι η πλειοψηφία των ανθρώπων μπορεί να αντισταθεί. Αυτή είναι η εμπειρία σας στην Ελλάδα. Αυτή είναι η δική μας στη Γαλλία. Παρά τον ρατσισμό και τις πολιτικές λιτότητας, παρά τις εκλογικές επιτυχίες των φασιστών. Την 1η Μαΐου, 100.000 διαδηλωτές βγήκαν και πάλι στους δρόμους του Παρισιού, συνδικαλιστές και πολύ νέοι άνθρωποι. Είχαμε ένα τεράστιο αντιρατσιστικό, αντιφασιστικό και αντιπολεμικό μπλόκ.

Αλλά πρέπει να αντλήσουμε τα διδάγματα της ιστορίας. Δεν θέλουμε απλώς η τάξη μας να ξεσηκωθεί. Θέλουμε να νικήσει! Εδώ, στη Γαλλία, γιορτάζουμε την επέτειο του Λαϊκού Μετώπου. Μερικοί μας λένε ότι μια αριστερή κυβέρνηση νίκησε τον φασισμό και έφερε κοινωνικές βελτιώσεις. Ήταν πολύ καλύτερο από αυτό!

Ένα μαζικό αντιφασιστικό κίνημα συνέτριψε τους φασίστες το 1934 και το 1935. Επανάφερε την εμπιστοσύνη και την μαχητικότητα σε εκατομμύρια εργαζομένων και γέννησε μια επαναστατική διαδικασία τον Ιούνιο του 1936, αφού η Αριστερά κέρδισε τις εκλογές. Τότε «όλα ήταν δυνατό!», έγραψε ένας ηγέτης της αριστεράς. Εκατομμύρια εργαζομένων προσχώρησαν στα συνδικάτα και δεκάδες χιλιάδες στους κομμουνιστές μέσα σε λίγες εβδομάδες! Αλλά το Κομμουνιστικό Κόμμα Γαλλίας τους απογοήτευσε χωρίς να προσφέρει ούτε καν την αρχή μιας εναλλακτικής λύσης.

Ο λαός θα ξεσηκωθεί. Αλλά μην περιμένετε. Πρέπει να χτίσουμε την επαναστατική εναλλακτική λύση τώρα αμέσως.

Ντενί Γκοντάρ,
A2C, Γαλλία

Καθώς ο καπιταλισμός στο τελευταίο του στάδιο συνεχίζει να υποτάσσει και να αποδεκατίζει την εργατική τάξη, οι άνθρωποι αρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι οι υποσχέσεις που τους δόθηκαν από τη γέννησή τους είναι ψεύτικες. Οι εργαζόμενοι δεν μπορούν πλέον να ανταπεξέλθουν οικονομικά στα βασικά για να επιβιώσουν, πόσο μάλλον να ζήσουν αξιοπρεπείς, ικανοποιητικές και ουσιαστικές ζωές.

Αυτή η αυξανόμενη ορμή και η δικαιολογημένη οργή κατά της άρχουσας τάξης πρέπει να διοχετευτεί. Τα μαρξιστικά πλαίσια επιτρέπουν στους ενεργοποιημένους εργαζόμενους να διαμορφώσουν την οργή τους σε συστηματική αλλαγή που βελτιώνει τις υλικές συνθήκες και σπάζει τις αλυσίδες που τους έχει επιβάλει η αστική τάξη. Όπως είπε ο Τρότσκι στο βιβλίο του Η Ιστορία της Ρωσικής Επανάστασης, «Χωρίς μια καθοδηγητική οργάνωση, η ενέργεια των μαζών θα διασκορπιζόταν σαν ατμός που δεν έχει μπει στο πιστόνι. Αλλά παρ' όλα αυτά, αυτό που κινεί τα πράγματα δεν είναι το πιστόνι, αλλά ο ατμός».

Η παγκοσμιοποίηση του αγώνα διασφαλίζει ότι μπορούμε να αξιοποιήσουμε τα δυνατά σημεία των άλλων, ότι κανείς δεν θα μείνει αλυσοδεμένος και ότι η ιμπεριαλιστική τάξη θα ανατραπεί παγκοσμίως. Δεν θα απελευθερωθούμε μέχρι να απελευθερωθούν όλοι από τα δεινά του καπιταλισμού.

Λεονάρτο Καβαλέτι, φοιτητής Μινεσότα

Πρέπει να κατανοήσουμε την κοινω-
νία για να την αλλάξουμε. Γιατί ο
κόσμος παρασύρεται στις φλόγες; Γιατί
πεθαίνουν άνθρωποι στη Μεσόγειο,
καθώς και σε τείχη και σύνορα σε όλο
τον πλανήτη; Γιατί υπάρχει καταπίεση,
παρόλο που τα ανθρώπινα δικαιώματα
λένε ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν ίσα δι-
καιώματα;

Υπάρχουν διαφορετικές εξηγήσεις για τα πάντα. Κάθε εξήγηση οδηγεί σε μια συγκεκριμένη πρακτική.

Ένα παράδειγμα: Το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα και το Πράσινο Κόμμα στη Γερμανία πιστεύουν ότι τα αυταρχικά καθεστώτα όπως η Ρωσία ή το Ιράν, καθώς και οι αυταρχικές προσωπικότητες όπως ο Τραμπ, είναι η αιτία των πολέμων στην Ουκρανία, καθώς και στο Ιράν και τον Λίβανο. Η απάντησή τους είναι οι παραδόσεις όπλων στην Ουκρανία και το Ισραήλ, καθώς και ο μαζικός επανεξοπλισμός της Γερμανίας.

Από μαρξιστική άποψη, οι τρέχοντες πόλεμοι αποτελούν έκφραση εντατικού ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού. Πίσω τους βρίσκονται τα συμφέροντα των διαφόρων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Το να τροφοδοτείς τον πόλεμο σημαί-

νει να ρίχνεις λάδι στη φωτιά. Αυτό επηρεάζει ιδιαίτερα την εργατική τάξη σε χώρες που μαστίζονται από τον πόλεμο, αλλά και σε όλο τον κόσμο μέσω μαζικών αυξήσεων τιμών. Αυτές δεν πληρώνονται από τα αφεντικά, αλλά από την εργατική τάξη.

Γι' αυτό είναι σημαντικό σήμερα να αγωνιστούμε ενάντια στον πόλεμο και ενάντια στις επιπτώσεις του σε τοπικό επίπεδο. Ο Γερμανός επαναστάτης Καρλ Λίμπκνεχτ είπε κάποτε: «Ο κύριος εχθρός είναι στην πατρίδα μας». Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να οργανωθούμε τοπικά ενάντια στην πολεμική πολιτική και τις επιθέσεις της κυβέρνησής μας.

Και είπε: «Κάτω οι πολεμοκάπηλοι εκατέρωθεν των συνόρων». Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να διεξάγουμε τους αγώνες μας με την επίγνωση ότι η εργατική τάξη είναι διεθνής και ότι μπορούμε να επιτύχουμε την απελευθέρωση μόνο διεθνώς.

Επομένως, χρειαζόμαστε τον Μαρξισμό, επειδή παρέχει μια θεωρία που εξηγεί πώς μπορούμε να τερματίσουμε τους πολέμους και να ανατρέψουμε τον καπιταλισμό.

Κρίστινε Μπούχολτς,
Σοσιαλισμός από τα κάτω, Γερμανία

Η Παλαιστίνη ήταν πάντα ένα θέμα που με ενδιέφερε και προσπαθούσα να κά-
νω κάτι ώστε να βοηθήσω τον αγώνα τους. Η έναρξη του γενοκτονικού πολέμου ήταν το γεγονός που πια με έπνιγε και ήθελα να είμαι πιο ενεργή. Ήταν μια από τις φορές της ζωής μου που κατάλαβα ότι μόνοι μας, λίγα, μπορούμε να πετύχουμε. Γνώρισα τη "Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο" όπου βρήκα απόλυτη, σχεδόν, ταύτιση με τις ιδέες μου όσον αφορά το παλαιστινιακό ζήτημα.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον άκουσα και για το Φεστιβάλ Μαρξισμός και ενώ μέχρι τώρα δεν είχα καμία σχέση ιδεολογική, πλέον έχω μεγάλο ενδιαφέρον να το παρακολουθήσω. Όχι μόνο για την Παλαιστίνη αλλά και για τα άλλα κοινωνικά θέματα που αφορούν τη ζωή μας. Όχι μόνο για να γνωρίσω την σκέψη αλλά και για νιώσω μέρος ενός συνόλου που πιστεύει ότι ένας άλλος κόσμος, πιο δίκαιος, μπορεί να δημιουργηθεί! Και αν νομίζετε ότι αυτά τα κάνουν μόνο οι νέοι... δώστε την ευκαιρία στον εαυτό σας να είστε μαζί με άλλους, προσπαθώντας για ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά σας! Τα λέμε εκεί... Λευτεριά στην Παλαιστίνη!

Αθανασία (Νάνσυ) Καραντζιά, ψυχοθεραπεύτρια

Κ Υ Κ Λ Ο Ι Σ Υ Ζ Η Τ Η Σ Ε Ω Ν

Ιμπεριαλισμός και πόλεμος

- Ο ιμπεριαλισμός σήμερα- Η νέα Παγκόσμια Αταξία Πραγμάτων
 - Η οικονομία και ο πόλεμος- νέα βουτιά στην κρίση;
 - Οι ΗΠΑ μετά τη Μινεσότα
 - Κούβα-από την επανάσταση στο σήμερα
 - Παγκόσμια αντίσταση στο σύστημα
- ### Η Μέση Ανατολή στις φλόγες
- Κάτω τα χέρια από το Ιράν
 - Λευτεριά στην Παλαιστίνη
 - Ελλάδα-Τουρκία-Κύπρος, εργάτες ενωμένοι ενάντια στον πόλεμο

Πάλη για την Ανατροπή, αντικαπιταλιστική εναλλακτική

- Πώς τελειώνουμε με την κυβέρνηση του πολέμου και της φτώχειας
- Τέμπη-Βιολάντα - το κέρδος σκοτώνει
- Υποκλήσις, «παρακράτος» και Δικαιοσύνη
- Πύλος-Χίος - Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά
- Χτίζοντας το εργατικό κίνημα από τα κάτω
- Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα

Καταπίεση και Απελευθέρωση

- Πόλεμος και σεξισμός- η πάλη των γυναικών σήμερα
- Αντίσταση στην Τρανσφοβία
- Ομοφυλοφιλία, σεξουαλικότητα και Απελευθέρωση

Η επαναστατική Μαρξιστική παράδοση

- Ο Μαρξ, το κέρδος και οι κρίσεις
- Μαρξ, Χέγκελ και Διαλεκτική
- Ο Ένγκελς και το πέρασμα από τον πίθηκο στον άνθρωπο
- Λένιν – κράτος, επανάσταση και εργατική πρωτοπορία
- Μπουχάριν- τι είναι ο ιμπεριαλισμός
- Ρόζα Λούξεμπουργκ- Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση
- Τρότσκι - Διαρκής Επανάσταση, θεωρία και πράξη
- Παντελής Πουλιόπουλος- Δημοκρατική ή σοσιαλιστική επανάσταση
- Γκράμσι - Η επαναστατική κριτική στο σεκταρισμό
- Στρατηγική και τακτική -Ενιαίο Μέτωπο και εργατική εξουσία
- Τόνι Κλιφ - Η απάντηση στον Σταλινισμό

Ιστορία των Επανάστασεων

- Οι εξεγέρσεις των δούλων και ο Σπάρτακος
- Το πλήθος και οι αστικές επαναστάσεις
- Η Παρισινή Κομμούνια – η «έφοδος στον ουρανό»
- 1917-Όλη η εξουσία στα Σοβιέτ
- 1936, χρονιά εξεγέρσεων και επαναστάσεων
- Οι 200 της Καισαριανής και η Νικηφόρα Επανάσταση που χάθηκε
- Από τον Εμφύλιο στα Ιουλιανά
- Ουγγαρία 1956
- Ο παγκόσμιος «Μάης 1968»

Η Αριστερά σήμερα

- Τέμπη, Βιολάντα- το κέρδος σκοτώνει
- Πύλος, Χίος- σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά
- Η εργατική τάξη σήμερα
- Χτίζοντας το εργατικό κίνημα από τα κάτω
- Όχι στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας
- Το αντικαπιταλιστικό μέτωπο
- Η πάλη ενάντια στη φασιστική απειλή

Πόλεις και Πολιτισμός

- Κλιματική κρίση - STOP στις εξορύξεις-εργατικός έλεγχος στην πράσινη μετάβαση
- Κρίση στέγης- η εργατική απάντηση
- Τι πραγματικά φέρνει η Τεχνητή Νοημοσύνη;
- Τέχνες, καλλιτέχνες και Αριστερά
- Αθλητισμός - Βιομηχανία ή μαζικό δικαίωμα;

Το πρώτο πράγμα που έκανε ο Μητσοτάκης όταν ήρθε στην κυβέρνηση το καλοκαίρι του 2019 ήταν να κατεβάσει ένα νομοσχέδιο που ποινικοποιούσε τις καταλήψεις προβλέποντας ποινή έως και 3 χρόνια φυλάκισης «σε όποιον παράνομα εισέρχεται και παραμένει» σε δημόσια κτίρια, για να επιτεθεί στη συνέχεια στο φοιτητικό όσολο.

Ο λόγος που ξεκίνησε και συνεχίζει μέχρι σήμερα τις επιθέσεις στη δημόσια Παιδεία έχει να κάνει με την αγωνία του να ιδιωτικοποιήσει τον χώρο της εκπαίδευσης προσαρμόζοντάς τον στις επιταγές της αγοράς. Αλλά κυρίως έχει να κάνει με το γεγονός ότι, πενήντα δύο χρόνια τώρα, η άρχουσα τάξη και οι βασικοί διαχειριστές της, η Νέα Δημοκρατία και κομμάτια της σοσιαλδημοκρατίας πασχίζουν -αλλά δεν μπορούν- να ξεφορτωθούν τις λεγόμενες «παθογένειες της Μεταπολίτευσης». Δηλαδή, τις κατακτήσεις και τα δικαιώματα που κερδήθηκαν όλη αυτήν την περίοδο, και μαζί τους τις αγωνιστικές παραδόσεις, τη βαθιά ριζοσπαστικοποίηση και την Αριστερά.

Το φοιτητικό κίνημα ήταν η αφετηρία της ριζοσπαστικοποίησης που σημάδεψε την πτώση της δικτατορίας και συνέχισε να τροφοδοτεί τους αγώνες και στα επόμενα χρόνια με αλληπάλληλα μεγάλα κινήματα καταλήψεων. Από την κατάληψη του Πολυτεχνείου το 1973 στις φοιτητικές καταλήψεις το 1979, στις πρώτες μαθητικές καταλήψεις το 1986, στις φοιτητικές καταλήψεις το 1987, στις φοιτητικές μαθητικές καταλήψεις το 1990-91, στις μαθητικές καταλήψεις το 1999, στις φοιτητικές καταλήψεις του 2006-7 και του 2024. Πυροκροτητής για να ξεσπάσουν αυτά τα κινήματα διαχρονικά ήταν η επαναστατική, αντικαπιταλιστική Αριστερά.

Πολυτεχνείο 1973

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου ξεκίνησε με πρωτοβουλία των δυνάμεων της επαναστατικής Αριστεράς (ανάμεσά τους και της ΟΣΕ, της οργάνωσης από την οποία προήλθε το ΣΕΚ) που έκαναν τότε τα δικά τους βήματα. Η κατάληψη ξεκίνησε μετά από πρόταση που μίπηε από αυτές τις δυνάμεις στη συνέντευση που γινόταν στη Νομική από την οποία εκκοντάδε φοιτητές/ριες έφυγαν για να μπουν στο Πολυτεχνείο. Στις τρεις μέρες της εξέγερσης δίπλα στη σύγκρουση με τη Χούντα εξελισσόταν μια εσωτερική διαπάλη μέσα στις φοιτητικές συνελεύσεις.

Οι δυνάμεις του ΚΚΕ (η «Αντι ΕΦΕΕ όπως λεγόταν τότε η ΚΝΕ) και του ΚΚΕ εσωτερικού (Ρήγας Φεραίος) επιχείρησαν αρχικά να σταματήσουν την κατάληψη και όταν δεν τα κατάφεραν, επεδίωξαν τη γραμμή της «απαγκίστρωσης». Ταυτόχρονα προσπάθησαν να περιορίσουν την εξέγερση σε «φοιτητικά αήθηματα»

Παράδοση αγώνων με την επαναστατική Αριστερά μπροστά

Πρωτοσέλιδο της Εργατικής Πρωτοπορίας τον Δεκέμβριο του 1979

και όχι στο να πέσει η Χούντα. Θεωρούσαν ότι η δικτατορία δεν μπορεί να ανατραπεί από το κίνημα της νεολαίας και των εργατών, αλλά χρειάζεται ένα σχέδιο «συντεταγμένης διαδοχής» με προοπτική εκλογές και ανοίγματα στα αστικά πολιτικά κόμματα με στόχο μια σταδιακή αποχουνοποίηση.

Στις γενικές συνελεύσεις που συνέβαιναν εντός του Πολυτεχνείου απέτυχαν και στους τρεις αυτούς στόχους. Η φοιτητική κατάληψη οδήγησε σε εργατική εξέγερση και μεταωπική σύγκρουση με τη Χούντα που την ανάγκασε να κατεβάσει τα τανκς λίγες εβδομάδες μετά την καταστολή της εξέγερσης, το διαβόητο φύλλο Νο 8 της Πανπουδαστικής, της εφημερίδας της ΑντιΕΦΕΕ, επέμεινε καταγγέλλοντας τους πρωτεργάτες της εξέγερσης για "...την προσχεδιασμένη εισβολή στο χώρο του Πολυτεχνείου την Τετάρτη 14 του Νοέμβρη, 350 οργανωμένων πρακτόρων της ΚΥΠ... για να δικαιολογήσουν την επαναφορά του στρατιωτικού νόμου και το δυνάμωμα της αιματηρής τρομοκρατίας".

Νόμος 815

Αντίθετα, το Πολυτεχνείο άνοιξε το δρόμο για την κατάρρευση της Χούντας το 1974. Η Νέα Δημοκρατία που ήρθε στην εξουσία αντιμετώπιζε με άγρια καταστολή το ισχυρό φοιτητικό κίνημα στο οποίο κυριαρχούσε η Αριστερά. Το καλοκαίρι του 1978 επιχείρησε να βάλει να βάλει χέρι στα Πανεπιστήμια με τον Νόμο 815. Την πλειοψηφία στις σχολές είχαν η ΠΚΣ, η ΠΑΣΠ και ο Ρήγας Φεραίος, δυνάμεις που έωνε η κοινή γραμμή μιας «αλλαγής» που θα ερχόταν από τα κάτω στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές. Βασική γραμμή τους ήταν ότι «αφού ψηφίστηκε ο νόμος

8/2/24, Διαδήλωση φοιτητικών καταλήψεων στην Αθήνα. Φωτ.: Στέλιος Μικαηλίδης

το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να αποδυναμώσουμε ορισμένες διατάξεις του κι όχι η απαίτηση της απόσυρσης του νόμου» έλεγε σε συνέντευξη του στην Εργατική Αλληλεγγύη του Χιμείου), το 1979 οι φοιτητές επιβεβαίωσαν ότι το όπλο της κατάληψης παραμένει στα χέρια του κινήματος και λειτουργεί προωθητικά για την πολιτικοποίηση νέας γενιάς αγωνιστών και αγωνιστριών» γράφει ο Πάνος Γκαργκάνος στο άρθρο του (Σοσιαλισμός από τα Κάτω) «50 χρόνια Μεταπολίτευσης». «Από εκείνο το κύμα ενεργοποιήθηκε το ρήγμα της νεολαίας με τη δεξιά πολιτική της ηγεσίας του ΚΚΕ εσωτερικού. Η Β' Πανελλαδική, όπως ονομάστηκε η κίνηση που αποχώρησε μαζί προς τα αριστερά από την κοιμματική νεολαία, ήταν προπομπή αντίστοιχων κινήσεων. Η πιο γνωστή είναι η ρήξη στην ΚΝΕ που οδήγησε στη δημιουργία του Νέου Αριστερού Ρεύματος (ΝΑΡ) μετά τη συμμετοχή της ηγεσίας του ΚΚΕ στις συγκυβερνήσεις αρχικά με τη ΝΔ και στη συνέχεια με ΝΔ και ΠΑΣΟΚ μαζί το 1989-90».

Μαθητικές καταλήψεις

Αυτή τη ρήξη προφοδότησαν τρία κύματα καταλήψεων, το 1986-87 στα λύκεια, του φθινόπωρου 1987 στις σχολές και του 1998 στα τεχνικά λύκεια. Οι καταλήψεις του 1986 ξεκίνησαν από τα Πολυκλαδικά Λύκεια και απλώθηκαν και στα γενικά ενάντια στο νόμο Τρίτση. Ήταν οι πρώτες μαθητικές καταλήψεις που έγιναν ποτέ. Κι έγιναν κόντρα σε κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Στην πρώτη γραμμή αυτού του κινήματος βρέθηκε η «Μαθητική Πρωτοβουλία» που είχε συγκροτηθεί δύο χρόνια νωρίτερα από μαθητές της ΟΣΕ και ανένταχτους αριστερούς, η οποία με κέντρο τα πολυκλα-

δικά Λύκεια Πειραιά, Αμπελοκήπων, Ν. Φιλαδέλφειας και αρκετά Γενικά Λύκεια. Δημιουργήθηκε ρήγμα στο εσωτερικό της ΚΝΕ που συμμετείχε στις καταλήψεις, με στόχο να τις κλείσει (όπως και τελικά συνέβη) αλλά το 1988 ακολούθησε κύμα καταλήψεων στα τεχνικά λύκεια, στο οποίο πίεζε το πιο μαχητικό κομμάτι της βάσης της.

«Οι φοιτητικές καταλήψεις του 1987 ενάντια στις "μεταρρυθμίσεις του Αντώνη Τρίτση" γράφει ο Γιώργος Ράγκος, πρωτοετής φοιτητής τότε στα Γιάννενα, «ήταν το πρώτο μεγέλο κύμα καταλήψεων στις σχολές μετά το '79 που δημιούργησε νέα γενιά ριζοσπαστικοποίησης και μαζικοποίησης της Αριστεράς Συμπεριρώσεις Φοιτητών, τα σχήματα της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς στις σχολές. Δημιουργήθηκε ένας ισχυρός αντικαπιταλιστικός πόλος μέσα στις σχολές που ήρθε σε σύγκρουση με τη ρεφορμιστική πολιτική της ΚΝΕ να σπάσουν με τον ρεφορμισμό δύο χρόνια αργότερα, το 1989, με αφορμή τη δημιουργία της κυβέρνησης Τζαννετάκη» (στην οποία συμμετείχαν η Νέα Δημοκρατία και οι δυνάμεις του ΚΚΕ και του ΚΚΕ εσωτερικού μέσα από τον Εννιαίο Συνασπισμό)..

Ο ερχομός στις εξουσίες της κυβέρνησης (του μπαμπά) Μητσοτάκη το 1990 σήμανε μια κατά μέτωπο επίθεση στην εργατική τάξη και στη νεολαία. Τον Νοέμβριο του 1990 ο υπουργός Παιδείας Κοντογιαννόπουλος ανακοίνωσε «πολυνομοσχέδιο» που πρόβλεπε κατάρρευση της δωρεάν παροχής συγγραμμάτων, κατάρ-

πη «ρεαλιστική πολιτική» του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ, που υποστηρίζουν τους αγώνες για την ανατροπή της ΝΔ, που προβάλλουν την σοσιαλιστική διέξοδο από την κρίση του κεφαλαίου, να παλέψουμε μαζί χτίζοντας μια οργανωμένη δύναμη που θα στηρίζει αυτήν την προοπτική».

Δολοφονία Τεμπονέρα

Καθοριστικό ρόλο για την κλιμάκωση και καθολική επικράτηση των καταλήψεων στις σχολές τον Δεκέμβρη του '90 έπαιξε η άγρια αστυνομική βία στις διαδηλώσεις και κυρίως το κύμα των καταλήψεων σε 2000 σχολεία. Τον Γενάρη του '91, το σχέδιο «ανακατάληψης» των σχολείων από τους «αγανακτισμένους» των τοπικών της ΝΔ και της ΟΝΝΕΔ οδήγησε στη δολοφονία του **Νίκου Τεμπονέρα** τη νύχτα 8 προς 9 Γενάρη στην Πάτρα.

Το τρίμηνο που ακολούθησε η Πάτρα, η Αθήνα, η Θεσσαλονίκη και όλες οι πόλεις βρέθηκαν σε κατάσταση γενικού εοσηκισμού απαιτώντας «κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων». Ο Κοντογιαννόπουλος έχει ήδη παραιτηθεί και ο Σουφλιάς που τον διαδέχεται απέσυρε το «πολυνομοσχέδιο» και ζήτησε διάλογο. Οι καταλήψεις είχαν ήδη πετύχει μια τεράστια νίκη. Αλλά στις περισσότερες σχολές συνεχίστηκαν παίρνοντας αντιπολεμικό περιεχόμενο ενάντια στην ελληνική συμμετοχή στον πόλεμο στο Ιράκ τον Φλεβάρη του 1991.

Οι ηγεσίες των κομμάτων της αντιπολίτευσης δεν στήριζαν τις καταλήψεις. Το ΠΑΣΟΚ του Αντρέα Παπανδρέου είχε τη θεωρία «αφήστε την κυβέρνηση να πέσει σαν ώριμο φρούτο» και ο Εννιαίος Συνασπισμός του Φλωράκη και του Κύρκου ήταν ενάντια στις «ακρότητες» και τους είχαν δημιουργήσει με πρωτοβουλία της ΟΣΕ ένα χρόνο πριν.

Αλλά και εδώ το περιεχόμενο τα μέτρα που θα έπρεπε να χρησιμοποιήσει το κίνημα δεν ήταν ξεκάθαρα. Σε ένα μεγάλο μέρος του πιο πρωτοπόρου κομματικού κυριαρχούσε η ανάλυση ενός επερχόμενου «βαριού νεοσυντηρητικού χειμώνα». Το σύνθημα «κάτω η Νέα Δημοκρατία» της κυβέρνησής ήταν «πρόδορο» ή ακόμη και λάθος γιατί «κι αν έφευγε, δεν άλλαζε τίποτα, θα ακολουθούσε το ΠΑΣΟΚ». Πάνω σε αυτά τα κτήματα καθώς και στη σύνδεση με τους εργατικούς αγώνες εστίαζε η πρόταση των ΕΣΟΦ. Στην έκτακτη έκδοση της Εργατικής Αλληλεγγύης στις 19 Νοεμβρίου του 1990: «Οι ΕΣΟΦ προτείνουν κλιμάκωση του αγώνα με καταλήψεις, εκλογή επιτροπών αγώνα από τις γενικές συνελεύσεις... Καλούμε τις συναγωνίστριες και τους συναγωνιστές να απορρίψουν τη

Πρωτοσέλιδο της Εργατικής Αλληλεγγύης τον Γενάρη του 2024

γηση σε όπισθη-στέγαση, περιορισμό της φοιτητικής συμμετοχής στην ανάδειξη των πανεπιστημιακών οργάνων, ιδιωτικά ΑΕΙ, χτύπημα στο άσολο. Στο μεταξύ ο Κοντογιαννόπουλος είχε ήδη δημοσιεύσει δυο υπουργικά διατάγματα για τα γυμνάσια και τα λύκεια που προέβλεπαν: επαναφορά της ποδιάς στα γυμνάσια, επαναφορά της καθημερινής προσεχής, του ομαδικού εκκλησιασμού και της έπαρσης της σημαίας, κατάρρευση των αδικαιολόγητων απουσιών κ.α.

Η πρωτοβουλία για συνελεύσεις και κινητοποιήσεις στις σχολές ήρθε από τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής του Αντώνη Τρίτση» γράφει ο Γιώργος Ράγκος, πρωτοετής φοιτητής τότε στα Γιάννενα, «ήταν το πρώτο μεγέλο κύμα καταλήψεων στις σχολές μετά το '79 που δημιούργησε νέα γενιά ριζοσπαστικοποίησης και μαζικοποίησης της Αριστεράς Συμπεριρώσεις Φοιτητών, τα σχήματα της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς στις σχολές. Δημιουργήθηκε ένας ισχυρός αντικαπιταλιστικός πόλος μέσα στις σχολές που ήρθε σε σύγκρουση με τη ρεφορμιστική πολιτική της ΚΝΕ να σπάσουν με τον ρεφορμισμό δύο χρόνια αργότερα, το 1989, με αφορμή τη δημιουργία της κυβέρνησης Τζαννετάκη» (στην οποία συμμετείχαν η Νέα Δημοκρατία και οι δυνάμεις του ΚΚΕ και του ΚΚΕ εσωτερικού μέσα από τον Εννιαίο Συνασπισμό)..

Ο ερχομός στις εξουσίες της κυβέρνησης (του μπαμπά) Μητσοτάκη το 1990 σήμανε μια κατά μέτωπο επίθεση στην εργατική τάξη και στη νεολαία. Τον Νοέμβριο του 1990 ο υπουργός Παιδείας Κοντογιαννόπουλος ανακοίνωσε «πολυνομοσχέδιο» που πρόβλεπε κατάρρευση της δωρεάν παροχής συγγραμμάτων, κατάρ-

πη «ρεαλιστική πολιτική» του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ, που υποστηρίζουν τους αγώνες για την ανατροπή της ΝΔ, που προβάλλουν την σοσιαλιστική διέξοδο από την κρίση του κεφαλαίου, να παλέψουμε μαζί χτίζοντας μια οργανωμένη δύναμη που θα στηρίζει αυτήν την προοπτική».

Δολοφονία Τεμπονέρα

Καθοριστικό ρόλο για την κλιμάκωση και καθολική επικράτηση των καταλήψεων στις σχολές τον Δεκέμβρη του '90 έπαιξε η άγρια αστυνομική βία στις διαδηλώσεις και κυρίως το κύμα των καταλήψεων σε 2000 σχολεία. Τον Γενάρη του '91, το σχέδιο «ανακατάληψης» των σχολείων από τους «αγανακτισμένους» των τοπικών της ΝΔ και της ΟΝΝΕΔ οδήγησε στη δολοφονία του **Νίκου Τεμπονέρα** τη νύχτα 8 προς 9 Γενάρη στην Πάτρα.

Το τρίμηνο που ακολούθησε η Πάτρα, η Αθήνα, η Θεσσαλονίκη και όλες οι πόλεις βρέθηκαν σε κατάσταση γενικού εοσηκισμού απαιτώντας «κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων». Ο Κοντογιαννόπουλος έχει ήδη παραιτηθεί και ο Σουφλιάς που τον διαδέχεται απέσυρε το «πολυνομοσχέδιο» και ζήτησε διάλογο. Οι καταλήψεις είχαν ήδη πετύχει μια τεράστια νίκη. Αλλά στις περισσότερες σχολές συνεχίστηκαν παίρνοντας αντιπολεμικό περιεχόμενο ενάντια στην ελληνική συμμετοχή στον πόλεμο στο Ιράκ τον Φλεβάρη του 1991.

Οι ηγεσίες των κομμάτων της αντιπολίτευσης δεν στήριζαν τις καταλήψεις. Το ΠΑΣΟΚ του Αντρέα Παπανδρέου είχε τη θεωρία «αφήστε την κυβέρνηση να πέσει σαν ώριμο φρούτο» και ο Εννιαίος Συνασπισμός του Φλωράκη και του Κύρκου ήταν ενάντια στις «ακρότητες» και τους είχαν δημιουργήσει με πρωτοβουλία της ΟΣΕ ένα χρόνο πριν.

Αλλά και εδώ το περιεχόμενο τα μέτρα που θα έπρεπε να χρησιμοποιήσει το κίνημα δεν ήταν ξεκάθαρα. Σε ένα μεγάλο μέρος του πιο πρωτοπόρου κομματικού κυριαρχούσε η ανάλυση ενός επερχόμενου «βαριού νεοσυντηρητικού χειμώνα». Το σύνθημα «κάτω η Νέα Δημοκρατία» της κυβέρνησής ήταν «πρόδορο» ή ακόμη και λάθος γιατί «κι αν έφευγε, δεν άλλαζε τίποτα, θα ακολουθούσε το ΠΑΣΟΚ». Πάνω σε αυτά τα κτήματα καθώς και στη σύνδεση με τους εργατικούς αγώνες εστίαζε η πρόταση των ΕΣΟΦ. Στην έκτακτη έκδοση της Εργατικής Αλληλεγγύης στις 19 Νοεμβρίου του 1990: «Οι ΕΣΟΦ προτείνουν κλιμάκωση του αγώνα με καταλήψεις, εκλογή επιτροπών αγώνα από τις γενικές συνελεύσεις... Καλούμε τις συναγωνίστριες και τους συναγωνιστές να απορρίψουν τη

τη από μικρότερα και μεγαλύτερα κύματα καταλήψεων με κορυφαίο αυτό στα Λύκεια και τα γυμνάσια το 1999 ενάντια στον νόμο Αρσένη.

Άρθρο 16

Η δεκαετία του 2000 ξεκίνησε με τη νεολαία να διαδηλώνει για την Παλαιστήνη, να ξεσηκώνεται ενάντια στις αμερικανικές επεμβάσεις στο Αφγανιστάν και το Ιράκ. Το 2006 η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με υπουργό Παιδείας τότε τη Μαριέττα Γιαννάκου, επιχείρησε μία τεράστια νεοφιλελεύθερη επίθεση στη δημόσια εκπαίδευση με τον νόμο-πλαίσιο και βάζοντας μπροστά την αναθεώρηση του άρθρου 16. Η αναθεώρηση του άρθρου 16 δεν έγινε ποτέ και έναν χρόνο μετά οι φοιτητές μαζί με τους μαθητές πρωταγωνίστησαν στην εξέγερση του 2008 μετά τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου.

Σε αυτή η ανατροπή, πρωταγωνιστικό ρόλο στο κίνημα έπαιξαν οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς: τα ΕΑΑΚ και η Πρωτοβουλία Γένοβα. Οι ξεκάθαρες επιλογές της κατάληψης, με τις γενικές συνελεύσεις, τα συλλογήματα κάθε βδομάδα, το Πανελλαδικό Συντονιστικό Συνελεύσεων και Καταλήψεων να είναι όργανο συντονισμού, είναι αυτές που οδήγησαν στη νίκη. Τα κοινά πλαίσια των συνελεύσεων τρήβησαν τους πάντες στον αγώνα, την ΚΝΕ και την ΠΑΣΠ. Η ανταρσία της βάσης πίεσε την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και τελικά αποχώρησε από την Αναθεώρηση. Επικρατούσε η λογική της κοινής δράσης και όχι της κυβέρνησης να πέσει σαν ώριμο φρούτο» και ο Εννιαίος Συνασπισμός του Φλωράκη και του Κύρκου ήταν ενάντια στις «ακρότητες» και τους είχαν δημιουργήσει με πρωτοβουλία της ΟΣΕ ένα χρόνο πριν.

Αλλά και εδώ το περιεχόμενο τα μέτρα που θα έπρεπε να χρησιμοποιήσει το κίνημα δεν ήταν ξεκάθαρα. Σε ένα μεγάλο μέρος του πιο πρωτοπόρου κομματικού κυριαρχούσε η ανάλυση ενός επερχόμενου «βαριού νεοσυντηρητικού χειμώνα». Το σύνθημα «κάτω η Νέα Δημοκρατία» της κυβέρνησής ήταν «πρόδορο» ή ακόμη και λάθος γιατί «κι αν έφευγε, δεν άλλαζε τίποτα, θα ακολουθούσε το ΠΑΣΟΚ». Πάνω σε αυτά τα κτήματα καθώς και στη σύνδεση με τους εργατικούς αγώνες εστίαζε η πρόταση των ΕΣΟΦ. Στην έκτακτη έκδοση της Εργατικής Αλληλεγγύης στις 19 Νοεμβρίου του 1990: «Οι ΕΣΟΦ προτείνουν κλιμάκωση του αγώνα με καταλήψεις, εκλογή επιτροπών αγώνα από τις γενικές συνελεύσεις... Καλούμε τις συναγωνίστριες και τους συναγωνιστές να απορρίψουν τη

Το ΣΕΚ στις Σχολές συμμετέχει και στηρίζει στις φοιτητικές εκλογές:

- ΑΘΗΝΑ**
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ: ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΡΦΙ - ΣΑΦ ΕΑΑΚ
ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ: ΚΡΑΧ ΕΑΑΚ
ΣΕΥΠ ΠΑΔΑ: ΑΡ.ΣΣΥ.ΥΠ ΕΑΑΚ
ΣΕΤΠ ΠΑΔΑ: ΓΡΑΦΙΔΑ ΕΑΑΚ
ΣΕΤ ΠΑΔΑ: ΑΝΑΣΤΡΟΦΟΙ ΕΑΑΚ
ΑΣΚΤ: ΑΡ.ΚΑ.Σ ΕΑΑΚ
ΠΑΝΤΕΙΟΣ: ΑΝΑΣΤΑ ΕΑΑΚ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΕΜΠ: ΑΚΑ ΕΑΑΚ
ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ: ΕΑΑΚ
- ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**
ΜΜΕ: ΦΡΑΠΕΔΙΑ ΕΑΑΚ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ ΑΠΘ: ΑΡΣΥΠ ΕΑΑΚ

ΚΡΗΤΗ
CSD: REVOLUTIONNAIRE ΕΑΑΚ

Πανεργατικές Απεργίες, τις απεργίες διαρκείας, τις καταλήψεις χώρων δουλειάς, τα κινήματα των πλατειών και όλες τις κινητοποιήσεις. Οι ίδιοι ήταν και εξακολουθούν να είναι οι πρωταγωνιστές της πολιτικοποίησης και της αριστερής στροφής του κινήματος, του ΟΧΙ του δημοψηφίσματος το 2015 και όλων των αγώνων που συνεχίζουν. Εκείνο το κίνημα έβαλε τις βάσεις και για τη συγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο. Τότε άνοιξε η συζήτηση για την ανάγκη κοινού βηματισμού της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που οδήγησε στην ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ, εξασφαλίζοντας ότι οι δυνάμεις της δίνουν σήμερα από καλύτερη θέση τη μάχη ενάντια στις μνημονιακές επιθέσεις».

Όχι στα ιδιωτικά Πανεπιστήμια

Το 2024, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έφερε νομοσχέδιο που επέτρεπε την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων δηλώνοντας ότι μέχρι τέλη Γενάρη το νομοσχέδιο θα έχει κατατεθεί και ψηφιστεί. Εν τέλει μετά από δύομηνη μήνες καταλήψεων η κυβέρνηση αναγκάστηκε να ψηφίσει απομονωμένη το νομοσχέδιο, την ώρα που το κέντρο της Αθήνας είχε πλημμυρίσει φοιτητές και απεργούς για την Παγκόσμια Μέρα των Γυναικών στις 8 Μάρτη.

«Οι φοιτητικές καταλήψεις και η πλατιά συμπαράσταση που ξεσηκώσαν δεν έπασαν από τον ουρανό» γράφει ο **Παντελής Παναγιωτακόπουλος**. «Χρειάστηκαν πολιτικές μάχες για όλους, όλες και όλα είναι ανοιχτά. Το δυναμικό των καταλήψεων του 2024 είναι εδώ και διευρύνεται. Η νεολαία κουβαλά την εμπειρία των αγώνων ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, ήταν ο κορμός των διαδηλώσεων για τα Τέμπη, ο κορμός για κάθε διαδήλωση για την Παλαιστήνη, ενάντια σε ρατσισμό και σεξισμό. Η επαναστατική Αριστερά έχει την εμπειρία κηφύφωνων αγώνων στις σχολές. Την ώρα που η κυβέρνηση παραιτείται, αυτός ο συνδυασμός μπορεί να αποβεί εκρηκτικός».

Κείας. Αυτό έπαιξε ρόλο στον προσανατολισμό του κινήματος. Είχαμε την εκτίμηση ότι η νεολαία είναι γεμάτη οργή και συμμετείχε μαζί στους αγώνες της προηγούμενης περιόδου, στις διαδηλώσεις ενάντια στο έγκλημα στα Τέμπη, στο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστήνη, στο Πολυτεχνείο, στους αγώνες ενάντια στον σεξισμό και την καταπίεση, στους αγώνες ενάντια στον ρατσισμό και την φασιστική απειλή. Είχαμε την εκτίμηση ότι αυτός ο κόσμος μπορεί να δώσει αυτή την μάχη και να συνδεθεί με την εργατική τάξη ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης».

Η Αριστερά στις σχολές, τα σχήματα γύρω από το δίκτυο των ΕΑΑΚ και η ΚΝΕ παρά τις αρχικές ταλαντεύσεις μπήκαν στις καταλήψεις. Η ΔΑΠ και η ΠΑΣΠ στις περισσότερες σχολές με την κατάληψη να κατεβάσουν πλαίσια αντικατάληψης και όπου το τόλμησαν έχασαν πανηγύρια. Η ΚΝΕ σε αντίθεση με το '06-07 έτρεξε να μπει στο κίνημα για να μπορέσει να το ελέγξει και η κατάληψη ήταν να βρίσκεται για όγδοο σερί βδομάδα μέσα στις καταλήψεις. Η δύναμη της ριζοσπαστικοποίησης των φοιτητών δεν άφησε περιθώρια για πωγαυρισματα και φρεναρισματα όσο και αν το προσάβησαν σε διάφορες σχολές».

Το κλείσιμο των καταλήψεων μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου, δεν ήρθε από τη ΔΑΠ, αλλά από κομμάτια της Αριστεράς που υποτίμησαν την διάθεση των φοιτητών/ριών για συνέχεια. Όμως, η μάχη για να μείνουν τα πανεπιστήμια δημόσια, ανοιχτά για όλους, όλες και όλα είναι ανοιχτή. Το δυναμικό των καταλήψεων του 2024 είναι εδώ και διευρύνεται. Η νεολαία κουβαλά την εμπειρία των αγώνων ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, ήταν ο κορμός των διαδηλώσεων για τα Τέμπη, ο κορμός για κάθε διαδήλωση για την Παλαιστήνη, ενάντια σε ρατσισμό και σεξισμό. Η επαναστατική Αριστερά έχει την εμπειρία κηφύφωνων αγώνων στις σχολές. Την ώρα που η κυβέρνηση παραιτείται, αυτός ο συνδυασμός μπορεί να αποβεί εκρηκτικός».

Δύναμη για κλιμάκωση

Χιλιάδες γέμισαν τους δρόμους της Αθήνας στα απεργιακά συλλαλητήρια της Εργατικής Πρωτομαγιάς. Στο συλλαλητήριο των ΑΔΕΔΥ, ΓΣΕΕ και ΕΚΑ πλήθος εργατικών σωματείων του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα έδωσαν το παρών μαζί με κοινότητες μεταναστών, οργανώσεις, κόμματα και συλλογικότητες της Αριστεράς.

Μαζικό και δυναμικό ήταν το μπλοκ του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης με το σύνθημα Δουλειές – Όχι βόμβες. Μαζί του βάδισαν μια σειρά σωματεία από την Υγεία και την Εκπαίδευση, ανάμεσά τους τα σωματεία και πρωτοβουλίες εργαζομένων από τα νοσοκομεία Γεννηματάς, Άγιος Σάββας, Έλενα Βενιζέλου, Τζάνειο, Ευαγγελισμός, οι Α'-Γ' ΕΛΜΕ Β' Αθήνας και ΣΕΠΕ Θουκυδίδης, οι εργαζόμενοι του Υπουργείου Πολιτισμού, οι αντικαπιταλιστικές κινήσεις στον επισιτισμό-τουρισμό «Η Καμαριέρα» και στην Πληροφορική «το Ποντίκι», η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών, το Σωματείο Εργαζομένων στην Τσαμούρης Α.Ε, φοιτητές/ριες της Φιλοσοφικής και του ΠΑΔΑ.

«Όχι στην ανάκληση ασύλου του Τζαβέντ Ασλάμ» και «Να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου» ήταν τα συνθήματα με τα οποία διαδήλωσαν οι μετανάστες/ριες από την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος «Η Ενότητα» και του Συμβουλίου Δικαιωμάτων Απόδημων Μπαγκλαντεσιανών μαζί αφρικανούς/ές εργάτες/ριες που βάδισαν με την ΚΕΕΡΦΑ και το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών.

Μια μεγάλη παλαιστινιακή σημαία άνοιξε το μπλοκ της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο και της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας που έγινε το κέντρο για όλους/ες τους αγωνι-

στές/ριες του αντιπολεμικού κινήματος στο απεργιακό συλλαλητήριο. Από την εξέδρα ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Παροικίας **Μοχάμεντ Ελ Σαϊντ** κατήγγειλε την πειρατεία των ισραηλινών δυνάμεων σε συνεργασία με την ελληνική κυβέρνηση εναντίον του στόλου αλληλεγγύης στα ανοιχτά της Κρήτης. «Κλείστε τη Σούδα» έγραφε ένα από τα πανό του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος μαζί με αυτό που καλούσε σε ανατροπή της κυβέρνησης του πολέμου, της φτώχειας και του ρατσισμού.

Μαζική συμμετοχή

Το χειροκρότημα των απεργών ξεσήκωσε ο χαιρετισμός των Κατελιγμένων Προσφυγικών στο απεργιακό συλλαλητήριο των συνδικάτων, που ανακοίνωσαν την έναρξη απεργίας πείνας και δεύτερης αγωνίστριας, μαζί με τον **Αριστοτέλη Χατζή** που πλησιάζει τις 90 ημέρες απεργίας πείνας. Σε μαζική συμμετοχή στον επόμενο απεργιακό σταθμό της 13 Μάη και σε κλιμάκωση με απεργίες διαρκείας κάλεσαν από το ίδιο βήμα η **Αργυρή Ερωτοκρίτου** από το γενικό συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ και η **Κατερίνα Πατρικίου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων νοσοκομείου Αγ. Σάββας. Οι σύντροφοι/ισσες του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος με την Εργατική Αλληλεγγύη στο χέρι, καλούσαν στο Φεστιβάλ Επαναστατικών Ιδεών Μαρξισμός 2026 που θα διεξαχθεί 21-24 Μάη στο Πάντειο.

Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων σε ανακοίνωσή τους μετά το τέλος των απεργιακών συλλαλητηρίων χαιρετίζουν τις χιλιάδες των απεργών που διαδήλωσαν στο κέντρο της Αθήνας και όλων των πόλεων, στις Πρω-

τομαγιάτικες συγκεντρώσεις. «Η εργατική τάξη την 1η Μάη, πλημμύρισε τους δρόμους δείχνοντας την οργή ενάντια στην κυβέρνηση του πολέμου, της ακρίβειας και του ρατσισμού. Δίπλα στα τόσα σκάνδαλα και εγκλήματα τους, ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του συνεργάζονται με το Ισραήλ για να χτυπήσουν το στόλο αλληλεγγύης που πλέει προς τη Γάζα. Ώρα να τους τσακίσουμε, κλιμακώνοντας τους αγώνες μας με ένα μαζικό, μαχητικό απεργιακό κύμα για την ανατροπή της κυβέρνησης, της πολιτικής της και συνολικά του συστήματος που αυτή υπηρετεί.

Διαδηλώσαμε ενώνοντας τη φωνή μας με τους χιλιάδες απεργούς και διαδηλωτές που βγήκαν σήμερα στους δρόμους στις ΗΠΑ, και σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Διαδηλώσαμε μαζί με τα εκατομμύρια που συγκρούονται με τον βάρβαρο πόλεμο των ΗΠΑ και του Ισραήλ ενάντια στο Ιράν την Παλαιστίνη και τον Λίβανο.

Για τον Μητσοτάκη και την συμμορία των υπόδικων υπουργών, ο μόνος δρόμος είναι να τσακίσουν ακόμη περισσότερο την εργατική τάξη και τις ανάγκες της για ζωή, διαλύοντας τους μισθούς και τα δικαιώματά μας, την Υγεία, την Παιδεία, τις δημοτικές υπηρεσίες και κάθε δημόσιο αγαθό που έχουμε ανάγκη. Για να δώσουν όλα τα χρήματα στους τραπεζίτες και στους εξοπλισμούς στηρίζοντας όλους τους βρώμικους πολέμους των ιμπεριαλιστών.

Για εμάς ο μόνος δρόμος είναι η κλιμάκωση του απεργιακού αγώνα, για να τους ανατρέψουμε και να ανοίξουμε τον δρόμο για να τσακίσουμε το βάρβαρο σύστημα τους και η Πρωτομαγιά ήταν βήμα σε αυτόν τον αγώνα».

Σ.Μ.

Πανελλαδικά

Μεγάλη συμμετοχή είχαν τα απεργιακά συλλαλητήρια πανελλαδικά, όπως μεταφέρουν οι ανταποκρίσεις των συντρόφων/ισσών από όλη τη χώρα.

Στη **Θεσσαλονίκη** «η διαδήλωση του ΕΚΘ και της ΕΔΟΘ, ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο με τη συμμετοχή συνδικάτων, φοιτητικών συλλόγων, οργανώσεων και συλλογικότητων της Αριστεράς. Ανάμεσα τους ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, που έβαλε το σύνθημα για απεργιακή κλιμάκωση ενάντια στην κυβέρνηση, με επόμενο σταθμό την 24ωρη απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 13 Μάη. Όλες οι πορείες συνέκλιναν στο μνημείο του καπνεργάτη στο κέντρο της πόλης. Ο αντιπολεμικός τόνος κυριάρχησε στα συνθήματα και τους χαιρετισμούς, με τις σημαίες της Παλαιστίνης και τις πικέτες της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο» σημειώνουν οι σύντροφοι/ισσες της Εργατικής Αλληλεγγύης στη Θεσσαλονίκη.

Στην **Πάτρα** διαδήλωσαν «εκατοντάδες εργαζόμενοι ιδιωτικού και δημόσιου τομέα με τα σωματεία τους, συνταξιούχοι, φοιτητές με πανό των φοιτητικών συλλόγων τους, αλλά και αντιπροσωπεία μεταναστών εργατών γης, που ομιλητές τους χαιρέτησε στην συγκέντρωση. Με τα πανό τους συμμετείχαν το ΣΕΚ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και πολλές άλλες οργανώσεις, από όλο το φάσμα, της κοινοβουλευτικής και εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς, αλλά και αναρχικές πρωτοβουλίες, ιδιαίτερα όταν ενώθηκε και η προσυγκέντρωση των οργανώσεων από το πρώην παράρτημα του Πανεπιστημίου. Όλοι μαζί ενωμένοι βάδισαν στο κέντρο της πόλης. Η πορεία κατέληξε στην πλατεία ψηλών Αλωνίων όπου ακολούθησε συναυλία. Η επιτυχία της Πρωτομαγιάς έστειλε το μήνυμα: Καμιά εκλογική αναμονή, απεργιακή κλιμάκωση εδώ και τώρα, για να σταματήσουμε τον πόλεμο, τον ρατσισμό, την λιτότητα και την φτώχεια. Για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση και το σύστημα των δολοφόνων» μεταφέρει το ΣΕΚ Πάτρας.

Όχι στον πόλεμο

Στα **Χανιά** «εκατοντάδες διαδήλωσαν με ξεκάθαρο αντικυβερνητικό και αντιπολεμικό χαρακτήρα. Παράλληλα καταδικάστηκε και η επίθεση πειρατείας του σιωνιστικού κράτους τρομοκράτη Ισραήλ κατά του Στόλου Ελευθερίας που πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας» τονίζει η ανάρτηση του τοπικού πυρήνα του ΣΕΚ. «Η συγκέντρωση ξεκίνησε με ομιλίες συνδικαλιστών και αγωνιστών ενώ στη συνέχεια ακολούθησε πορεία σε κεντρικούς δρόμους της πόλης και στο ενετικό λιμάνι των Χανίων. Μεταξύ άλλων συμμετείχαν η ΕΛΜΕ και ο ΣΕΠΕ Χανίων σε κοινό μπλοκ, ο Ενιαίος Φοιτητικός Σύλλογος Πολυτεχνείου Κρήτης, ο ΦΣ Εστίας Πολυτεχνείου Κρήτης, το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών παράρτημα Χανίων, το Συνδικάτο Οικοδόμων Χανίων, το Σωματείο Τροφίμων και Ποτών, το Σωματείο Ιδιωτικών Υπαλλήλων, το Σωματείο Επισιτισμού Ν. Χανίων και η Ενωτική Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Χανίων. Επίσης, συμμετείχαν κόμματα, φορείς και οργανώσεις της Αριστεράς και του αναρχικού χώρου. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ διαδήλωσε με δικό της μπλοκ και με πανό που έγραφε “1η Μάη: Κάτω η κυβέρνηση και το σύστημα του πολέμου, της φτώχειας, του ρατσισμού - Ψωμί, Ειρήνη, Ελευθερίες, Δημόσια αγαθά”. Παράλληλα οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη, με το απεργιακό φύλλο στα χέρια, άνοιξαν τη συζήτηση για την απεργία και την αντιπολεμική κλιμάκωση για την ανατροπή της κυβέρνησης».

Στα **Γιάννενα** «ο κόσμος εξέφρασε την οργή του για τα σκάνδαλα της κυβέρνησης της ΝΔ, η οποία είναι μια κυβέρνηση του βόθρου. Απέρησε και διαδήλωσε, γιατί νιώθει πως δεν έχει οξυγόνο με όλα τα σκάνδαλα που συμβαίνουν καθημερινά. Την ακρίβεια, τα Τέμπη, τον ΟΠΕΚΕΠΕ, τη διάλυση της δημόσιας δωρεάν Παιδείας και Υγείας» μεταφέρει ο **Ορέστης Παπαθανάσης**, φοιτητής στο Πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων. «Ακούστηκαν πολλά για την καταπίεση των εργαζομένων στους χώρους εργασίας τους οποίους η κυβέρνηση και η εργοδοσία έχουν μετατρέψει σε Τέμπη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το νομοσχέδιο για το 13ωρο το οποίο καταργεί το οχτάωρο. Είναι σα να κάνουμε διπλή δουλειά υπό άθλιες συνθήκες. Ξεκάθαρη ήταν η αλληλεγγύη για τον κόσμο που υποφέρει από τους δολοφόνους Τραμπ, Νετανιάχου και τους συμμάχους τους στην Παλαιστίνη, στο Ιράν, στο Λίβανο, στη Βενεζουέλα. Οι απεργοί διαδήλωσαν ενάντια στον πόλεμο και το γεγονός ότι την ώρα που υποφέρουμε από τις πολιτικές λιτότητας, όλα τα λεφτά πάνε για πολεμικούς εξοπλισμούς».

Εργατική Πρωτομαγιά, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΗΠΑ Η εργατική τάξη επιστρέφει

Αντίσταση στον Τραμπ, αντίσταση στους δισεκατομμυριούχους, αντίσταση στον πόλεμο, αντίσταση στο ρατσισμό και τους μπάτσους της ICE ήταν το μήνυμα που απλώθηκε στις ΗΠΑ τη φετινή Πρωτομαγιά.

Στην καρδιά του καπιταλισμού, στις ΗΠΑ, η άρχουσα τάξη είχε πάντα βαθύ μίσος για την Πρωτομαγιά. Της θύμιζε τις μεγάλες στιγμές του εργατικού κινήματος και το φόβο που προκαλούσε πάντα η πιθανότητα να συνδεθεί το εργατικό κίνημα στις ΗΠΑ με τις σοσιαλιστικές ιδέες και την επανάσταση. Κατάφεραν για πολλές δεκαετίες να την αποσυνδέσουν από τα συνδικάτα, αντικαθιστώντας την επίσημα με την αργία της Μέρας του Εργάτη, στις αρχές Σεπτεμβρίου.

1η Μάη, Ν. Υόρκη. Φωτό: Reuters/Adam Gray

Κι όμως, η Πρωτομαγιά επιστρέφει μαζί με το ριζοσπαστισμό απέναντι στο σύστημα. Σύμφωνα με την ιστοσελίδα του May Day Strong, της πρωτοβουλίας που φτιάχτηκε για το φετινό γιορτασμό, 3.500 διαφορετικές δράσεις οργανώθηκαν στη διάρκεια της μέρας, από μικρές τοπικές συγκεντρώσεις και αποκλεισμούς μέχρι απεργιακές φρουρές και μεγάλες πορείες.

Στο **Ράλι** της Βόρειας Καρολίνας έγινε μια εντυπωσιακή αποχή και διαδήλωση από χιλιάδες εκπαιδευτικούς και άλλους εργαζόμενους στην εκπαίδευση. Τα μέσα ενημέρωσης της πολιτείας αναγκάστηκαν να διακόψουν το πρόγραμμά τους και έκαναν πρώτο θέμα την πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση. Όλοι μαζί οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση παλεύουν για αυξήσεις 25% στους μισθούς όλων και για γενναία αύξηση του προϋπολογισμού για την Παιδεία. Στην διαδήλωση συμμετείχαν εργαζόμενοι στην ψυχική Υγεία και από άλλα σωματεία που οι μάχες τους βρίσκονται σε εξέλιξη. Για τη συμμετοχή στη διαδήλωση οι εργαζόμενοι στα σχολεία άρχισαν να ζητάνε άδειες από τις προηγούμενες βδομάδες, αναγκάζοντας τελικά τις διευθύνσεις να κλείσουν εντελώς ένα στα πέντε σχολεία της πολιτείας, γιατί δεν μπορούσε να βρεθεί ούτε προσωπικό ασφαλείας. “Χρηματοδοτήστε στα σχολεία μας. Η εκπαίδευση είναι δικαίωμα”, φώναζαν στη διαδήλωση.

Στο **Μανχάταν** της Νέας Υόρκης, μέλη του ριζοσπαστικού κινήματος ενάντια στην κλιματική καταστροφή “Sunrise” πιάστηκαν αλυσίδα έξω από το χρηματιστήριο μπλοκάροντας την είσοδο. Στη **Νέα Υόρκη**, μαθητές λυκεία έκαναν αποχή και βγήκαν σε πορεία στους δρόμους της πόλης φωνάζοντας «Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη. Έξω η ICE απ’ τις γειτονιές μας».

Στη **Μινεάπολη**, πολλά κομμάτια εργατών προχώρησαν σε απεργία. Στο ξενοδοχείο Ivy, οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες στην καθαριότητα έκαναν απεργιακές φρουρές απαιτώντας αύξηση 3 δολάρια στο ωρομίσθιο. «Οι μισθοί είναι πραγματικά πολύ σημαντικοί αυτή τη στιγμή», δήλωσε

στη διάρκεια της απεργίας ο **Γουέιντ Λούνεμπουργκ** από το συνδικάτο Unite. «Το κόστος διατροφής, τα νοίκια, τα καύσιμα, όλα έχουν εκτοξευθεί και οι μισθοί δεν έχουν ακολουθήσει τον πληθωρισμό. Πρέπει να πιέσουμε για να κερδίσουμε αυτά που έχουμε ανάγκη». Αλλά δεν είναι μόνο οι μισθοί. Στην ίδια φρουρά η **Κάρμεν** δηλώνει: «Είμαστε εδώ ενάντια στην ICE. Είμαστε εδώ για όλα όσα περάσαμε αυτό το χειμώνα και συνεχίζουμε να τα περνάμε. Για να δείξουμε την αλληλεγγύη μας με την υπόλοιπη χώρα».

Στο **Σικάγο**, τα μέλη του σωματείου των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ενώθηκαν στις πορείες με τους μαθητές τους. Στην πορεία, ο **Σαμ** από το σωματείο των μεταλλεργατών δήλωνε στα ΜΜΕ γιατί κατέβηκε μαζί με τους άλλους εργαζόμενους: «Δεν ξέρω ούτε έναν μεταλλεργάτη που να υποστηρίζει τον πόλεμο στο Ιράν. Οι από πάνω νομίζουν ότι έχουν δύναμη. Δεν έχουν δύναμη, πρόνοια έχουν. Εμείς οι απλοί άνθρωποι έχουμε τη δύναμη. Αυτοί μπορούν να βάλουν τα προνόμιά τους εκεί που ξέρουν».

Ο πρόεδρος του συνδικάτου UAW, **Σον Φέιν**, μίλησε στη συγκέντρωση: «Η εργατική τάξη στην Αμερική και όλο τον κόσμο αφήνεται προς τα πίσω από μια χούφτα υπερπλουσίων και από την απληστία των πολυεθνικών. Το μόνο μας όπλο για να νικήσουμε αυτόν τον πόλεμο από την πλευρά της εργατικής τάξης είναι η ενότητά μας, η αλληλεγγύη μας». Σε πολλές από τις συγκεντρώσεις, υπήρχε παρουσία νοσοκόμων από το πανεθνικό τους σωματείο.

Στο **Μέιν**, οι νοσηλεύτριες και οι νοσηλευτές απαίτησαν να διακοπεί η συνεργασία του συστήματος Υγείας της Πολιτείας με την Πάλαντιν, την εταιρεία του ακροδεξιού δισεκατομμυριούχου Πίτερ Τιλ. Κατήγγειλαν ότι η Πάλαντιν παρέχει τα συστήματα με τα οποία η ICE εντοπίζει ανθρώπους για να τους απελάσει, είναι εταιρεία με στόχο την καταστροφή της ζωής των ανθρώπων και δεν έχει καμία θέση μέσα στα νοσοκομεία. Οι νοσηλεύτριες/ες του Πανεπιστημιακού Ιατρικού Κέντρου της Νέας Ορλεάνης (UMCNO) ξεκίνησαν την Πρωτομαγιά πενήνήμερη απεργία για ΣΣΕ ενώ την επόμενη εβδομάδα περίπου 42.000 εργαζόμενοι κατεβαίνουν σε απεργία ενάντια σε «αθέμιτες εργασιακές πρακτικές» σε όλο το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας - 30.000 από αυτούς εργαζόμενοι στο νοσοκομειακό σύστημα του Πανεπιστημίου.

Από το **Τάκσον** της Αριζόνας, ο **Ναθάνιελ** μίλησε στην εφημερίδα Socialist Worker: «Περίπου 900 άνθρωποι κατεβήκαμε σήμερα εδώ στο δρόμο μετά από κάλεσμα του κινήματος May Day Strong και των οργανώσεων της Αριστεράς. Μαθητές δεν πήγαν στα σχολεία τους και υπάρχουν πολλές οικογένειες με μικρά παιδιά. Πολλοί στην Αριστερά δεν ονομάζουμε απεργία αυτό που συμβαίνει, το ονομάζουμε “μπλοκάρισμα”. Αλλά υπάρχει κόσμος που δεν πήγε στη δουλειά σήμερα. Αρνήθηκαν να πάνε και κατέβηκαν στην πορεία. Ακούγονται συνθήματα “εργάτες και όχι δισεκατομμυριούχοι”, “Παιδεία όχι πόλεμος”. Πολλοί δάσκαλοι πληρώνονται ελάχιστα και βλέπουμε τα κονδύλια να πηγαίνουν όλο και περισσότερο στον πόλεμο. Οι ομιλητές στο Τάκσον και σε άλλα σημεία αναφέρθηκαν στις ρίζες της Πρωτομαγιάς, στη σφαγή του Χειμάρκετ το 1886: “Η κατάληψη των πόλεων από την ICE δεν είναι η πρώτη φορά που το αμερικάνικο κράτος χρησιμοποιεί αυταρχικά μέσα ενάντια στον πληθυσμό”».

1η Μάη, Μανίλα. Φωτό: AP/Aaron Favila

Πρωτομαγιά Αντίστασης

Σε όλη την Ευρώπη, την Αμερική και στην Ασία οργανώθηκαν συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις την Πρωτομαγιά. Στην Ιταλία δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές βγήκαν στους δρόμους της Ρώμης και σε 60 άλλες πόλεις συνεχίζοντας τις ανάλογες σε μέγεθος κινητοποιήσεις ενάντια στην επίθεση του ισραηλινού ναυτικού στον «Global Sumud Flotilla».

Στη Γαλλία οργανώθηκαν 320 διαδηλώσεις που συγκέντρωσαν 300 χιλιάδες κόσμο συνολικά σύμφωνα με τη συνομοσπονδία CGT. Τα συνδικάτα προέβλεπαν την απαίτηση για 5% άμεση αύξηση στον κατώτατο μισθό και αναπροσαρμογή όλων των μισθών με βάση τον πληθωρισμό. Αλλά οι διαδηλώσεις ήταν παντού ένα σημείο συνάντησης όλων των μαχών, από τη σύγκρουση με τον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό ως τον αντιρατσισμό και τον αντιφασισμό. Η γενική γραμματέας της CGT επιτέθηκε στις οργανώσεις των αφεντικών που καλούν σε συνομιλίες το φασιστικό κόμμα της Λεπέν (RN): «Οι οργανώσεις των αφεντικών στήριξαν το καθεστώς Βισί το 1940 και τώρα νοιάζονται μόνο για τη μωρδιά του χρήματος. Για τα συνδικάτα, το RN δεν θα γίνει ποτέ κανονικό κόμμα».

Στην Νότια Κορέα, μετά από 63 χρόνια, φέτος αποκαταστάθηκε το όνομα “Μέρα του εργατικού κινήματος” και ξαναέγινε επίσημη αργία η Πρωτομαγιά. Η αλλαγή ήρθε σαν συνέχεια της νίκης απέναντι

1η Μάη, Τζακάρτα. Φωτό: AP/Dita Alangkara

στο πραξικόπημα που έκανε ο πρόεδρος της χώρας το 2024. 40 χιλιάδες συμμετείχαν στις διαδηλώσεις, σύμφωνα με τα συνδικάτα. Στις κινητοποιήσεις τιμήθηκε και η μνήμη του Σο Γκουονγκούκ, του εργάτη που έπεσε νεκρός πριν από τρεις βδομάδες κατά τη διάρκεια απεργίας στις μεταφορές και έχει γίνει σύμβολο των απεργιακών μαχών που εξελίσσονται. Η αστυνομία είχε επιτεθεί στην απεργιακή φρουρά για να επιτρέψει στα απεργοσπαστικά φορτηγά να μπουν σε μια αποθήκη. Ο Σο έπεσε νεκρός, χτυπημένος από φορτηγό.

Στη **Μανίλα**, στις Φιλιππίνες το συλλαλητήριο των συνδικάτων ήταν τεράστιο. Στο τέλος του ξέσπασαν συγκρούσεις με την αστυνομία όταν οι διαδηλωτές προσπάθησαν να φτάσουν στην αμερικανική πρεσβεία απαιτώντας αυξήσεις, φορολογικές ελαφρύνσεις εν μέσω του αυξανόμενου κόστους διαβίωσης και της συνεχιζόμενης κρίσης στις τιμές των καυσίμων. Κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης, έβαλαν φωτιά σε ένα άρμα που έφερε γιγαντιαία κεφάλια που απεικόνιζαν τον Τραμπ, τον Νετανιάχου και τον πρόεδρο των Φιλιππίνων Φερντινάντ Μάρκος Τζ.

Στην **Ινδονησία** τα πλήθη ήταν αμέτρητα. 400 χιλιάδες αναφέρουν στη Τζακάρτα τα ΜΜΕ. Ένα τέτοιο γεγονός δεν αφήνει κανέναν αδιάφορο. Ο δεξιός πρόεδρος της χώρας έκανε εμφάνιση στη διαδήλωση των συνδικάτων, υποσχόμενος ότι θα φορολογήσει τους πλούσιους και θα αυξήσει τους μισθούς. Την ίδια ώρα που η αστυνομία έκανε επιθέσεις σε διάφορα σημεία της πρωτεύουσας με πρόσχημα την προετοιμασία “ταραχών”. Στο **Σαντιάγο** της Χιλής και στην **Ιστανμπούλ** στην Τουρκία, τα μαζικά συλλαλητήρια ακολούθησαν συγκρούσεις με την αστυνομία. Στην **Αβάνα** χιλιάδες διαδηλωσαν ενάντια στις απειλές Τραμπ να επιτεθεί στη χώρα.

Στην **Γάζα**, όπως ανέφερε στην ανακοίνωσή της Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, «οι εκτοπισμένοι τίμησαν την Εργατική Πρωτομαγιά στον προσφυγικό καταυλισμό Μαγάζι, στο κέντρο της Λωρίδας, με παραδοσιακές εκδηλώσεις και καλλιτεχνικές δραστηριότητες».

Αλληλεγγύη στα Προσφυγικά

Πλήθος κόσμου έδωσε το παρών στη συναυλία αλληλεγγύης στην Κοινότητα των Κατελιημμένων Προσφυγικών την Κυριακή 3 Μάη στη γειτονιά των Προσφυγικών, με τη συμμετοχή της Μάρθας Φριτζήλα, της Νατάσας Μποφίλου και του Φοίβου Δεληβοριά. Καλλιτέχνες και συγκεντρωμένοι έκφρασαν τη στήριξή τους στον αγώνα για τη διάσωση των Προσφυγικών και τα δίκαια αιτήματα της Κοινότητάς τους που είναι και αιτήματα των απεργών πείνας μέχρι θανάτου, Αριστοτέλη Χαντζή από 5/2

και Suzon Doppagne από 1/5.

Οι τοπικοί πυρήνες του ΣΕΚ συμμετείχαν και στήριξαν την συναυλία, καλώντας στην απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 13 Μάη και στο φεστιβάλ του Μαρξισμού, όπου η αγωνίστρια των Προσφυγικών Βαλεντίνη Σιόβα θα συμμετέχει στο πάνελ της συζήτησης «Κρίση στέγασης- η εργατική απάντηση» το Σάββατο 23/5 στις 5μμ, μαζί με τους Σπύρο Γεωργακόπουλο, πολιτικό μηχανικό και Δημήτρη Στεφανάκη, αρχιτέκτονα.

«Με τις γειτονιές και τα συνδικάτα

μπροστά, θα σώσουμε τα Προσφυγικά!», αναφέρουν οι τ.π. του ΣΕΚ στην ενημέρωσή τους για τη συναυλία. Ενώ με προκήρυξή τους καλούν σε αγώνα ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης για «ανάπλαση» των Προσφυγικών (με την οποία εκτοπίζει 400 κατοίκους -ανάμεσά τους ιδιαίτερα ευάλωτους ανθρώπους, πρόσφυγες, ανάπηρους και παιδιά) με στόχο να γίνει υπόθεση όλης της εργατικής τάξης που δίνει μάχες ενάντια στη φτώχεια, την αστεγία, τον ρατσισμό.

Κάτω τα χέρια από τον Τζαβέντ

Συνέχεια από τη σελ. 3

Έχουμε τη δύναμη να βάλουμε φρένο σε αυτή τη βρώμικη ρατσιστική επίθεση κατά του Τζαβέντ Ασλάμ, ενός ανθρώπου που ζει 30 συνεχόμενα χρόνια στη χώρα, με δράση στους αγώνες των εργαζόμενων, ντόπιων και μεταναστών. Η κόρη του πριν λίγες μέρες ολοκλήρωσε την απόκτηση ελληνικής ιθαγένειας με την απόκτηση ταυτότητας ενώ σε λίγο καιρό θα πάρει πτυχίο από τη Φιλοσοφική και όχι από το South Eastern College όπως ο Μακάριος Λαζαρίδης...

Τώρα είναι η ώρα να κλιμακώσουμε την καμπάνια αλληλεγγύης ενάντια στην ανάκληση ασύλου του Τζαβέντ Ασλάμ. Για χαρτιά και ιθαγένεια για όλους, για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να πάνε φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου και του Καμράν.

Με τα συνδικάτα μπροστά που έδωσαν δυναμικό παρών στην Γενική Απεργία της Πρωτομαγιάς και τους φοιτητικούς συλλόγους να απλώσουμε και να κερδίσουμε και αυτή τη μάχη.

Καλούμε τα δημοκρατικά και αριστερά κόμματα της αντιπολίτευσης να βρεθούν με τους βουλευτές και ευρωβουλευτές τους στην κινητοποίηση.

Καλούμε το Δικηγορικό Σύλλογο Αθήνας, τις κινήσεις αλληλεγγύης στους μετανάστες, τους ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις συλλογικότητες γειτονιάς να σταθούν στο πλευρό του Τζαβέντ Ασλάμ.

ΚΕΕΡΦΑ, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «η Ενότητα»

Ο Π. Κωνσταντίνου στο Δημοτικό Συμβούλιο

Ορκίστηκε τη Δευτέρα στο Δημαρχείο ο Πέτρος Κωνσταντίνου ως δημοτικός σύμβουλος Αθήνας με την «Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα».

Παρόντες/ούσες ο Κώστας Παπαδάκης, επικεφαλής του δημοτικού σχήματος και πρώην δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, μετανάστριες σχολικές καθαρίστριες του δήμου Αθήνας, ο Χαλίλ Αουάτ, Παλαιστίνιος αγωνιστής και ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα» Τζαβέντ Ασλάμ.

Εξορμήσεις στις Σχολές

Τετάρτη 6 Μάη

Φιλοσοφική 10πμ

αίθριο

Παδα 2, 2:30 μμ

κτίριο Δ

Πέμπτη 7 Μάη

Φιλοσοφική 10πμ,

αίθριο

Αρχιτεκτονική 1:30 μμ,

αίθριο

Πάντειος 11 πμ

πεζόδρομος

ΑΣΚΤ 2μμ κυλικείο

Παρασκευή

8 Μάη

Φιλοσοφική 10πμ

αίθριο

ΠΑΔΑ 1, 11πμ κεντρικός

διάδρομος

Σαν ΣΕΚ στις σχολές οργανώνουμε στα Γιάννενα εκδήλωση με τίτλο: «Οι Φοιτητές μαζί με τους εργάτες Ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων και το σύστημα που υπηρετεί», την Πέμπτη 7 Μάη στην αίθουσα Π1 στο Τμήμα Ψυχολογίας.

Η νεολαία είναι εξαγριωμένη με τα σκάνδαλα της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας η οποία εμπλέκεται σε όλους τους πολέμους και δολοφονεί καθημερινά, από τα Τέμπη και την Πύλο μέχρι τη Βιολάντα και τη Γάζα. Καλούμε όλους τους φοιτητές να έρθουν στην εκδήλωση να συζητήσουμε πώς παλεύουμε, οργανώνοντας παράλληλα τη μάχη την μέρα των φοιτητικών εκλογών στις 13 του Μάη, ενωτικά και αντικαπιταλιστικά. Μέσα από την προετοιμασία των εκλογών συζητάμε με τους συμφοιτητές πώς το κίνημα μπορεί να ξεδιπλωθεί ξανά μέσα από ενιαίες δράσεις, δυναμώνοντας και συνδέοντας μεταξύ τους την πάλη ενάντια στο ρατσισμό, το σεξισμό, το φασισμό, τον πόλεμο ενάντια στους δολοφόνους Τραμπ και Μητσοτάκη.

Ορέστης Παπαθανάσης,
φοιτητής στο Παιδαγωγικό Ιωαννίνων

Με δύναμη από την 1η Μάη

Την εβδομάδα που προηγήθηκε προετοιμάσαμε τη σημερινή απεργία με εξορμήσεις στους χώρους δουλειάς της Τσαμούρης Α.Ε. Η φετινή Πρωτομαγιά είναι απεργιακή και αντικυβερνητική. Είναι μια Πρωτομαγιά ενάντια στο ρατσισμό και τον πόλεμο. Το σωματείο μας αγωνίστηκε και κέρδισε συλλογική σύμβαση σε μια περίοδο που η κυβέρνηση συνεργάζεται ανοιχτά με τον άξονα ΗΠΑ Ισραήλ και ΝΑΤΟ στους πολέμους που εξαπολύουν. Ξέρουμε ότι παρά την υπογραφή της ΣΣΕ ο πόλεμος θα σημαίνει ουσιαστική περικοπή των μισθών μας, περικοπές σε Υγεία, Παιδεία και Πρόνοια. Η σημερινή απεργία έρχεται σε συνέχεια των αγώνων που έχει δώσει το εργατικό κίνημα όλο το προηγούμενο διάστημα και χρειάζεται να κλιμακώσουμε τη συγκρουση το επόμενο διάστημα για να γκρεμίσουμε αυτή την κυβέρνηση.

Ραφαήλ Καστρίτσης,
αντιπρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων Τσαμούρης Α.Ε

Κάναμε συνέλευση στο νοσοκομείο όπου συζητήθηκαν όλα τα ζητήματα που έχουμε κι έχουν να κάνουν με την ανάγκη για αυξήσεις στους μισθούς, προσλήψεις προσωπικού, μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων. Διεκδικούμε μόνιμη σταθερή δουλειά και αξιοπρεπείς συνθήκες για εμάς και τους ασθενείς μας. Διεκδικούμε ξανά το 8ωρο, το οποίο έχει ουσιαστικά καταργηθεί. Δουλεύουμε βάρδια αμέσως μετά από εφημερία, ή δύο βάρδιες σε ένα 24ωρο και μιλάμε για μια δουλειά που έχει να κάνει με την υγεία των ανθρώπων. Παλεύουμε ξανά για αυτά που πάλεψαν στο Σικάγο το 1886. Χρειάζονται επείγοντως μαζικές προσλήψεις προσωπικού.

Βασιλική Κανέλλου,
συμβασιούχος νοσηλεύτρια στο ΓΝΑ Γεννηματάς

Διαδηλώνουμε ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων. Θα τους τσακίσουμε. Πάμε να οργανώσουμε τη συνέχεια. Οι προκλήσεις τους δεν σταματάνε. Ο πιο χυδαίος από τους υπουργούς, ο Άδωνις Γεωργιάδης, άνοιξε μέτωπο κόντρα στην αγροτική γιατρό που τη μετακίνησαν στη Σάμο και τη βάλανε να κάνει πενήνήμερη εφημερία γιατί δεν κάνουν προσλήψεις για να καλύψουν τα κενά. Η υπερεφημέρευση και η υπερεργασία στο ΕΣΥ είναι μια γενικευμένη πραγματικότητα. Κι απέναντι στην αγανάκτηση αυτής της συναδέλφισσας βγήκε ο δολοφόνος της Υγείας να πει ότι η κατάρρευση της είναι επικοινωνιακό παιχνίδι.

Όλοι οι υγειονομικοί καταλαβαίνουν τι πέρασε αυτή η συναδέλφισσα και η υπουργική ρουφιανιά του υπονόμου μας έχει εξοργίσει ακόμα περισσότερο. Τόσο δολοφονική είναι αυτή η κυβέρνηση. Βλέπουν τους ασθενείς σαν αριθμούς, σαν σακιά που τα αραδιάζουν στα νοσοκομεία κι όχι σαν ανθρώπους. Θα τη διαλύσουμε. Διανύει τις τελευταίες ημέρες της αυτή η κυβέρνηση. Στις 13 Μαΐου απεργούμε ξανά. Πάμε να κλιμακώσουμε με νέες απεργίες για να τη στείλουμε στον αγύριστο μια και καλή.

Κώστας Καταραχιάς, γραμματέας Σωματείου Εργαζομένων νοσοκομείο «Έλενα Βενιζέλου»

Είναι η πιο αντικυβερνητική Εργατική Πρωτομαγιά. Η οργή του κόσμου ξεχειλίζει. Αυτή η οργή μαζί με τα σκάνδαλα έχει στριμώξει την κυβέρνηση στη γωνία. Μόνο την τελευταία εβδομάδα να δει κανείς... Την απεργία στους δήμους στις 24/4, μαζική κι ενωτική που κατάφερε την απόσυρση του νομοσχεδίου. Την μαζική απεργιακή κινητοποίηση των εκπαιδευτικών στις 29/4 ενάντια στα πειθαρχικά και τις διώξεις. Με αυτόν τον αέρα απεργούμε και διαδηλώνουμε σήμερα οι εκπαιδευτικοί. Στα σχολεία έχουμε να δώσουμε μάχη για να σώσουμε το δημόσιο σχολείο. Στις 13 Μάη δίνουμε το επόμενο ραντεβού απεργιακής κλιμάκωσης. Πάμε για μια μεγάλη απεργία του δημοσίου σε μια περίοδο που όλος ο πλανήτης είναι σε αναβρασμό. Από τις ΗΠΑ ενάντια στον Τραμπ μέχρι το κίνημα σε όλο τον κόσμο ενάντια στον πόλεμο σε Λίβανο, Ιράν, ενάντια στη γενοκτονία των Παλαιστινίων.

Εύα Ηλιάδη,
εκπαιδευτικός ΣΕΠΕ Κορυδαλλού – Αγίας Βαρβάρας

Δεν «φταίνει οι μανάδες»...

Το περιστατικό στη Θεσσαλονίκη, όπου μία 25χρονη μητέρα παραπέμφθηκε για να δικάσει, και να πάρει αναβολή, στο Αυτόφωρο Μονομελές Πλημμελειοδικείο Θεσσαλονίκης ύστερα από ποινική δίωξη που άσκησε εισαγγελέας επειδή το πέντε ετών παιδί της ήταν μόνο του στο σπίτι και πετούσε παιχνίδια και άλλα αντικείμενα από το μπαλκόνι, αφού είχε προηγηθεί και έφοδος (!) των αστυνομικών της ομάδας Ζ, άνοιξε ξανά τη συζήτηση, από κάποιους "ειδικούς" ηθικολόγους στα ΜΜΕ, για την "ανευθυνότητα" κάποιων νέων μανάδων που, δήθεν, "παραμελούν και θέτουν σε κίνδυνο τα παιδιά τους" για να "κάνουν την ζωή τους".

Το 5 χρονών παιδί βρέθηκε μόνο του στο σπίτι γιατί η μητέρα του έπρεπε να πάει στο γιατρό και δεν υπήρχε καμία δυνατότητα είτε να το "προσέχει" κάποιος στο σπίτι είτε να το "αφήσει" κάποιου για όσο διάστημα θα έλειπε. Άρα, δεν ήταν κάποια "επιλογή" της "ανεύθυνης" μητέρας του αλλά μία αναγκαστική συνθήκη.

...φταίνει αυτοί που διαλύουν τις κοινωνικές υπηρεσίες

Με πανελλαδική 24ωρη απεργία και μαζική συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Εργασίας, την Τετάρτη 29 Απριλίου, "απάντησαν" οι εργαζόμενοι στον ΕΦΚΑ στην δολοφονική επίθεση του "89χρόνου" σε βάρος των εργαζόμενων της Τοπικής Διεύθυνσης Γ' Κεντρικού Τομέα της Αθήνας (ΕΦΚΑ Κεραμεικού) κατά την οποία τραυματίστηκε ένας εργαζόμενος που ήταν συμβασιούχος των προγραμμάτων της ΔΥΠΑ.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση της Ομοσπονδίας των Εργαζόμενων στον ΕΦΚΑ, η επιτυχία της απεργίας και της συγκέντρωσης "έστειλε ένα ισχυρό μήνυμα αποφασιστικότητας προς κάθε κατεύθυνση, ότι οι εργαζόμενοι στον ΕΦΚΑ δεν είμαστε αναλώσιμοι και ούτε σκοπεύουμε να μεταβληθούμε σε εξιλαστήρια θύματα κανενός... ζήτησαμε -για μια ακόμη φορά- την ανάγκη νομοθετικής τροποποίησης για δυνατότητα παράτασης των συμβάσεων των εργαζόμενων με τα προγράμματα ΔΥΠΑ, μέχρι την συνταξιοδότησή τους, καθώς είναι πλήρως απαραίτητοι στον φορέα λόγω των μεγάλων ελλείψεων που αντιμετωπίζει σε προσωπικό".

Ο "89χρόνος" θεωρούσε ότι οι εργαζόμενοι στον ΕΦΚΑ και στο Εφε-

το πραγματικό ερώτημα είναι γιατί ένα παιδί 5 χρονών είναι στο σπίτι του και όχι σε κάποιο παιδικό σταθμό ή νηπιαγωγείο. Και η απάντηση, που οι "ειδικοί" της "γονεϊκής υπευθυνότητας" την "ξεχνάνε", είναι γιατί οι δωρεάν δημοτικοί παιδικοί σταθμοί είναι διαλυμένοι.

Το συγκεκριμένο περιστατικό έγινε λίγες μέρες μετά την απεργία των εργαζόμενων στους Δήμους ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης για ακόμα μεγαλύτερη διάλυση των δημοτικών κοινωνικών δομών και μας υπενθυμίζει πόσο δίκιο έχουν που απεργούν για να μπορούν όλα τα παιδιά, χωρίς "προϋποθέσεις", να μπορούν να πηγαίνουν σε παιδικούς σταθμούς που θα είναι πλήρως λειτουργικοί και εξοπλισμένοι και με κατάλληλο προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή.

Κάτω τα χέρια από την μητέρα του παιδιού και το ίδιο το παιδί. Η μητέρα δεν είναι εγκληματίας. Εγκληματίες είναι αυτοί που διαλύουν τις δημόσιες κοινωνικές δομές υποστήριξης.

είναι υπεύθυνοι για την μη απονομή της σύνταξης του. Όμως, υπεύθυνη για το τι "θεωρούσε" ο "89χρόνος" και άρα, υπεύθυνη για την δολοφονική επίθεση είναι η κυβέρνηση της ΝΔ.

Κατ' αρχάς, δεν αποτελεί ένα "μεμονωμένο γεγονός" αλλά συνέχεια προηγούμενων επιθέσεων και απειλών κατά εργαζόμενων και σε άλλες δομές του ΕΦΚΑ αλλά και σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες. Η κυβέρνηση προσπαθεί να στρέψει την οργή του κόσμου για την διάλυση των δημόσιων οργανισμών προς τους εργαζόμενους δημόσιους υπάλληλους κατηγορώντας τους με κάθε τρόπο ότι είναι "τεμπέληδες", "ανίκανοι" και γι' αυτό αντιδράνε στην ιδιωτικοποίηση δημοσίων οργανισμών και στην "αξιολόγηση".

Όσο αφορά τον ΕΦΚΑ, αυτό "βγάζει μάτια". Από την πρώτη μέρα της κυβέρνησης της ΝΔ, στόχος ήταν η διαρκή απαξίωση (και) των υπηρεσιών του ΕΦΚΑ, ορισμένες από τις οποίες δεν λειτουργούν καν. Με την διαρκή υποβάθμιση, την έλλειψη προσωπικού προσπαθούσε να φέρει "προ τετελεσμένου" την ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών του ΕΦΚΑ αλλά και τη συνολική ιδιωτικοποίηση του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης.

Γιώργος Ράγκος

Οι απεργιοί των Δήμων δείχνουν τον δρόμο να παλέψουμε σε όλα τα μέτωπα. Αθήνα 24/4, Απεργιακή διαδήλωση των ΟΤΑ.

Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

ΔΥΠΑ Απαιτούμε μονιμοποιήσεις

Μάχη ενάντια στις απολύσεις δίνουν πάνω από 700 Συμβασιούχοι Εργασιακοί Σύμβουλοι της ΔΥΠΑ (πρώην ΟΑΕΔ), των οποίων οι συμβάσεις λήγουν μέχρι τις 30 Ιούνη. Η κυβέρνηση της ΝΔ πετά προκλητικά στο δρόμο εκατοντάδες εργαζόμενους/ες με εμπειρία από 2 έως 4 χρόνια, στήνοντας ακόμα έναν σκανδαλώδη φωτογραφικό πρόγραμμα εξυπηρέτησης «ημέτερων».

«Οι 727 Συμβασιούχοι Εργασιακοί Σύμβουλοι της ΔΥΠΑ προσληφθήκαμε μέσω διαδικασιών ΑΣΕΠ με δύο προκηρύξεις ΣΟΧ, η πρώτη εκ των οποίων το 2022, χρηματοδοτούμενες από το Ταμείο Ανάκαμψης», μας λέει απολυμένη πλέον εργασιακή σύμβουλος, «Για μήνες στις επικοινωνίες των εκπροσώπων μας με τη Διοίκηση της ΔΥΠΑ, μας διαβεβαίωναν ότι θα συνεχίσουμε στην εργασία μας. Το ίδιο και από το Υπουργείο, με την Κεραμέως να δηλώνει στα κανάλια πόσο σημαντικοί είμαστε για τη ΔΥΠΑ. Και έρχονται τώρα και, αντί για νέα προκήρυξη ώστε να υποβάλουμε τα χαρτιά μας, ανακοινώνουν ένα νέο «ειδικό πρόγραμμα 1.000 ανέργων» που δήθεν είναι για μας, αλλά δεν είναι για μας.

Πρώτον γιατί είναι «πρόγραμμα» και ως πρόγραμμα έχει προϋπόθεση την ανεργία, που εμείς ως εργαζόμενοι τα τελευταία χρόνια δεν την έχουμε. Εμένα η σύμβασή του έληξε στις 24 Απρίλη και άρα είμαι άνεργη μόνο μερικές μέρες, ενώ για άλλους δεν έχει λήξει καν ακόμα. Δεύτερον περιορίζει χρονικά στο ένα έτος την προϋπηρεσία και την εξισώνει -όπως και την κατάρτιση- με οποιαδήποτε άλλη. Τρίτον αποκλείει τους εργαζόμενους άνω των 54 ετών καθώς το πρόγραμμα απευθύνεται στην ηλικιακή κατηγορία των 25-54. Και το πιο ρουσφετολογικό, primoδοτεί την προσωπική συνέντευξη με 60 μόρια που σημαίνει θέσεις για τους "κολλητούς".

Μιλάμε για τον απόλυτο εμπαιγμό, για κανέναν σεβασμό στην αξιοπρέπεια του εργαζόμενου, μας θεωρούν σκουπίδια. Αντί για μονιμοποίηση μετά από τόσα χρόνια που έχουμε στηριξει την υπηρεσία όπου υπήρχε ανάγκη, και σε όλα τα πόστα, (πχ εγώ εργαζόμουν στα προγράμματα απασχόλησης, κάποιοι άλλοι στην ασφάλιση, κάποιοι στο μητρώο ανέργων, σε θέσεις κομβικές δηλαδή που έδειχναν ότι καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες), μας απολύουν.

Έχουμε προχωρήσει σε πολλές κινητοποιήσεις το τελευταίο διάστημα. Η πιο μεγάλη στην οποία συμμετείχαν συνάδελφοι/ισσες από όλη την Ελλάδα, από Αλεξανδρούπολη μέχρι Κρήτη, έγινε στις 3 Απρίλη με συγκέντρωση στο Υπουργείο Εργα-

σίας. Η Κεραμέως αρνήθηκε να μας δει. Ακολούθησε πορεία στο Οικονομικών όπου έγινε συνάντηση με τον Παπαθανάση ο οποίος είπε πως ό,τι χρήματα ήταν να δώσει στα Υπουργεία τα έχει δώσει και πως από εκεί και πέρα είναι δικό τους θέμα πώς θα τα διαχειριστούν.

Το αναφέρω γιατί από το Εργασίας και τη Διοίκηση της ΔΥΠΑ ισχυρίζονταν ότι το πρόβλημα είναι ότι δεν έχει βρεθεί το χρηματοδοτικό εργαλείο και πως έχουν απευθυνθεί στο Οικονομικών... Κοροϊδία δηλαδή. Ακολούθησαν μαζικές παραστάσεις διαμαρτυρίας στη Διοίκηση, η τελευταία την περασμένη Τρίτη 28 Απρίλη συνδυάστηκε με συνέντευξη Τύπου. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα».

Λ.Β.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ένα αδιανόητο και απαράδεκτο περιστατικό σημειώθηκε την Πέμπτη 23 Απριλίου στο Τμήμα Επιθεώρησης Εργασιακών Σχέσεων Ανατολικού Τομέα Αθηνών, όταν υπάλληλος και μάλιστα ο προϊστάμενος του Τμήματος, ο οποίος διεξήγαγε εργατική διαφορά μεταξύ εργαζομένης στο κόμμα Πλεύση Ελευθερίας και της εργοδότης της Ζωής Κωνσταντοπούλου, συνελήφθη μετά από καταγγελία της κας Κωνσταντοπούλου για παράβαση καθήκοντος και οδηγήθηκε στο Αστυνομικό Τμήμα Ομονοίας, όπου διανυκτέρευσε και την επόμενη μέρα οδηγήθηκε στα δικαστήρια, για να αφηθεί τελικά ελεύθερος και να διαταχθεί προκαταρκτική έρευνα από δικαστικό λειτουργό.

Αυτές οι απαράδεκτες ενέργειες πλήττουν ευθέως το θεσμό και το έργο της Επιθεώρησης Εργασίας καθώς η λειτουργία της για την προστασία των εργαζόμενων προϋποθέτει την ανεξαρτησία των Επιθεωρητών, χωρίς πιέσεις, εκφοβισμούς ή παρεμβάσεις από οποιονδήποτε, ανεξαρτήτως κοινωνικής ή πολιτικής ιδιότητας και συγχρόνως υπενθυμίζουμε πόσο εκτεθειμένοι και απροστάτευτοι είναι οι Επιθεωρητές Εργασίας κατά την άσκηση των νομίμων καθηκόντων τους.

Σύσσωμοι οι Σύλλογοι Εργαζόμενων στην Επιθεώρηση Εργασίας, οι Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Εργασίας αλλά και η ΑΔΕΔΥ, σε ανακοινώσεις τους, καταγγέλλουν την αθέμιτη παρέμβαση στο έργο μας και δηλώνουν ότι δεν τρομοκρατούμαστε και δεν θα αφήσουμε να ποινικοποιηθεί η άσκηση των καθηκόντων μας. Παράλληλα, ζητούν από την Κυβέρνηση τη θεσμική θωράκιση των Επιθεωρητών ώστε να ασκούμε τα καθήκοντά μας χωρίς το φόβο διώξεων και παρεμβάσεων.

Ματθαίος Ασλανίδης, Επιθεωρητής Εργασίας

Μαρξιστικά Φόρουμ

Μαρξ, Έγκελς, «Κομμουνιστικό Μανιφέστο»

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5 καφέ Μυρτίλο, πάρκο Καπαψ 7μμ
Ομιλήτης: Βασίλης Καλαμπόγιας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14, 7.30μμ
Ομιλήτης: Ντίνος Μπούντζικας

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 Σινέ Ατενέ, Λευκωσίας 41-43, 7μμ
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Ομιλήτης: Αλέκος Κοροβέσης

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκ. Νέγη 7μμ
Ομιλήτης: Γιώργος Μαρτσιλέας

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Ομιλήτης: Θωμάς Κατσαρός

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ ΖΑΤΟΠΕΚ, Π. Τσαλδάρη και Σιβιτανίδου, 7μμ
Ομιλήτης: Άρης Πουλόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5 Sloth 8.30μμ
Ομιλήτρια: Φωτεινή Συμψυρή

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιού

ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ
Ομιλήτης: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5 δημαρχείο 6.30μμ
Ομιλήτρια: Άνυσία Τζονιού

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Σπίρτο, πλατεία Ηρώων, 7.30μμ
Ομιλήτης: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Host, κεντρική πλατεία 8μμ
Ομιλήτρια: Γεωργία Πουλοπούλου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 Στέκι Νισύρου και Πάτμου 7μμ
Ομιλήτης: Αντώνης Παπαηλιού

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5 δημαρχείο Αγ. Παρασκευής 7.30μμ
Ομιλήτης: Τάσος Ευστρατίου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/5 Coffee Island, κεντρική πλατεία, 7μμ
Ομιλήτρια: Σοφία Μπεντζελούνη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 καφέ Κοπ Λεο, πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 Μέρρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ομιλήτρια: Νίκη Παπαδοπούλου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 Γρηγόρης Πετρούπολεως 7.30μμ
Ομιλήτης: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 καφέ Ποέτα 8.30μμ
Ομιλήτης: Κώστας Σταματίου

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 καφέ Γιάφκα 7μμ
Ομιλήτης: Γιώργος Αθανασίου

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 καφέ Teedy Boys 7.30μμ
Ομιλήτρια: Αθηνά Σιαφάκα

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 καφέ Πέτρος 8.30μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/5 καφέ Μικρού 6, 7μμ
Ομιλήτρια: Τζένη Δερμιτζίδου

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Φίλοιστρον 5.30μμ
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΠΑΤΡΑ

Παρασκευή 15/5, 6:30μμ, Αίθουσα ΕΒΕ, Αράτου 21
Ομιλήτης: Γιάννης Αγγελόπουλος

Λένιν, «Τι να κάνουμε»

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Ομιλήτρια: Γιώργος Παπαγγελής

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 Fahrenheit Books and Coffee 7μμ
Ομιλήτης: Χάρης Χριστόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 καφεενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
Ομιλήτης: Στέλιος Γιαννούλης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5 Sweet Home Ούλ. Πάλμε 17, 7μμ
Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπυριδάκη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14, 7.30μμ
Ομιλήτης: Μάριος Κυριακού

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Μυρτίλο, πάρκο Καπαψ 7μμ
Ομιλήτης: Βασίλης Μάραντος

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ
Ομιλήτρια: Σοφία Φορτούνα

ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ
Ομιλήτης: Σπύρος Παπακώστας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5 δημαρχείο 6.30μμ
Ομιλήτρια: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Κοπ Λεο, πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ
Ομιλήτης: Μιχάλης Βερβέρης

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 Μέρρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ομιλήτης: Κώστας Λάππας

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 «Γρηγόρης» Πετρούπολεως 7.30μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Πέτρος 8.30μμ
Ομιλήτης: Σάκης Κολότσιος

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Ποέτα 8.30μμ
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Γιάφκα 7μμ
Ομιλήτης: Τάσος Τσιούνης

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Teedy Boys 7.30μμ
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Μικρού 6, 7μμ
Ομιλήτης: Γιάννης Κούτρας

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5 Μίνωος 52, 5.30μμ
Ομιλήτης: Χρήστος Κιούπης

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 7/5

ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/5

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 5.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 9/5

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερρεστ, Αγ.Ιωάννου 12μειο
Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 12μειο
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλ. Δούρου 12μειο
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12μειο
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου, "Κελάρι" 12μειο

ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 11.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πλατεία Ηρώ 11.30πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαρωτάκη και Θησέως 12μειο

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μειο
ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας, Λένορμαν 12μειο
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 12μειο

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Hondos Center 12μειο
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν.Σμύρνης 12μειο
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 10πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 12μειο

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 12μειο
ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκύζη 12μειο

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μειο
ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μειο

ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 12μειο
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξυροκρήνης 11πμ
ΚΑΜΑΡΑ Σβάλου με Γούναρη 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου με Μαρτίου 11.30πμ

ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μειο
ΞΑΝΘΗ Πλατεία 12μειο

ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 12μειο

ΚΥΡΙΑΚΗ 10/5

ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Πλ. Πατριάρχου 6μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιδής Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιδής Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίπτας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης, Κωνσταντίνος Μπουντζίκας
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφείας 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκ. Νέγη 7μμ
Κράτος και Επανάσταση
Ομιλήτης: Γιάννης Μακαρώνας

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 γρ. Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα, Ταύγέτου 7.30μμ
Πως νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτης: Στέλιος Τζομπανάκης

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5

γρ. Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα, Ταύγέτου 7.30μμ
Πως χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Μινεάπολις: ο ξεσηκωμός που σταμάτησε τον Τράμπ
Ομιλήτης: Κωνσταντίνος Δανακτής

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ
Ιμπεριαλισμός, η νέα παγκόσμια αταξία πραγματών
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψυρή

ΘΗΣΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5 καφέ Περιβολάκι, 7μμ
Επιστάν, Βιολάντα, αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5 καφέ Ραγκαβή 53, 7.30μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 καφέ Σπίρτο 7.30μμ
90 χρόνια από τον Μάη του '36
Ομιλήτης: Νάσος Θεοδωρίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 καφέ Host, κεντρική πλατεία 8μμ
90 χρόνια από τον Μάη του '36
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 Νισύρου και Πάτμου 7μμ
90 χρόνια από τον Μάη του '36
Ομιλήτης: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5 δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
90 χρόνια από τον Μάη του '36

Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/5 Coffee Island, κεντρική πλατεία, 7μμ
90 χρόνια από τον Μάη του '36
Ομιλήτρια: Σοφία Μπεντζελούνη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Οι θέσεις του Απριλη
Ομιλήτρια: Ίρις Αρβανίτη

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5, 6:30μμ, Καφέ Aberto P. Φεραίου 48
"Ισπανία 1936 - Επανάσταση και αντεπανάσταση"
Ομιλήτης: Γιώργος Πελεκούδας

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5, Θόλος 7μμ
Οι θέσεις του Απριλη
Ομιλήτης: Δημήτρης Στεφανάκης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5

Σινέ Ατενέ, Λευκωσίας 41-43, 7μμ

Πως χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση

Ομιλήτρια: Λή Κόβενι

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Επιστάν, Βιολάντα, αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους
Ομιλήτρια: Νατάσα Βικάτου

Εκδηλώσεις

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ
ΠΕΜΠΤΗ 7/5, 6μμ
Πανεπιστήμιο-στην Ψυχολογία,

«Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες ενάντια στην κυβέρνηση Μητσοτάκη και το σύστημα που υπηρετεί»
Ομιλήτης: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΞΑΝΘΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 9/5 καφέ Βυζάντιο 5.30μμ
Μαρξισμός 2026- για να αλλάξουμε τον κόσμο
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

Τον Μάη του 1936 ο Μακβή, ο Αμερικανός πρέσβης στην Ελλάδα περιόδευσε στην Μακεδονία. Σε υπηρεσιακή έκθεσή του προς το Στέιτ Ντιπάρτμεντ ανέφερε ότι «οι κραυγές 'Ζήτω η Ισπανία!' φαίνεται να είναι συχνές» και σε μια ειδική αναφορά στην Θεσσαλονίκη αναρωτιόταν αν: «προορίζονται να γίνει μια άλλη Βαρκελώνη και να εξαπλώσει τη μόλυνση της οικονομικής εξέγερσης σε όλο το σάπιο πολιτικό σώμα αυτής της χώρας».

Τον Φλεβάρη του 1936 η Αριστερά, το Λαϊκό Μέτωπο, είχε κερδίσει τις εκλογές στην Ισπανία. Ένα κύμα απεργιών σάρωνε τη χώρα ενώ οι συγκρούσεις των οργανωμένων εργατών με τους φασίστες ήταν στην ημερήσια διάταξη. Τον Ιούλη το πραξικόπημα των στρατηγών του Φράνκο θα πυροδοτούσε την Ισπανική Επανάσταση. Η Ελλάδα έζησε τις δικές της επαναστατικές μέρες την άνοιξη του 1936. Ήταν οι Μέρρες που έδωσαν τον συγκλονιστικό Επιτάφιο του Γ. Ρίτσου και τον τίτλο της ταινίας του Θ. Αγγελόπουλου.

Η περίοδος που το κίνημα πήρε φόρα για να φτάσει στην αναμέτρηση του Μάη του 1936, σηματοδεύτηκε από την παγκόσμια οικονομική κρίση και τον τρόπο που ο ελληνικός καπιταλισμός πέρασε από τις συμπληγάδες της. Η πολιτική κρίση στο στρατόπεδο της άρχουσας τάξης έφτασε σε σημείο παροξυσμού. Τα δυο «πολιτικο-στρατιωτικά συγκροτήματα» της αστικής τάξης, οι Φιλελεύθεροι και οι Λαϊκοί, καταφεύγουν στη βία, τα όπλα και τα πραξικοπήματα για να επικρατήσουν. Όπως εξηγούσε ο Π. Πουλιόπουλος:

«Η σημερινή οξυτάτη ενδοαστική σύγκρουση στην Ελλάδα έχει σε τελευταία ανάλυση τις ρίζες της στις τεράστιες δυσχέρειες της κεφαλαιοκρατίας να αντιμετωπίσει τα φοβερά και πολύμορφα προβλήματα και τις ασυμφιλίωτες αντιθέσεις των συμφερόντων που γέννησε η κρίση της αστικής οικονομίας και ο αντίχτυπος της γενικής κρίσης του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος».

Η πολιτική κρίση της άρχουσας τάξης σήμαινε ότι όλο και περισσότερες φωνές της αναζητούσαν μια «ισχυρή εξουσία». Και η ενσάρκωση αυτής της εξουσίας ήταν ο στρατός. Τον Οκτώβρη του 1935 ο στρατηγός Κονδύλης (που μερικά χρόνια πριν παρίστανε τον φανατικό δημοκρατικό) κάνει πραξικόπημα. Τον επόμενο μήνα οργάνωσε ένα κραυγαλέο νόθο δημοψήφισμα που επανέφερε τη μοναρχία, στο πρόσωπο του Γεωργίου Β', του «εστεμμένου φελλού» όπως τον αποκαλούσε ακόμα και ο ακραιφνής μοναρχικός Γ. Βλάχος της Καθημερινής.

Οι εκλογές του Γενάρη του 1936 ανέδειξαν την παράλυση του αστικού στρατοπέδου. Καμιά από τις δυο παρατάξεις της άρχουσας τάξης δεν μπορούσε να σχηματίσει κυβέρνηση. Ο βασιλιάς διατήρησε τον Κ. Δεμερτζή στην πρωθυπουργία, βάζοντας δίπλα του τον άνθρωπό του, τον πρώην στρατηγό Ι. Μεταξά. Ο Μεταξάς στη συνέχεια έγινε πρωθυπουργός παίρνοντας ψήφο εμπιστοσύνης και από τους Φιλελεύθερους στις 13 Απρίλη. Ο βουλευτής των Λαϊκών Β. Στεφανόπουλος ομολόγησε στη Βουλή τη συνολική χρεοκοπία της παραδοσιακής αστικής πολιτικής:

«Εχρεωκοπήσαμεν ως Κοινοβουλευτισμός, εξεπέσαμεν ως Συνέλευσις [...] Και έτι πλέον κ. Βουλευταί. Εχάσαμεν ίσως και τον ψυχικόν σύνδεσμον προς τον λαόν, τον οποίον ενετάλημεν να διακυβερνήσωμεν. Διότι, τι είδους ψυχικός σύνδεσμος είναι δυνατόν να διατηρηθή, όταν ο μεν λαός φωνάζει δεν θέλω να με κυβερνήση ο Μεταξάς, ημείς δε διαφορούμεντες προς την

10 Μάη. Η κηδεία των νεκρών της απεργίας μετατρέπεται σε τεράστιο συλλαλητήριο. Πλήθος κόσμου πορεύεται στην Λεωφόρο Στρατού. Πανό γράφει «Ο λαός της Τούμπας ζητεί την [...] τιμωρίαν των δολοφόνων». Φωτό: Κλέιος Κύρου

ΜΑΗΣ 1936

Θεσσαλονίκη όπως Βαρκελώνη

κραυγήν ταύτην του απαντώντων: Και όμως θα σε κυβερνήσει ο κ. Μεταξάς».

Σε αυτές τις συνθήκες η παρέμβαση του εργατικού κινήματος ήταν καταλυτική. Στις αρχές του 1936 το απεργιακό κύμα είχε φουντώσει. Υπολογίζεται ότι στους τρεις πρώτους μήνες εκείνης της χρονιάς περίπου 300.000 εργάτες και εργάτριες κατέβηκαν σε απεργίες. Μια άλλη συνέπεια της κίνησης της εργατικής τάξης από τις αρχές της δεκαετίας του '30 ήταν η πίεση για ενότητα στις ηγεσίες της. Το 1930 υπήρχαν τρεις συνομοσπονδίες: η «επίσημη» ΓΣΕΕ, η «Ενωτική ΓΣΕΕ» που είχε ιδρύσει το 1929 το ΚΚΕ και τα Ανεξάρτητα Συνδικάτα που είχαν συγκροτήσει οι αδύναμες σοσιαλδημοκρατικές ομάδες. Στην πραγματικότητα η πολυδιάσπαση ήταν χειρότερη στο επίπεδο των Εργατικών Κέντρων και των πρωτοβάθμιων σωματείων -στον Πειραιά για παράδειγμα υπήρχαν τέσσερα Εργατικά Κέντρα.

Απεργιακή επιτροπή

Στις αρχές του Απρίλη, οι δυο καπνεργατικές συνομοσπονδίες ενοποιήθηκαν σε ένα συνέδριο. Το ίδιο συνέδριο διατύπωσε μια σειρά φλέγοντα αιτήματα σε κυβέρνηση και καπνεμπόρους. Όταν τα απέρριψαν, ξεκίνησαν οι ετοιμασίες για απεργία. Δίπλα στην Εκτελεστική Επιτροπή συγκροτήθηκε μια Απεργιακή Επιτροπή. Ο σκοπός της ήταν να μεταφέρει πιο γρήγορα τις κατευθύνσεις της ηγεσίας στη «βάση», στα καπνομάγαζα. Όμως επειδή αποτελούσαν από εκπροσώπους της βάσης, εν τέλει μεταβίβαζε τις μαχητικές διαθέσεις από τα κάτω προς τα πάνω, προς μια ηγεσία που έμπαινε σε μια μάχη έτοιμη να υποχωρήσει.

Η απεργία ξεκίνησε στις 29 Απρίλη στη Θεσσαλονίκη. Τις επόμενες μέρες απλώθηκε σε πολλές πόλεις. Και γινόταν όλο και πιο μαχητική, ιδιαίτερα όταν η αστυνομία χτύπησε τις απεργιακές φρουρές έξω από τα καπνομάγαζα. Και επειδή αυτοί που απεργούσαν ήταν οι καπνεργάτες,

το «βαρύ πυροβολικό» του εργατικού κινήματος εκείνα τα χρόνια, οι δονήσεις της μάχης προκαλούν απεργίες συμπαράστασης σε εργοστάσια και κλάδους. Οι εργάτριες στην κλωστοϋφαντουργία και νηματοργία για παράδειγμα βγήκαν δυναμικά το Μάη στο πλευρό των καπνεργατών.

Τη δέκατη μέρα της απεργίας, ο Κ. Θέος, επικεφαλής της «Ενωτικής» ΓΣΕΕ και ο Καλομοίρης της ΓΣΕΕ αναλαμβάνουν να βρουν συμβιβαστική λύση με την κυβέρνηση στην Αθήνα. Όμως, ακριβώς την ίδια μέρα, χάνουν προς στιγμή τον έλεγχο. Στη Θεσσαλονίκη η κυβέρνηση χτυπά τους απεργούς καπνεργάτες στην Εγνατία. Όχι μόνο δεν υποχώρησαν, αλλά ενώθηκαν με τη διαδήλωση των απεργών της νηματοργίας - ένας καινούργιος κλάδος που έμεινε στη μάχη. Την επόμενη μέρα, 9 Μάη, η χωροφυλακή άνοιξε ξανά πυρ, στο ψαχνό και δολοφόνησε 12 εργάτες και εργάτριες.

Η απεργία πλέον έγινε απόλυτη. Η χωροφυλακή κλείστηκε φοβισμένη στα τμήματά της, ύστερα από διαταγή του Ζέπου, του διοικητή του Γ' Σώματος Στρατού. Η Κεντρική Απεργιακή Επιτροπή ήταν η μόνη «αρχή» που υπάκουε ο πληθυσμός της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης στην Ελλάδα. Όπως αναφέρει ο Δημήτρης Λιβιεράτος στο μνημειώδες έργο του **Κοινωνικοί Αγώνες στην Ελλάδα (1932-1936)**:

«Εκείνη τη μέρα και τη νύχτα της 9ης προς 10 Μαΐου και την επόμενη 11 Μαΐου δεν υπάρχει καμιά επίσημη εξουσία στη Θεσσαλονίκη. Στην πραγματικότητα εξουσία είναι η απεργιακή επιτροπή. Η Κεντρική Απεργιακή Επιτροπή εξελέγη από τις εργοστασιακές, σωματειακές και τοπικές απεργιακές επιτροπές όλης της Θεσσαλονίκης. Αποτελέστηκε τελικά από σαράντα περίπου πρόσωπα τα οποία συνεδρίαζαν συνεχώς... Στις 10 Μαΐου κόλλησε ανακοινώσεις σε όλη την πόλη ότι την επόμενη θα κηρυχτεί πανελλαδική απεργία για την υποστήριξη της Θεσσαλονίκης.

Συγκρότησε απεργιακή φρουρά για την άμυνα των διαδηλώσεων».

Η απεργία από «οικονομική» γίνεται πολιτική: το σύνθημα 'Κάτω ο Δολοφόνος Μεταξάς!' δονεί όλη χώρα. Όμως, αυτό ακριβώς τον πολιτικό χαρακτήρα φοβήθηκε η ηγεσία του ΚΚΕ. Εκ πρώτης όψεως, αυτό φαίνεται παράξενο. Η ηγεσία του ΚΚΕ, με πρώτο τον «αρχηγό» Ζαχαριάδη, δήλωνε σε όλους τους τόνους, και σε αποφάσεις των συνεδρίων και της Κεντρικής Επιτροπής, ότι το καθήκον ήταν η απόκρουση του «φασιστικού κινδύνου», της δικτατορίας. Τι μεγαλύτερη ευκαιρία για αυτό, από ένα κίνημα που θα γκρέμιζε την κυβέρνηση του βασιλιά-Μεταξά;

Κι όμως. Στη Θεσσαλονίκη, η Κεντρική Απεργιακή Επιτροπή δέχεται τις διαβεβαιώσεις του Ζέπου ύστερα από μεσολάβηση του βουλευτή του ΚΚΕ Σινάκου και των Φιλελεύθερων βουλευτών Ζάνα και Μαυρογορδάτου. Δεν παίρνει μέτρα κλιμάκωσης και επέκτασης του αγώνα όπως θα ήταν το αίτημα της ανατροπής της κυβέρνησης. Στις 11 Μάη, οι ηγεσίες των συνομοσπονδιών σπεύδουν να κλείσουν την καπνεργατική απεργία. Κηρύσσουν βέβαια μια απεργία στις 13 Μάη ενάντια στις δολοφονίες, αλλά δηλώνουν ότι δεν έχει πολιτικούς σκοπούς!

Η ηγεσία του ΚΚΕ πορεύτηκε σε αυτή την κορύφωση του κινήματος στους πρώτους μήνες του 1936 με πολύ συγκεκριμένες δεσμεύσεις και επιδιώξεις. Επιδίωκε μια κυβερνητική συνεργασία με το κόμμα των Φιλελεύθερων και ήταν δεσμευμένη (αλλά μόνο αυτή όπως αποδείχτηκε) από ένα μυστικό σύμφωνο που είχε υπογράψει ο κοινοβουλευτικός του εκπρόσωπος, ο Σ. Σκλάβαινας με τον Σοφούλη, τον αρχηγό του Φιλελεύθερων. Το «σύμφωνο» ή «πρωτόκολλο» υπογράφηκε, στις 19 Φλεβάρη του 1936.

Επειδή κανένα από τα δυο μεγάλα κόμματα δεν μπορούσε να σχηματίσει κυβέρνηση μετά τις εκλογές του Γενάρη, το ΚΚΕ υιοθέτησε το ρόλο του «ρυθμιστικού παράγοντα» με τους 15 βουλευτές του Παλλαϊκού Μετώπου που έκλεξε. Θα ψήφιζε τον Φιλελεύθερο υποψήφιο για πρόεδρο της Βουλής και την κυβέρνηση που θα σχηματιζόταν κατόπιν, με αντάλλαγμα την υλοποίηση ενός «μίνιμουμ» προγράμματος.

Ο Σοφούλης των Φιλελεύθερων έγινε όντως πρόεδρος της Βουλής με τις ψήφους του ΚΚΕ. Όμως, η συνείδηση δεν ήταν η «δημοκρατική κυβέρνηση» αλλά η στήριξη των Φιλελεύθερων στον... Μεταξά.

Αυτές οι καταστροφικές επιλογές της ηγεσίας του υπάκουαν στην στρατηγική που είχε υιοθετήσει το ΚΚΕ. Τον Γενάρη του 1934 στην 6η Ολομέλεια της Κεντρικής Επιτροπής του αποφάσισε ότι ο ελληνικός καπιταλισμός είναι «ανώριμος» για σοσιαλιστική επανάσταση. Χρειάζονταν ένα ενδιάμεσο στάδιο, που θα απάλλαζε την Ελλάδα από τα «μισο-φεουδαρχικά υπολείμματα» και την «εξάρτησή». Το 1936 πλέον, αυτά σήμαιναν ότι το ΚΚΕ επεδίωκε μια συνεργασία με το Φιλελεύθερο Κόμμα, στα πρότυπα του Λαϊκού Μετώπου της Γαλλίας και της Ισπανίας.

Η δικαιολογία ήταν ότι έτσι το κόμμα επικοινωνεί με τις «μάζες» που ζητούσαν δημοκρατία κι όχι βασιλιά. Στην πραγματικότητα, η εργατική τάξη μπορούσε να ανατρέψει με τα δικά της ταξικά όπλα και τον Μεταξά και τον βασιλιά. Αντίθετα, η συμμαχία με τους Φιλελεύθερους, έφερε την παράλυση και την ήττα. Στις 4 Αυγούστου του 1936 ο Μεταξάς για λογαριασμό του Παλατιού και με την στήριξη του στρατού επέβαλε τη δικτατορία του.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Για την Αριστερά της Ανατροπής

Ο Μάης είναι μήνας απεργιακού ξεσηκωμού, μαχών στους χώρους δουλειάς και στις σχολές. Δεν θα μπορούσε να ξεκινήσει καλύτερα με την κυκλοφορία του νέου τεύχους του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Γεννημένο από και γραμμένο για τις μάχες της εργατικής τάξης σήμερα, φιλοξενεί στο εξώφυλλο του φωτογραφία από τη φετινή πανεργατική απεργία της Πρωτομαγιάς στην Αθήνα.

Το εύρος των θεμάτων που καλύπτει και τα επιχειρήματα που προσφέρει, ανοίγουν τη συζήτηση με τον καθένα και την καθεμία που έχει ερωτήματα και “ασφυκτιά” με όσα συμβαίνουν. Παράλληλα, οι ξεκάθαρες θέσεις του, η ανάλυση που πατάει πάνω στη μαρξιστική θεωρία και σε ιστορικά παραδείγματα, το καθιστούν πολύτιμο για όλους όσους, όσες και όσα θέλουν να παρέμβουν στην καθημερινότητα και να την αλλάξουν. Γι’ αυτό διαβάστε το, σημειώστε πάνω του, διακινήστε το και ανατρέξτε σε αυτό.

Το κεντρικό άρθρο με τίτλο «**Για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των εγκληματίων. Χτίζουμε Αριστερά της Ανατροπής**» το υπογράφει η **Μαρία Στύλλου**. Πρόκειται για μία ανάλυση της κρίσης που έχει να διαχειριστεί η άρχουσα τάξη στην Ελλάδα και των στρατηγικών επιλογών με τις οποίες η Αριστερά μπορεί να οδηγήσει στην ανατροπή. Αρχίζει από τα χαρτιά που προσπαθεί να παίξει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ενώ βουλιάζει στη δίνη των σκανδάλων και των εγκλημάτων της και παρουσιάζει την κρίση των από πάνω όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και παγκόσμια. Ιδιαίτερη έμφαση δίνει στους εργατικούς αγώνες του προηγούμενου διαστήματος. Έτσι, φτάνει στα ερωτήματα που “κάνει” σήμερα σε σχέση με το μέλλον της Αριστεράς και τη στρατηγική της. «Μέσα σε μια παρατεταμένη προεκλογική περίοδο, είναι αναγκαία μια βασική επιλογή», γράφει η Μαρία Στύλλου. «Υποτάσσονται οι επιλογές μας στις σκοπιμότητες της μάχης των εκλογών ή ξετυλίγονται με γνώμονα τις ανάγκες του εργατικού κινήματος»; Το χτίσιμο δυνατής αντικαπιταλιστικής Αριστεράς είναι αυτό που θα εξασφαλίσει τη δεύτερη επιλογή και πάνω σε αυτό επιχειρηματολογεί το άρθρο.

Με το άρθρο «**Παγκόσμια οικονομία - Πορεία προς το “αδιανόητο”;**», ο **Πάνος Γκαργκάνας** υποστηρίζει ότι οι πολεμικές εξορμήσεις οξύνουν την οικονομική κρίση, αντί να την επιλύουν. Ξεκινώντας από τον πόλεμο ΗΠΑ και Ισραήλ στο Ιράν και των ανεβοκατεβασμάτων που δημιουργεί στις τιμές των διεθνών χρηματιστηρίων, το άρθρο πραγματεύεται την απειλή μίας νέας οικονομικής κρίσης. «Οι απολογητές του καπιταλισμού πάντα ισχυρίζονται ότι τα όποια προβλήματα ξεκινούν από “εξωγενείς” παράγοντες», γράφει ο Πάνος Γκαργκάνας. «Η κρίση της δεκαετίας του 1970 ήταν “πετρελαϊκή” και τώρα ξανά το πρόβλημα είναι οι αστοχίες του Τραμπ στον Περσικό Κόλπο. Τόσα χρόνια μετά το Κραχ του 1929, οι αστοί οικονομολόγοι εξακολουθούν να μην κατανοούν πώς ξέσπασε η κρίση». Κάνοντας αυτήν τη διαπι-

σωση, το άρθρο προβάλλει και εξηγεί έννοιες της μαρξιστικής θεωρίας για την κατανόηση της φύσης του καπιταλιστικού συστήματος. Είναι βασικό για όποιον και όποια θέλει να καταλάβει και να εξηγήσει το πώς δημιουργούνται οι κρίσεις μέσα στον καπιταλισμό.

Επανάστασεις

Με τις επαναστάσεις του 1936 καταπιάνεται η **Λίλιαν Μπουρίτη** στο άρθρο της με τίτλο «**1936 Χρονιά επαναστάσεων**». Με αφορμή την επέτειο των 90 χρόνων από την επανάσταση στην Ισπανία, τις καταλήψεις στη Γαλλία και τις μέρες του '36 στην Ελλάδα το άρθρο γράφει για την δεκαετία του '30 και μας κάνει να κατανοήσουμε τη γέννηση τους. «Η κυρίαρχη άποψη στην ιστορία βλέπει μια ευθεία γραμμή ανάμεσα στην παγκόσμια οικονομική κρίση που ξεκίνησε το 1929, το φασισμό και το ξέσπασμα του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου. Η άποψη δηλαδή ότι η κρίση έκανε αναπόφευκτη την άνοδο του Χίτλερ, αυτή με τη σειρά της τον πόλεμο και το μόνο που θα μπορούσε να βάλει τέρμα σε αυτή τη φρίκη ήταν η πολεμική ισχύς των Συμμάχων. Είναι μια διήγηση που εξαφανίζει την κινητήρι δύναμη της ιστορίας: την ταξική πάλη», γράφει η Λίλιαν Μπουρίτη. Σημαντικό στοιχείο του άρθρου είναι η εξήγηση των στρατηγικών επιλογών που οδήγησαν στην ήττα τις επαναστάσεις αυτές. Αυτή η εξήγηση αποτελεί κλειδί για όλους και όλες που παλεύουν για την επαναστατική ανατροπή στο σήμερα.

Για όλους όσους παλεύουν και επιθυμούν να καταλάβουν τη στρατηγική των από πάνω και εν προκειμένω του Τραμπ, προορίζεται το άρθρο του **Γιώργου Πίττα** με τίτλο «**Ο Τραμπ στα στενά - από το Ορμούζ μέχρι τη Μινεσότα και το Σικάγο**». Όπως υποδηλώνει και ο τίτλος, ο συγγραφέας αναλύει τα αδιέξοδα της στρατη-

γικής του “πλανητάρχη” και την πρωτοφανή ταξική πόλωση που επικρατεί στις ΗΠΑ. Με ζωντάνια περιγράφει τα τεράστια αντιπολεμικά συλλαλητήρια του προηγούμενου διαστήματος στις ΗΠΑ. Το πιο σημαντικό είναι ότι τους δίνει τον ιστορικό τους χαρακτήρα, κάνοντας τα κομμάτι και συγκρίνοντας τα με το αντιπολεμικό κίνημα των προηγούμενων δεκαετιών.

Στο άρθρο «**Γυναίκες και πόλεμος-επαναστατική παράδοση αντίστασης και απελευθέρωσης**», η **Κατερίνα Θωόδου** θυμίζει την ιστορία του κινήματος για την απελευθέρωση των γυναικών. Το άρθρο είναι πολύτιμο γιατί συγκεντρώνει την ιστορία αντίστασης του γυναικείου κινήματος, η οποία σίγουρα δεν έχει κεντρικό ρόλο ή απουσιάζει από την κυρίαρχη αφήγηση της ιστορίας. Ξεκινά από τα τεράστια βάρη που έχουν να αντιμετωπίσουν οι γυναίκες της εργατικής τάξης εξαιτίας του πολέμου. Γράφει για την τεράστια αντίσταση που ξεδιπλώθηκε στα παγκόσμια συλλαλητήρια της 8ης Μάρτη φέτος. Και δίνει την ιστορική προοπτική. Ξεκινώντας από τις γυναίκες της Πετρούπολης το 1917, μας μεταφέρει στις γυναίκες της Αντίστασης στην Ελλάδα τη δεκαετία του '40, τις γυναίκες του Μάη του '68, φτάνοντας στις αντιπολεμικές διαδηλώσεις της δεκαετίας του '90. Τα στοιχεία για τις αντιπολεμικές διαδηλώσεις της δεκαετίας του '90 με την ΟΣΕ, οργάνωση από την οποία προέρχεται το ΣΕΚ είναι εντυπωσιακά.

Από τον στόλο αλληλεγγύης που στα τέλη Μάρτη μετέφερε τρόφιμα, φάρμακα και είδη πρώτης ανάγκης στην Κούβα ξεκινά ο **Κώστας Πολύδωρος** στο άρθρο του «**Αλληλεγγύη στην Κούβα**». Το άρθρο θυμίζει την ιστορία της αντίστασης στην Κούβα, και το που έχει τις ρίζες του το σημερινό καθεστώς, υποστηρίζοντας γιατί η αλληλεγγύη και η συμπαράσταση είναι πιο απαραίτητα από ποτέ. Αυτό το κάνει παραθέτοντας αποσπάσματα από τα γραπτά των ηγετών του αγώνα ενάντια στην Ισπανική αποικιοκρατία, από Κουβανούς συγγραφείς, ιστορικούς και ποιητές. Οι πληροφορίες χρησιμοποιούνται με μαεστρία στην κεντρική ανάλυση του άρθρου για την Επανάσταση και τη φύση του κουβανικού καθεστώτος.

Ξεχωριστή θέση στο τεύχος του περιοδικού έχουν οι δύο βιβλιοκριτικές. Η **Φύλλια Πολίτη**, γράφει για το βιβλίο «**Ιράν, Ιμπεριαλισμός και Πόλεμος, Αντίσταση και Επανάσταση**» που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο με επιμέλεια του **Λεάνδρου Μπόλαρη**. Η Φύλλια Πολίτη θυμίζει σύντομα την ιστορία του Ιράν και ανοίγει την όρεξη για να διαβάσουμε το ίδιο το βιβλίο. Το βιβλίο «**Η μπάλα σε λάθος πόδια**» του **Δημήτρη Ραπίδη** παρουσιάζεται από τον **Νεκτάριο Δαργάκη**. Κυκλοφόρησε από τις Απρόβλεπτες εκδόσεις τον Οκτώβριο του 2025 και είναι μία περιήγηση στο sportwashing με κοινό σημείο αναφοράς το ποδόσφαιρο. Από τα στοιχεία που ξεχωρίζει ο Νεκτάριος Δαργάκης, μας προιδεάζει για ένα πολύ ενδιαφέρον ανάγνωσμα.

Σοφία Γαρμπή

**ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ**

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατόι γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Στη μνήμη της συντρόφισσας Τάνιας Βρυζάκη, λάβαμε ενίσχυση για την Εργατική Αλληλεγγύη από τον Γιάννη Ο. (100€), Αποστόλη Α. (50€), Γιούλη Κ. (100€). Τους ευχαριστούμε.

Οξύνονται οι ανταγωνισμοί στον παγκόσμιο καπιταλισμό

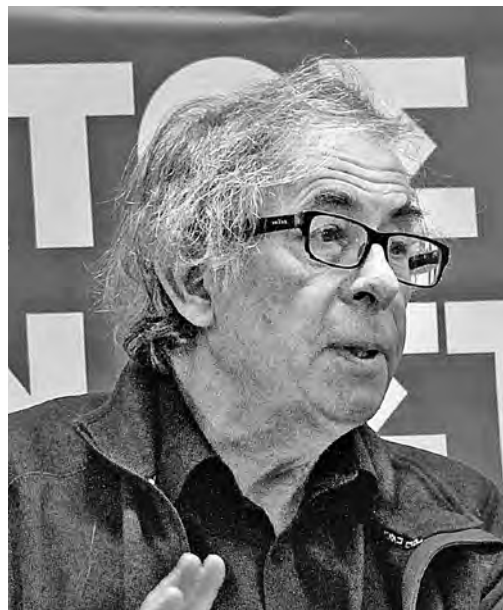
Δεν γνωρίζουμε πώς θα επιλυθεί ο πόλεμος στο Ιράν. Ωστόσο, είναι ήδη προφανές ότι πρόκειται για ένα γεγονός παγκόσμιας ιστορικής σημασίας. Μια μεσαίου βεληνεκούς δύναμη έφερε σε αδιέξοδο δύο στρατιωτικούς γίγαντες – τις Ηνωμένες Πολιτείες και το Ισραήλ. Δεν θα μπορούσε να υπάρχει πιο σαφές σημάδι της μεταβαλλόμενης ισορροπίας της οικονομικής και στρατιωτικής ισχύος και της επακόλουθης παρακμής του αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Αρχίζουμε να διαπιστώνουμε τις γεωπολιτικές συνέπειες. Την περασμένη εβδομάδα τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (ΗΑΕ) ανακοίνωσαν την αποχώρησή τους από τον Οργανισμό Εξαγωγών Πετρελαιοπαραγωγικών Χωρών (ΟΠΕΚ). Η Σαουδική Αραβία, ηγέτιδα του ΟΠΕΚ, και τα ΗΑΕ είναι τα δύο κυρίαρχα κράτη του Κόλπου. Όπως και τα υπόλοιπα, είναι αυταρχικά καθεστώτα που έχουν πλουτίσει θεαματικά χάρη στα αποθέματα ορυκτών καυσίμων τους και παραδοσιακά εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την αμερικανική στρατιωτική προστασία.

Ωστόσο, υπάρχουν αυξανόμενες διαφορές – στην πραγματικότητα ανταγωνισμοί – μεταξύ των Σαουδάρων και των Εμιράτων. Καθώς ο Κόλπος εξελισσόταν τις προηγούμενες δεκαετίες σε σημαντικό κέντρο του παγκόσμιου καπιταλισμού, τα ΗΑΕ μετατράπηκαν σε κρίσιμο κόμβο μεταφορών, αναψυχής και χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων. Κατά συνέπεια, διαθέτουν μια οικονομία διαφορετική από εκείνη της Σαουδικής Αραβίας, η οποία παραμένει σε μεγάλο βαθμό εξαρτημένη από το πετρέλαιο.

Ο πρίγκιπας της Σαουδικής Αραβίας Μοχάμεντ Μπιν Σαλμάν (ΜΒΣ) επιδιώκει να μειώσει αυτή την εξάρτηση. Ωστόσο, πρέπει να διατηρήσει την τιμή του πετρελαίου σε σχετικά υψηλά επίπεδα – γύρω στα 80 δολάρια το βαρέλι – για να χρηματοδοτήσει τις απαραίτητες επενδύσεις. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να δεσμεύσει τον ΟΠΕΚ να περιορίσει την παραγωγή, προκειμένου να στηρίξει τις τιμές.

Τα ΗΑΕ έχουν ενοχληθεί από αυτή την πολιτική. Διαθέτουν πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα και σχετικά χαμηλό κόστος παραγωγής. Η αποχώρηση από τον ΟΠΕΚ θα δώσει στα ΗΑΕ την ελευθερία να αυξήσουν την παραγωγή. Οι Σαουδάραβες έχουν επίσης ψηφίσει νόμους που αποσκοπούν στο να αναγκάσουν τις πολυεθνικές εταιρείες να μεταφέρουν τα περιφερειακά

Γράφει ο Αλέξ Καλλίνικος

τους κεντρικά γραφεία στο έδαφος τους ως προϋπόθεση για τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς για κυβερνητικές συμβάσεις. Αυτό αποτελεί απειλή για τον εταιρικό παράδεισο της πόλης-κράτους του Ντουμπάι στα ΗΑΕ.

Όμως η σύγκρουση είναι εξίσου γεωπολιτική όσο και οικονομική. Η Σαουδική Αραβία και τα ΗΑΕ είναι υπο-ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που ανταγωνίζονται για την κυριαρχία στην ευρύτερη περιοχή τους. Υποστηρίζουν διαφορετικές πλευρές στους αιματηρούς πολέμους που διαλύουν δύο γειτονικές χώρες, την Υεμένη και το Σουδάν. Στα τέλη του περασμένου έτους, οι Σαουδάραβες ανάγκασαν τα ΗΑΕ να αποσύρουν τα στρατεύματά τους από την Υεμένη, η οποία συνορεύει με τη Σαουδική Αραβία.

Ο πόλεμος με το Ιράν έχει επιδεινώσει σημαντικά αυτή τη σύγκρουση. Ιρανικοί πύραυλοι και drones έπληξαν όλα τα κράτη του Κόλπου. Ωστόσο, τα ΗΑΕ δέχθηκαν πάνω από 2.800 πυραύλους και drones, πολύ περισσότερους από οπουδήποτε αλλού, ακόμη και από το Ισραήλ. Αυτό αντανάκλα τη στενή σχέση των ΗΑΕ με τις ΗΠΑ και το Ισραήλ.

Τα ΗΑΕ ήταν ένα από τα μόλις τέσσερα μουσουλμανικά κράτη που υπέγραψαν τις Συμφωνίες του Αβραάμ το 2020, αναγνωρίζοντας το Ισραήλ. Από τότε, η συνεργασία με το Ισραήλ έχει ενταθεί. Σύμφωνα με τους Financial Times, το Ισραήλ τους έστειλε εσπευσμένα οπτικά συστήματα και το προσωπικό που τα χειρίζεται, προκειμένου να βοηθήσει στην άμυνα των ΗΑΕ από τους ιρανικούς βομβαρδισμούς. «Δεν πρόκειται για μικρό αριθμό στρατιωτών στο έδαφος» αναφέρει κάποιος που γνωρί-

ζει το θέμα. Αεροσκάφη των ΗΑΕ ενδέχεται να έχουν συμμετάσχει στους βομβαρδισμούς κατά του Ιράν.

Οι Σαουδάραβες, αντίθετα, φιλοδοξούν να ηγηθούν του μουσουλμανικού κόσμου. Η γενοκτονία στη Γάζα έχει επομένως καταστήσει αδύνατη την αναγνώριση του Ισραήλ από τον Μπιν Σαλμάν. Η περιφερειακή πολεμική εκστρατεία του Μπέντζαμιν Νετανιάχου ώθησε τη Σαουδική Αραβία να υπογράψει αμυντική συμφωνία με το Πακιστάν. Ίσως ελπίζει ότι αυτή η σύνδεση με μια πυρηνική δύναμη θα αποθαρρύνει το Ισραήλ.

Το Πακιστάν έχει αναλάβει τον ρόλο του μεσολαβητή στις ειρηνευτικές συνομιλίες μεταξύ των ΗΠΑ και του Ιράν. Εν τω μεταξύ, οι Σαουδάραβες προωθούν την κατά-

παυση του πυρός στο Λίβανο. Η Τουρκία και η Αίγυπτος, όπως και οι Σαουδάραβες, αντιμετωπίζουν με όλο και μεγαλύτερη επιφυλακτικότητα το Ισραήλ. Η ρήξη με τον ΟΠΕΚ υποδηλώνει ότι τα ΗΑΕ ενισχύουν τους δεσμούς τους με τις ΗΠΑ και το Ισραήλ. Έδειξαν την ενόχλησή τους για τον ρόλο του Πακιστάν ως μεσολαβητή στην ειρήνη ακυρώνοντας ένα δάνειο ύψους 3,5 δισ. δολαρίων. Το δάνειο αυτό αντικαταστάθηκε αμέσως από τη Σαουδική Αραβία.

Ένας από τους πιο συμπαγείς στόχους της διακυβέρνησης Τραμπ είναι να αυξηθεί το μερίδιο της παγκόσμιας παραγωγής πετρελαίου και φυσικού αερίου που βρίσκεται υπό τον άμεσο ή έμμεσο έλεγχο των ΗΠΑ, να ενισχυθεί η παραγωγή και να μειωθούν οι τιμές. Τα σχέδια των Εμιράτων για «drill, baby, drill» είναι μουσική στα αυτιά του Τραμπ. Το Υπουργείο Οικονομικών των ΗΠΑ ενδέχεται να παρατείνει τη συμφωνία ανταλλαγής δολαρίων με τα ΗΑΕ.

Η αποτυχία του Πενταγώνου να προστατεύσει τους Άραβες συμμάχους της Ουάσιγκτον τους ωθεί να στραφούν αλλού, ενώ το Πακιστάν αποτελεί μακροχρόνιο σύμμαχο της Κίνας. Οι Σαουδάραβες, χωρίς να διακόψουν τις σχέσεις τους με τις ΗΠΑ, έχουν πλησιάσει την Κίνα και συνεργάζονται με τη Ρωσία στο πλαίσιο του καρτέλ «ΟΠΕΚ+». Εν τω μεταξύ, η Ινδία, περιφερειακή αντίπαλος του Πακιστάν, υποστήριξε σθεναρά την αμερικανο-ισραηλινή εκστρατεία κατά του Ιράν. Δεν πρόκειται ακόμη για παγωμένα μπλοκ, αλλά οι ρωγμές στο παγκόσμιο σύστημα διευρύνονται.

• Ο Αλέξ Καλλίνικος θα είναι ομιλητής στο τετραήμερο Μαρξισμός 2026 στις 21-24 Μάη

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 29/4 στο χώρο της Έκθεσης Βιβλίου στην πλατεία της Ν. Σμύρνης η εκδήλωση-παρουσίαση του βιβλίου «IPAN – Ιμπεριαλισμός και Πόλεμος, Αντίσταση και Επανάσταση», με ομιλητές τον Χάρη Γολέμη από την εφημερίδα Εποχή και την δημοσιογράφο και μέλος της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, Φύλλα Πολίτη. Τη συζήτηση συντόνισε η Μαρίζα Ψαλλάκου, από τον τοπικό πυρήνα του ΣΕΚ στη Ν. Σμύρνη. Παρουσιάζουμε βασικά αποσπάσματα των δυο εισηγήσεων.

Τη συζήτηση άνοιξε ο Χάρης Γολέμης:

«Πρώτα απ’ όλα θέλω να ευχαριστήσω το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο για την ευγενική του πρόσκληση να μετάσχω στην παρουσίαση αυτού του βιβλίου για το Ιράν. Το γεγονός ότι επιλέχθηκα ως ομιλητής παρότι ανήκω σε ένα διαφορετικό ιδεολογικό και πολιτικό χώρο από το δικό σας, πέρα απ’ το ότι με τιμά δείχνει και ότι υπάρχει από την πλευρά σας ένα ειλικρινές ενδιαφέρον για τη δημιουργία ενός πλατιού αντιπολεμικού, αντιιμπεριαλιστικού κινήματος, χωρίς face control στη χώρα μας αλλά και ευρύτερα να πραγματικά νομίζω ότι αυτό είναι απολύτως αναγκαίο.

Διαβάζοντας το βιβλίο ένιωσα μια πολύ ευχάριστη έκπληξη γιατί δεν πρόκειται για μια συνηθισμένη πολιτική μπροσούρα. Όχι πως αδικώ τις μπροσούρες, που υπηρετώντας κάποιο συγκεκριμένο στόχο μιας συλλογικότητας δεν δίνει ιδιαίτερη σημασία στις πληροφορίες που περιέχει και πολύ περισσότερο στην ανάλυσή τους. Αντίθετα, εδώ έχουμε να κάνουμε με μια πολύ καλή αισθητικά έκδοση με πολλές φωτογραφίες, ξέρετε και το αισθητικό παίζει πολύ σημαντικό ρόλο. Ένα πόνημα θα έλεγα, δηλαδή ένα προϊόν μόχθου, γιατί αυτό σημαίνει το πόνημα οκτώ κεφαλαίων το καθένα από τα οποία παρουσιάζει συνοπτικά αλλά με επάρκεια και πλούσιες βιβλιογραφικές αναφορές, κρίσιμες όψεις του θέματος που πραγματεύεται.

Θεωρώ ότι η τωρινή επίθεση κατά του Ιράν εντάσσεται απολύτως και το βιβλίο το λέει άλλωστε αυτό, στην παράδοση των επί δεκαετιών ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων των Ηνωμένων Πολιτειών στις πολιτικές εξελίξεις αυτής της χώρας οι οποίες όπως είπα περιγράφονται πάρα πολύ αναλυτικά στο βιβλίο. Βασικός στόχος τους ήταν και παραμένει ο έλεγχος της παραγωγής, της διακίνησης των πολύ μεγάλων αποθεμάτων φυσικού αερίου και πετρελαίου του Ιράν. Ο καλύτερος τρόπος απόκτησης αυτού του ελέγχου είναι η αντικατάσταση της παρούσας κυβέρνησης από μια άλλη πιο συνεργάσιμη, στο πρότυπο όσων συνέβησαν στη Βενεζουέλα με την πειρατική αμερικανική παρέμβαση.

Στην περίπτωση του Ιράν αυτό έχει μέχρι στιγμής αποδειχθεί ανέφικτο με αποτέλεσμα ως δεύτερη καλύτερη λύση να έχει αναγκαστικά προκριθεί η πολεμική συντριβή του που έρχεται επιπλέον των κυρώσεων που έχει υποστεί τόσα χρόνια αυτή η χώρα να παραδώσει τα αποθέματα του εμπλουτισμένου ουρανίου που κατέχει και να δεχτεί τον περιορισμό της δυνατότητάς του να ελέγχει το στενό του Ορμούζ.

Έρχομαι τώρα σε ένα δεύτερο αφήγημα που επιδιώκει να εξωραΐσει την Αμερικανο-Ισραηλινή επέμβαση όπου έχει ως κεντρικό αλλά απολύτως υποκριτικό επιχειρήμα ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος απελευθέρωσης του Ιρανού λαού από το σημερινό καθεστώς. Φανατικοί υποστηρικτές αυτής της άποψης είναι αφε-

29/4, Βιβλιοπαρουσίαση στη Ν. Σμύρνη. Από αριστερά: Χ. Γολέμης, Μ. Ψαλλάκου, Φ. Πολίτη

Κάτω τα χέρια απ’ το Ιράν Λευτεριά στην Παλαιστίνη

νός ο Τραμπ που έχει δηλώσει ότι ο πόλεμος δίνει στον Ιρανικό λαό μια ευκαιρία από αυτές που παρουσιάζονται μια φορά σε κάθε γενιά και αφετέρου η φιλομοναρχική ιρανική διασπορά, στην πλειονότητά τους εύπορη και μεγαλοαστική.

Οι τελευταίοι βέβαια όσο και αν προσπαθούν να πείσουν ότι αυτό που τους ενδιαφέρει είναι η ελευθερία στο Ιράν, δεν καταφέρουν να κρύψουν τη νοσταλγία τους για την εκσυγχρονιστική καπιταλιστική δικτατορία του Σάχη, του Ρεζά Παχλεβί που στήριζε την εξουσία του στη διαβόητη ΣΑΒΑΚ, τη μυστική αστυνομία του καθεστώτος που παρακολουθούσε, συλλάμβανε και βασάνιζε τους αντιφρονούντες, στέλνοντας τους αμετανόητους στα εκτελεστικά αποσπάσματα και στην αγχόνη. Στη χώρα μας οι υποστηρικτές του ιμπεριαλιστικού πολέμου δήθεν στο όνομα της ελευθερίας, της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ είναι σταθερά οι αμερικανόδουλοι και φιλοσιωνιστές δεξιοί, κάποιοι πρώην αντισημίτες ακροδεξιοί και φυσικά οι νεοφιλελεύθεροι ακροκεντρώοι. Από αυτούς περιμένουμε τα πάντα.

Στο σημείο αυτό νομίζω ότι είναι περιττό να πω ότι δεν αισθάνομαι καμιά απολύτως συμπάθεια για το θρησκευτικό αντιιμπεριαλισμό των Φρουρών της Επανάστασης. Την ευθύνη για οποιοδήποτε αλλαγή του καθεστώτος στο Ιράν έχει μόνο ο λαός του μέσω της συντονισμένης δράσης των συνδικάτων, των κινημάτων, των αριστερών κομμάτων και οργανώσεων τα οποία βέβαια έχουν ανάγκη την διεθνή συμπαράσταση και έμπρακτη αλληλεγγύη όλων μας.

Η τελευταία αλλά όχι έσχατη παρατήρησή μου αφορά, νομίζω ότι αυτό μπορεί να προκα-

λέσει και μια συζήτηση, τον ισχυρισμό του βιβλίου ότι το αντιδραστικό καθεστώς που προέκυψε μετά την επανάσταση του 1979 δεν σχετίζεται με την αντιδικτατορική συμπόρευση της Αριστεράς με τους Ισλαμιστές, αλλά οφείλεται στο γεγονός ότι αυτή δεν μπόρεσε να διεκδικήσει την ηγεμονία στο μαζικό κίνημα. Αναρωτιέμαι ποιες δυνατότητες είχαν οι αριστερές δυνάμεις να διεκδικήσουν την ηγεμονία των ιδεών τους σε μια χώρα όπου ο αντιδραστικός, αντιδημοκρατικός και αντικομμουνιστικός δογματικός σιτισμός ήταν κυρίαρχος.

Πώς δεν μπόρεσε λοιπόν να το κάνουν αυτό αν δεν συγκρούονταν σε ιδεολογικό αλλά και πολιτικό επίπεδο με τους φορείς αυτού του ρεύματος ή τουλάχιστον αν δεν διατηρούσαν μια διακριτή απόσταση από αυτόν, κάτι που δεν το έκαναν. Μήπως λοιπόν αυτή η συμπόρευση που λίγο μετά την Επανάσταση σκόλησε στην Αριστερά χιλιάδες θύματα φέρει μια σοβαρή ευθύνη, για τις μετέπειτα εξελίξεις. Αναρωτιέμαι, δεν είμαι βέβαιος, αναρωτιέμαι.

Αντίσταση

Ο προβληματισμός αυτός δεν αναιρεί προφανώς την ανάγκη σταθερής στήριξης της αντίστασης του Ιράν στην Αμερικανο-Ισραηλινή ιμπεριαλιστική επέμβαση εν γνώση μας ότι αυτή ασκείται στο πεδίο της μάχης από στρατιωτικές δυνάμεις ενός καθεστώτος που ελπίζουμε ότι θα ανατραπεί από τον Ιρανικό λαό. Κλείνω την παρουσίαση όπως την άρχισα. Επείγει η ανάγκη συγκρότησης ενός ισχυρού αντιπολεμικού, αντιιμπεριαλιστικού κινήματος στη χώρα μας, που στη χώρα μας συμβαδίζει με την αντίσταση στην κυβέρνηση της Δεξιάς, η οποία στον πόλεμο κατά του Ιράν έχει σπάσει κάθε ρεκόρ υποτέλειας στις ιμπεριαλιστικές

δυνάμεις της Δύσης και κυρίως των ΗΠΑ».

Στη συνέχεια τον λόγο πήρε η Φύλλα Πολίτη:

«Από την αρχή είναι ένα βιβλίο ενάντια στον πόλεμο που γίνεται στο Ιράν χωρίς “να μεν αλλά”. Άρα ο αναγνώστης/ρια που μπαίνει αυτή τη στιγμή στο αντιπολεμικό κίνημα βρίσκει ένα βιβλίο το οποίο βοηθάει στο να κατανοήσουμε πράγματα γύρω από αυτή τη χώρα που για χρόνια και για δεκαετίες ακούμε να λέγονται πολλά συνήθως όμως μέσα από ένα πρίσμα ισλαμοφοβικό, ρατσιστικό, αποικιοκρατικό: είναι μια χώρα των μουλάδων, των καθυστερημένων που επικρατεί ένας μεσαιώνας. Νομίζω ότι ένα από τα πιο δυνατά κεφάλαια αυτού του βιβλίου που έχει να κάνει και με τις εξελίξεις τώρα είναι το τι σημαίνει η ιστορία της Ιρανικής Επανάστασης.

Μια επανάσταση το 1979, λιγότερο από 50 χρόνια πριν. Μπορούμε να καταλάβουμε ότι οι άνθρωποι στο Ιράν έχουν ζωντανή την εμπειρία αυτής της επανάστασης σχετικά νέοι άνθρωποι, οι εξητάρηδες στο Ιράν την έχουν ζήσει. Είναι μια συναρπαστική ιστορία και νομίζω ότι ένας από τους λόγους που ο Τραμπ επιτέθηκε στο Ιράν σε αυτή τη φάση τώρα είναι και το γεγονός ότι υποτίμησε τι σημαίνει η αντίσταση και στον ιμπεριαλισμό αλλά και το τι σημαίνει η εμπειρία της αντίστασης μέσα στο Ιράν, μια ζωντανή ιστορία για πολλές δεκαετίες.

Η Αμερική επέλεξε το Ιράν και τη Μέση Ανατολή γιατί τη δεκαετία του 2000 η αμερικανική ηγεμονία μπήκε σε κρίση -και μέσα από τις ήττες στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ- και δεν έχει καταφέρει να ανακάμψει. Δεν ελέγχουν τη Μέση Ανατολή, είδαμε την αντίσταση να μην λυγίζει στη Γάζα. Έτσι έφτασαν να μπουν σε ένα πόλεμο χωρίς «σχέδιο εξόδου» που χρειάζεται σε αυτές τις περιπτώσεις ιδίως όταν δεν είσαι αποφασισμένος να πας να κάνεις χερσαία εισβολή.

Οι ΗΠΑ κατάφεραν να κάνουν μια «τρίπα στο νερό» με την επίθεση στο Ιράν σκορπώντας όμως καταστροφή και θάνατο, όπως με τη δολοφονία των 140 μαθητριών στην αρχή των βομβαρδισμών. Οι ΗΠΑ έχουν όντως τη δυνατότητα να γυρίσουν το Ιράν στη Λίβνη Εποχή και δεν θέλουμε να φτάσουμε εκεί. Ο ρόλος του αντιπολεμικού κινήματος είναι κρίσιμος. Όπως ηττήθηκε ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός στο Βιετνάμ έτσι μπορεί να ηττηθεί και τώρα. Το αντιπολεμικό κίνημα και τώρα, σε συνθήκες πολέμων αλλά και επαναστάσεων, μπορεί να κρίνει που θα γείρει η ζυγαριά, αν θα οδηγηθούμε στη βαρβαρότητα ή αν θα τους ανατρέψουμε. Στις ΗΠΑ υπάρχει ένα φοβερό κίνημα που είναι αντιρατσιστικό, αντιπολεμικό, αντικυβερνητικό, ετοιμάζεται να κατέβει σε απεργία την Πρωτομαγιά. Εμείς εδώ χρειάζεται να παλέψουμε για την ανατροπή της κυβέρνησης, όπως είπε και ο Χάρης, μιας κυβέρνησης που είναι στήριγμα των πολέμων των ΗΠΑ».

Λεάνδρος Μπόλαρης

Για να δυναμώσουμε το αντιπολεμικό κίνημα
ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
στην Καλλιθέα του βιβλίου
IPAN
Ιμπεριαλισμός και Πόλεμος, Αντίσταση και Επανάσταση
στην Καλλιθέα του βιβλίου
IPAN
Ιμπεριαλισμός και Πόλεμος, Αντίσταση και Επανάσταση
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Θεσσαλονίκη, Ελλάδα • Τ. 210 5247584 • www.marxistika.gr

ΤΕΤΑΡΤΗ
6/5 8μμ
Zatopek book cafe
Π. Τσαυπάκη 209 & Σιβιαννίδου
ΘΑ ΜΙΑΣΟΥΝ
• Σωτήρης Ρούσσος, καθηγητής Πανεπιστημίου Πελοποννήσου
• Λεάνδρος Μπόλαρης, ιστορικός, συγγραφέας

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης
7-10 Μάη 2026
το βιβλίο των Γιώργου Πίττα, Στέλιου Μιχαηλίδη
Αντίσταση και Αλληλεγγύη Με την Παλαιστίνη ως τη Λευτεριά

ΠΕΜΠΤΗ
7/5, 8μμ
Αίθουσα «Διονύσιος Σαββόπουλος» ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ 13
θα μιλήσουν για το βιβλίο:
Χρίστος Μπίτσας, Εξόστως «Αντίθετος»
Γιώργος Πίττας, Δημοσιογράφος «Εργατική Αλληλεγγύη» και συγγραφέας του βιβλίου
Γιάνα Ασκέρ, μέλος Παλαιστινιακής Κοινότητας Θεσσαλονίκης
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Θεσσαλονίκη, Ελλάδα • Τ. 210 5247584 • www.marxistika.gr
Stand 169